Tillbaka i dalafyran

Inför premiären i FOTBOLL

Distansträning, intervallträning och tempoträning. Saxdalens IF:s fotbollsgrabbar har allt. De är bättre tränade än någonsin. Målet är nytt kontrakt. (Foto: Peter Ohlsson)

Saxdalens IF går in för att hänga kvar...

—Klarar vi nytt kontrakt är det bra.

Rolf Persson, tränare i Saxdalens IF, har inga större pretentioner på sitt lag inför "comebacken" i fotbollens Dalafyra. Visst kommer man väl förberedda. Träningen har skötts mönstergillt, och vänskapsmatcherna har genomgående varit bra. Men, Rolf har speláret 1966 i färskt minne. Hur laget då i sitt första och hittills enda försök i div. IV fick respass. . . trots 19 poäng och duktigt spel.

Så här såg det ut den gången:

Grängesb.	22	12	6	4	56-20	30
Nusnäs	22	13	3	6	48-36	29
Solleron	22	10	6	8	40-32	26
Falun	22	11	2	9	41-29	24
Hulån	22	9	6	7	42-42	24
Ludvika	22	10	3	9	41-36	23
Säter	22	10	2	10	35-40	22
Vansbro	22	7	7	8	45-36	21
Nyhammar	22	9	3	10	35-42	21
Vamhus	22	7	6	9	35-36	20
Saxdalen	22	7	5	10	37-48	19
Forssa	22	2	1	19	21-78	5

Nu — elva år senare — är föreningen åter med i hetluften. Lördagens premiärmatch mot Säter, som för övrigt kommer att spelas i Grängesberg, är efterlängtad.

—Om!

Rolf låter entusiastisk, även om han helst sett att matchen kunnat genomföras på Furuliden, där dock snön ännu ligger djup.

—Spelarmaterialet är tunt för dagen. Vi har inte råd med några skador. Jackie Jansson har lämnat oss och Bengt Andersson har bestämt sig för att varva ner. Lägg därtill att hockeyspelarna Roland Järleskog, Bror Hansson och Kennet Söderback ännu inte kommit i gång med fotbollen.

—Ändå tycker jag det gått bra. Vi har slagit Skinnskatteberg med 5-2, Ljusnarsbergs BK med smma siffror, spelat 2-2 mot Frövi och hade snudd på oavgjort (0-1) mot Västeråslaget Skiljebo med Torbjörn Ek i spetsen.

HÅRDTRÄNING

—När det gäller träningen så har den varit hårdare än någonsin. Vi unnade oss 14 dagars vila efter seriesegern i "femman". Sen har det varit hårdkörning. Utomhus har vi varit sedan den 4 januari, då vi genom eget arbete kunde släppa loss på den iordningsställda träningsplanen intill skolan, som på frivillighetens väg också försågs med "skymningslampor" (el-ljus). Trots att det inte rört sig om speciellt många watt så har "lyset" varit till god hjälp. Egentligen är det först nu, efter påsk, som de stora problemen uppstått, då vi tvingats ställa in träningar på grund av all snö.

—Inte tror jag kontraktet skall behöva hänga på konditionen, tillägger Rolf, som själv fanns med i 1966 års uppställning. Kvar i laget från den tiden är nu endast Bror Bergkvist, Håkan Andersson och Lasse Persson. Det lag som får förtroendet på lördag är, stort identiskt med det som så framgångsrikt agerade i femmans Mellersta grupp i fjol. Två debutanter bjuder dock Rolf tillsammans med lagledaren Lennart Persson, som är en yngre bror till SIF-tränaren, på.

ÖVERRASKNING

Det är Erkki Nykänen från grannföreningen Högforsbruks IF. Han har överraskat stort i sin nya omgivning och får en offensiv roll på mittfältet, samt Conny Fridlund, vilken bröderna Persson vaskat fram ur de egna leden. En nio kilo lättare Per-Åke Persson, skyttekung för några år sedan, ryms också i laget som i sin helhet har följande utseende: Lasse Johansson, Stig Lindkvist, Håkan Andersson, Rolf Påhlsson, Stig Eriksson, Conny Fridlund, Jan-Gunnar Karlsson, Erkki Nykänen, Per-Åke Persson, Bror Bergkvist, Christer Fridlund, Tore Källström och Lasse Persson.

Om chanserna mot Säter säger Rolf så här:

—Vi har största respekt för laget. Säter eller Gränges är mitt tips när det gäller seriesegern.

—Ändå hoppas jag på en poäng. Kuriöst nog mötte vi Säter i premiären för elva år sedan också. Vi var nederlagstippade då med (!?) men vi vann. 5-2 blev det till oss, sedan Bror Bergkvist prickat in fyra mål i följd i andra halvlek.

Vem som gjorde den femte fullträffen? Jo, Rolf Persson! Som nu för tredje gången är enrollerad som tränare i saxdalsföreningen, detta efter att par säsonger i Nås och några sabbatsår däremellan.

K G KARLQVIST

1977

Bröderna Persson, Lennart, till vänster, lagledare, och Rolf, 3:a från vänster, tränare, tillsammans med lördagens båda debutanter Erkki Nykänen, längst till höger, och Conny Fridlund. (Foto Peter Ohlsson).

Lördagen den 2/7 1977

För 50 år sedan lämnade Nils Saxdalen för Kanada

Året var 1928 och i Sverige började man känna av allt hårdare tider. Nils Fahlborg då 17 år och bosatt i Saxdalen drömde som så många andra om att lämna fäderneslandet för att söka en framtid på andra sidan Atlanten. Men ändå blev det mest av en slump som Nils dröm uppgylldes. En annan saxdalsbo hade redan sin biljett klar när han i sista stund ändrade sig. Nils tog chansen när han erbjöds att få överta biljetten och är nu sedan nära femtio år bosatt i Kanada.

När Nils lämnade Saxdalen lämnade han också syskon och föräldrar. Sedan januari 1928, då han reste, har han besökt hembygden några gånger tidigare. Även i år finns han när för att träffa sina bröder och andra bekanta. Han har fått uppleva den svenska midsommaren i den by där han föddes, senast var det för femtio år sedan som han upplevde midsommaren här.

Från det år då Nils lämnade Sverige har mycket förändrats. Han minns hur han i unga år vaskade malm i Mårtenstorp. Även Saxdalen har förändrats en hel del, det har Nils, som bor hos sin broder Otto Fahlborg under vistelsen i Saxdalen, kunnat konstatera från toppen av Saxberget dit han har varit upp för att ordentligt kunna se sin hembygd.

Resa i storm

Att lämna Sverige var ett stort steg, men Nils minns hur han från början räknade med att återvända hem efter några år. Så blev det nu inte, Kanada var i verkligheten inte det land som han läst om. De allra första åren innebar det dock stora förändringar till det bättre att bo där, men det kom hårda tider även där. Bara resan över havet blev ett äventyr.

— Det var ett vintrigt Saxdalen jag lämnade i januari 1928, minns Nils. Han reste till Göteborg, där båten Drottningholm låg och väntade med destination Halifax i Kanada. Resan, som tog tio dagar, blev som sagt ett äventyr. Under dagarna till havs upplevde Nils som passagerare hur det blev en riktig storm. Det var den värsta storm som upplevts på mycket lång tid, men Nils Fahlborg kom ändå till Kanada.

Det var med vad han han läst i böckerna om det rika landet i minnet som svensken landsteg på kanadensisk mark. Språket kunde han inte, men han hade turen att komma i kontakt med svenska nybyggare och fick börja arbeta på en farm. Här lärde han sig språket enligt naturmetoden och fick i och med detta litet fastare grund att stå på.

— När jag kom över Atlanten kunde jag inte språket alls. I Kanada har jag arbetat med mycket olika saker. Det är där som jag har min familj och att återvända hit till Sverige för gott har jag inga planer på, säger Nils på bruten svenska.

Lördag 7 maj 1977

Makarna Gummerus debuterar

Det hör till ovanligheterna att två makar debuterar med böcker samma år. Men det är vad Barbro och Teddy Gummerus i Grängesberg gör. Teddys första bok, Jorg, ingår i Månadens bok för maj. Barbro kommer med sin första bok i höst, då även Teddy kommer med sitt opus nummer två. Hans Nordén och Don Titelman har besökt dem med penna och kamera. Resultatet blev en helsida i dagens tidning.

SE SIDAN 12

Måndagen den 18 april 1977 5

Servicehus önskvärt i Saxdalen

Efter förslag av saxdalsbon Gösta Erlandsson antogs ett uttalande om nödvändigheten av att det uppförs ett servicehus i Saxdalen när Saxdalens socialdemokratiska förening hade möte. I servicehuset skulle inrymmas affär, post och banklokaler. I uttalandet uppmanar s-föreningen i Saxdalen Ludvika kommun att, om möjligt lösa markfrågan i anslutning till att denna fråga tas upp för Malbackenområdet.

I mötet medverkade kommunalrådet Lennart Grankvist samt Alf Hjertström. Grankvist redogjorde för kommunens förhandlingar om markköp i Saxdalen. Beträffande förhandlingar om markköp i Malbackenområdet ses goda möjligheter för att köpet skall kunna genomföras. Grankvist presenterade en karta över det tänkta byggnadsområdet, där enligt planerna tolv villor skall placeras. Placeringen av ett servicehus i Saxdalen kan bli i området Finngården. Där är det dock ännu inte klart med markförvärvet.

Om- och tillbyggnaden av tvättstugan i Saxdalen togs upp av Lennart Grankvist. Mötesdeltagarna fick titta på ritningar och höra kommunalrådets redogörelse för ett besök i Ljungby där han nyligen tittat på en tvättstuga av samma modell som den som skall byggas i Saxdalen. Genom värmeåtervinning, en metod som enligt Grankvist fungerade mycket bra, hålls en temperatur på 20 grader i tvättstugan året om.

För något halvår sedan upptäcktes stora föroreningar i vattenledningarna. Nu har man gjort undersökningar av vattnet i byn. Då har det framkommit att vattnet är bättre söder om vattentäkten än på andra ställen man tittat på. Alf Hjertström som rapporterade om vattenundersökningarna menade att det möjligen kan bli provborrning i detta område. De föroreningar som man upptäckte i vattenledningarna och även den förekomst av mangan som konstaterats misstänks ha samband med gruvbrytningen i Saxbergsgruvan.

Enligt kommunalrådet Grankvist ser det ändå ut som att billigaste alternativet blir att koppla in Saxdalen på vattentäkten i Östansbo. Från denna vattentäkt finns redan nu ledningar dragna till Blötberget. Samtidigt med ledningsdragningen till Saxdalen skulle man också kunna lägga ner avloppsledningar och koppla Saxdalen till reningsverket i Gonäs.

Från allmänheten

Skall Saxdalen bli en fäbodvall!? Skärp Er Ludvika kommun!

Nu frågar sig befolkningen i byn Saxdalen. Skall byn bli en fäbodvall!? En by som ligger i centrum av Ludvika kommun med 1000 personer boende, behandlas skandalöst av kommunen. När något skall göras i Saxdalen finns aldrig några pengar till förfogande. Men skall det byggas och ordnas runt om på andra platser i kommunen (inget ont om det) då går det hur lätt som helst.

Vi kan börja med vägen mellan Björnhyttans vägskäl och Gonäs. Det är absolut Sveriges sämsta väg. Kan någon av de kommunala pamparna ta fram en väg i Sverige vilken har så stor trafik som denna och som är sämre.

Alla saxdalsbor, som arbetar i Ludvika, samt Björnhytte-bor plus blötbergsborna som jobbar i Grängesberg, samt all annan trafik, semestrare, lastbilar och annan tung trafik: Nu är det på tiden att ni tar itu med denna väg och yrkar på företräde hos de som har ansvaret är styrande inom kommunen, kom inte och säg att vi har gjort det och det. Det ni gjort är saker som Grangärde kommun började planlägga och som måste göras färdigt.

Tillbaka till simskolan. Vem har ansvaret? Vem garanterar deras säkerhet vid Sandvikenbadet i Sunnansjö? Där blir det att springa vind för våg, när de tränat färdigt medan de väntar på de andra kamraterna som är större och skall med hem i bussen. Och inte lär det bli billigare att skicka barnen dagligen till badet i Sunnansjö på buss, än att anställa en simlärare i Saxdalen.

Det finns många problem i byn fast kommunen inte tror det. Ett exempel till är, hur länge dröjer det i centrum av byn vid posten innan en allvarligare olycka sker? Genomfartsleden är trång, när ingen parkeringsplats finns. Men vi vet att kommunens kvarnar mal sakta. Vi vet också att det går att

En annan sak som är botten. Det har alltid varit sinskola i byn nere vid Nya Dammen. Men helt hastigt skulle det inskränkas och det blev givetvis i Saxdalen som det skulle ske. Bryggor gjordes i fjol och en del lekanordningar iordningställdes där. Vattnet är ju bra enligt prover. Gjorde kommunen detta för öldrickande ungdom som håller till där och som gör en del skador på det som finns vid denna vackra damm? Det hade varit bättre att spara dessa pengar på en ny badplats i byn som Grangärde kommun satt undan 75.000 kronor till. Men när Ludvika kommun övertog Grangärde kommun hade de inte råd med någon badplats.

Samt en sak till, det har varit röjning kring vägarna runt kommunen, men när man kom till Björnhyttans vägskäl, då blev det stopp. Det var ju Saxdalen som låg åt det hållet, det förbuskas nu katastrofalt där också, titta bara på genomfarten från reningsverket och norrut, det finns bara buskar att se. Men det blev väl slut på AMS-pengarna lagom tills man skulle börja rensa där. Detta är en besk salva mot kommunen som jag ger, men den är befogad ända ut i fingerspetsarna och jag tror bergsäkert att byns befolkning håller med mig. Den hjälp som börjat komma kommer inte från kommu-

der åt dem.

Det finns mycket att diskuter med herrarna i kommunen, så vä komna. En kommun som lovac hjälpa, men som istället försök stjälpa. Som en besviken bybo oc som vill att byn skall gå framåt oc inte bakåt. En vacker by i komm nen som inte får bli en fäbodvall

Rune H

Jordbrukare i Saxdalen:

Måndagen den 1 augusti 1977

Slutade efter ladugårdsbrand Jobbar åter med jord och djur

— Jag får ägna mig åt hemmasysslorna, säger Elsa Flodin sedan sjukdom säger ifrån arbetet i ladugården.

Den 12 september ifjol inträffade en häftig ladugårdsbrand i Saxdalen. De 20-talet djur som fanns i laudgården kunde genom snabbt ingripande räddas undan lågorna. Däremot blev ladugårdsbyggnaden med tillhörande höskulle fylld med vinterfoder m.m. totalförstörd.

För Elsa Flodin och Hans Larsen som drev ladugården och tillhörande jordbruk medförde branden en oberäknad och snabb omställning. Ganska snart kom de fram till beslutet att överge modernäringen. Ett hus köptes i Gräsberg dit paret flyttade i november och har sedan bott här över vintern. Hans Larsen siktade på att övergå till annan yrkesverksamhet.

Nu ett knappt år senare fann vi Hans Larsen i färd med brådskande höslåtter i Saxdalen när solen äntligen behagade titta fram över byn. Hemma på gården ägnade sig Elsa Flodin åt hemmasysslorna.

Nu har man åter 23 kreatur, varav åtta mjölkkor. Under september — ett år efter branden — skall en ny monteringsfärdig och modern ladugård med utrymme för 20 mjölkkor sättas upp istället för den nedbrunna. Jordbruket och kreatursdriften är igång med minst lika stor intensitet som tidigare. . .

Hur gick nu det här till?

Hans Larsen: — Har hållit på med jordbruk och djur nästan hela livet och trivts med det. Då är det inte så lätt att ställa om.

— Sedan var det förstås också mycket svårt att få annat arbete. Jag var visserligen erbjuden gruvarbete trots att jag är så gammal — 56 år — men det var otänkbart för mig att kunna börja arbeta under jord.

Nya tag

Nya tag har det alltså blivit med jordbruket och djuren i Saxdalen. I maj flyttade paret tillbaka till gården. Nu har Larsen ca 60-70 tunnland åkerjord i drift med sådd och vallar samt en del betesmark, varav det mesta är arrenderad mark. Skötseln av en del av Uppegårdens ägor skall även övertas. Därmed har den driftige Hans Larsen blivit Saxdalens verklige och ende storjordbrukare!

Liksom andra jorbrukare den här regniga sommaren har Larsen dock haft bekymmer med sina grödor.

Larsen: — Fem, sex lass hö har fått slängas bort förstört av regnet. Ännu är dock många vallar oslagna. Med bättre väder kan det trots allt bli hyggligt.

56-årige Hans Larsen i Saxdalen tänkte sluta med jordbruket efter att ha drabbats av ladugårdsbrand i september ifjol. Nu är han åter tillbaka i jordbrukssysslorna som han också trivs bäst med.

Hemmafronten

Elsa Flodin återfann vi hemma vid gården. Litet tveksam är hon förstås till fortsatt verksamhet med jorden och djuren. För egen del är hon sjukpensionerad och kan inte längre hjälpa till annat än med de lättare hemmasysslorna.

— Han — Hans Larsen — får sköta det mesta själv. Men visst märktes det att Elsa trivdes med att vara tillbaka i den gamla kända miljön med korna betande i närheten.

Tisdagen den 29 november 1977

Ledare som erhöll standar: fr.v. Nils Jakobsson, Lennart Larsson, Kjell Karlsson, Rune Heij.

Årsavslutning för Saxdalens IF

SAXDALEN (DD). Att Saxdalens IF har många idoga kämpar i sin klubb det fick man bevis på i lördags då det handlade om årsfest i Folkets hus dit 150 medlemmar med damer deltog.

Ordf. Lennart Karlsson hälsade välkommen och kunde sedan skingra en verkligt fin prissamling till såväl ledare som aktiva och blev själv blomsterhyllad för sin insats genom Lennart Larsson. Kjell Karlsson som avgått efter 14 år som sekr. och 20 år som aktiv erhöll standar och blommor.

Tre ledare Lennart Larsson, Nils Jakobsson och Rune Heij erhöll standar för 15 årigt ledarskap, alla tre har också många års aktiv idrott bakom sig. Standar blev det också till Mary Ek som donerat medel till Bengt Eks minnesfond. Inom fotbollen fanns också de som framträtt mer än andra och det var målvakten Lasse Johansson som korades till lagets bäste i år, Stig Lindkvist som tränat mest, 69 gånger av 74 möjliga. Erkki Nykänen som spelat samtliga matcher i år de tre erhöll minnesgåvor och till avgående tränaren Rolf Persson blev det blommor. Likaså blomsterhyllades samtliga fotbollsledare samt damsektionens ledamöter. Lasse Persson överlämnade från de aktiva fotbollsspelarna en minnessak till tränaren Rolf Persson.

Årets pris ur Bengt Eks minnesfond tillföll Lasse Johansson. Priser blev det också till klubbmästarna i tennis och skidor.

BÖRJE HANSSON

Fyra belönade fotbollsspelare och en tennisspelare. Fr.v. Erkki Nykänen (mesta matcher), Stig Lindkvist (bästa träningsflit), Rolf Persson (avgående lagledare), Lasse Johansson (bästa spelare) samt Sören Andersson (dubbel klubbmästare i tennis).

Saxdalen slog Ljusnarsberg

Framåt handlade det mest om Christer Fridlund när Saxdalen på lördagen på utmärkt underlag i Kopparberg slog Ljusnarsbergs BK med 6—2 (3—1). Den slängige saxdalsforwarden gjorde nämligen själv fyra av målen och låg också bakom de två övriga.

Ljusnarsberg startade bäst och deras ledningsmål genom Björn Lindberg var helt i sin ordning. Sedan kvitteringen kommit, efter c:a 20 min, lossnade det för Saxdalen och i andra halvlek var det tal om ett lag på planen.

Fridlund var alltså det stora namnet i saxdalskedjan, där också lille Bror Bergqvist var pigg som vanligt. På mitten kom Erkki Nykänen starkt i andra halvlek efter en svag inledning. I fyrbackslinjen var Stig Eriksson och Rolf Pålsson de starka namnen och Lasse Johansson i målet var som vanligt säkerheten själv.

Hos Ljusnarsberg var nyförvärvet i målet, Bengt Råd, klart bäst.

Målen: 1—0 Björn Lindberg,

Tisdag 29 mars 1977

RT • SF

1977

6 saxdalssegrar av 9 mot Vulcanus

Saxdalens IF fick 6 klassegrar av 9 möjliga när den 6:e deltävlingen av de 7 som skall avverkas i vinterns serietävling på skidor mellan Saxdalens IF och Vulcanus IF kördes i Saxdalens IF:s elljusspår. Saxdalens klassegrare var Helen Gustavsson, Jan Lundberg Anders Jansson Marie Lundeberg, Lars-Åke Karlsson och Karin Andersson räknat från de yngsta klasserna och uppåt medan Vulcanus klassegrare hette Monica Bagger, Lars Bagger och Rauno Rantaniemi.

Resultat:

Flickor 7—8 år 0.8 km: 1. Helene Gustavsson S 3.41, 2. Ingrid Lorenzotti S 6.01.

Flickor 9—10 år 1.6 km: 1. Monica Bagger V 7.47, 2. Ann-Sofie Gustavsson V 7.49, 3. Karin Karlsson S 9.05, 4. Monica Rosendahl V 9.10, 5. Henrietta Gustavsson V 10.53.

Pojkar 9—10 år 1.6 km: 1. Anders Jansson S 9.06, 2. Christer Heij S 9.20, 3. Peter Eriksson V 9.39, 4. Jan Edström S 9.49, 5. Vicke Gustavsson V 9.51.

Flickor 11—12 år 1.6 km: 1. Marie Lundeberg S 7.45, 2. Katarina Nyström S 8.06, 3. Lena Söderlund S 8.59, 4. Ann-Katrin Jakobsson S 13.57.

Pojkar 11—12 år 1.6 km: 1. Lars Åke Karlsson S 6.25, 2. Jörgen Wiksten S 7.44, 3. Simon Lorenzotti S 7.57, 4. Jörgen Bolander V 8.23, 5. Ronny Heij S 8.35.

Flickor 13—14 år 2.8 km: 1. Karin Andersson V 10.03, 2. Monica Johansson V 12.58.

Pojkar 13—14 år 2.8 km: 1. Lars Bagger V 10.03, 2. Roger Danielsson V 11.16, 3. Ulf Danielsson V 12.27.

Herrar Juniorer 5.6 km (2 varv): 1. Rauno Rantaniemi V varv 1 10.02 sluttid 20.19, 2. Håkan Gruvman V varv 1 11.26 sluttid 24.21.

Div. IV Dalarna

Dala-Järna—Saxdalen	3—1
Grycksbo—Avesta	3—0
Grängesberg—Forssa	0—2
O/Ä—Kvarnsveden	4—3
Säter—Korsnäs	1—4
Nås—Leksand	1—3

Forssa	4	3	1	0	16—2	7
Grycksbo	4	3	0	1	12—3	6
O/Ä	3	3	0	0	10—4	6
Grängesb.	4	3	0	1	10—6	6
Dala-Järna	4	2	1	1	5—6	5
Korsnäs	4	1	2	1	9—7	4
Leksand	4	1	1	2	5—10	3
Nås	4	1	1	2	4—12	3
Kvarnsv.	4	2	0	2	8—12	2
Säter	4	2	0	2	6—10	2
Saxdalen	3	1	0	2	3—9	2
Avesta	4	0	0	4	4—11	0

1978

Det börjar röra sig så smått på fotbollsplanerna i Västerbergslagen. I helgen är samtliga div. V-lag utom Säfsnäs IF från VB-området i aktion. För Smedjebackens Fotbollklubb betyder det den första riktiga matchen i de nya klubbfärgerna.

Seriepremiären för div. V mellersta Dalarna spelas den 7 maj. I första omgången utkämpas följande matcher: Amsberg—Bullermyren, Humlan — Nyhammar, Smedjebacken — Islingby, Sågmyra — Saxdalen och Säfsnäs — Dala Järna.

Intressant att följa i femman för VB:s del blir Säfsnäs IF, som i fjol sensationellt vann div. VI.

BP presenterar i dag träningsmatcherna för de fyra lagen. Saxdalens IF satsar på en utlandstripp, nämligen ett träningsläger i Danmark 4—7 april.

SAXDALENS IF

Ett fyra dagar långt träningsläger på dansk mark ingår i förberedelserna för Saxdalens IF inför säsongen. Lägret hålls 4—7 april. Första träningsmatchen för våren spelas nu på lördag. Motståndare är Ludvika FK:s reserver.

Matchprogrammet: 4/3 Ludvika reserver, borta 11/3 Skinskatteberg, b 18/3 Nås (i Ludvika) 24/3 Dala Järna (i Ludvika), 27/3 GSBK, b 1/4 Korsnäs, b 4—7/4 träningsläger i Danmark där man skall spela en match 4/4 Ljusnarsberg, b 15/4 Fagersta AIK, b 22/4 Vansbro, hemma 29/4 match i W-cupen.

NYHAMMARS IF

Nyhammars IF har redan spelat ett par träningsmatcher, trots vintervädret. I lördags föll man med 2—1 mot Gagnef och på söndagen blev det förlust med 4—0 mot Falu BS B i en match som spelades inomhus i Lugnethallen.

I fortsättningen ser träningsmatchprogrammet ut så här: 4/3 Hedemora, borta, 11/3 Söderbärke (i Ludvika), 18/3 Vansbro (i Ludvika), 8/4 Högfors, b 15/4 Mockfjärd, borta 22/4 Avesta IF, b 29/4 IF Tunabro, borta.

Nyhammars damlag, som i år spelar i div. III Dalarna/Gästrikland har en match uppgjort mot IFK Ludvika den 12/3. Dessutom deltar man i Äggcupen i Smedjebacken under påskhelgen och Norbergscupen 15/4.

SMEDJEBACKENS FK

Fotbollsutbrytarna ur IK Heros — Smedjebackens FK — spelar på lördag sin första träningsmatch för i vår. Man reser då till Västmanland för ett möte med div. V-laget Kungsörs SK. Totalt finns ett tiotal träningsdrabbningar uppgjorda fram till seriepremiären andra helgen i maj. Ytterligare ett par matcher räknar man med att spela.

Programmet: 4/3 Kungsörs SK, borta 11/3 Hedemora, b 12/3 Ludvika FK reserver, b 18/3 Skinskatteberg, b 25/3 Högfors, b 27/3 Surahammar, b 1/4 Ljusnarsberg, b 2/4 Fagersta AIK, hemmapremiär 8/4 Ställdalen, b 9/4 Söderbärke.

SÄFSNÄS IF

Säfsnäs IF dröjer med sin vårpremiär till nästa helg. Då möter laget Högfors på bortaplan. Totalt har nykomlingarna i div. V bokat in nio träningsmatcher.

Säfsnäs kör sedan ett tag tillbaka tre träningstillfällen i veckan. Intresset är på toppunkten. 15—20 man deltar kontinuerligt i övningarna under tränaren Lars Öbergs ledning.

Ett nyförvärv har Säfsnäs fått inför årets säsong. Det är Johnny Lahr från Nyhammars IF.

Matchprogrammet: 11/3 Högfors, b 18/3 Råda, b (i Hagforstrakten), 19/3 Björbo, b 27/3 Grängesbergs reserver, b 2/4 Äppelbo, b 9/4 Hällefors reserver, b 15/4 Nås, b 22/4 Ställdalen, b 23/4 Vansbro, b 29/4 match i W-cupen.

Trots 3 mål i baken är backlinjen Saxdalens bästa lagdel. Där återfinns Stig Lindkvist, som på bilden rensar framför Islingbys anstormande Per Hillerström.

SAXDALEN håller nollan — i 80 minuter

Med tre mål i slutet på andra halvlek avgjorde borlängelaget Islingby IK mötet med Saxdalens IF på Furuliden i lördags eftermiddag. Fram till dess hade måltillfällen och farliga attacker varit ganska lätträknade från båda håll. Men borlängelaget spurtade till sig segern och vann med 3—0 efter 0—0 i halvtid. SIF var nära nätrassel i början på andra halvlek då en Islingby-spelare träffade överliggaren med bollen när han kämpade om lädret efter en hemmahörna.

Man måste nog säga att resultatet trots allt inte var oförtjänt. Visserligen kontrade SIF ganska bra några gånger men långa perioder var det gästerna som förde matchen.

Men det var två lag som inte imponerade! Det blev mest kamp om bollen på mittplan och konstruktiva attacker var det ont om. Båda lagen hade bleka anfall.

Backlinjen är som vanligt ryggraden i Saxdalen och där var Rolf Pålsson dominanten med Håkan Andersson inte långt efter.

Islingby hade en väldigt duktig spelare i unge Jan Norrström, som är teknisk, snabb och passningsfyndig.

Mittfältaren Anders Wiklund kom allt starkare mot slutet och backen Lars Säfström var säker.

Islingby tog ledningen efter 36 minuters spel av andra halvlek. Inhopparen Thomas Jansson gick upp på ett inlägg och nickade in bollen.

2—0 kom efter 41 minuter på straff. Håkan Andersson gick väl bryskt åt Per Hillerström och domaren Gunnar Hjelte var obeveklig. Straffen slog Anders Wiklund i mål.

3—0 kom minuten senare och målskytt var också då Anders Wiklund, som ur liten vinkel slog bollen i mål. Esbjörn Kull i SIF-målet borde ha klarat den bollen.

Matchen sågs av 100-talet personer.

Motigt för Saxdalen

1978

Dala Floda (BP)

Det är motigt för Saxdalen i div V-fotbollen. Inte ens i bortamötet mot jumbolaget lyckades Saxdalen vinna. Nu fick man nöja sig med 1—1 efter 0—0 i paus.

Det såg länge ut som om matchen skulle sluta mållös. Men fem minuter före slutet lyckades Dala Flodas Kent Bergström äntligen spräcka nollan och ge sitt lag ledningen. När bara en minut återstod av matchen kom kvitteringsmålet inspelat av Peter Stephan.

Det var en mycket dålig match som de båda lagen bjöd på. Saxdalen dominerade spelet, men hade väldigt svårt att få någon udd på avslutningarna.

De bästa i Dala Floda var Håkan Ahlm, Mikael Håkansson och Kent Bergström.

Saxdalens bästa var Håkan Andersson, Björn Hårdstål och Stig Lindkvist.

Expropriation i Saxdalen

Ett steg närmare expropriation av den numera beryktade fastigheten i Saxdalen söder om själva byns centrum, togs av kommunfullmäktige i Ludvika på torsdagskvällen. I beslutet om att köpa den aktuella marken, obebyggd hagmark på 27.000 kvm, ingick också bemyndigande till kommunstyrelsen att vidta nödvändiga åtgärder för genomförande av en tvångsinlösen av fastigheten.

Visserligen finns fortfarande möjligheten kvar om en frivillig uppgörelse med markägarna. Men eftersom dessa skriftligt uttalat att marken ej är till salu, lär det bli expropriation och med en kö

Marken skall av kommunen utnyttjas för byggande av en typ av affärscentrum i Saxdalen. Och det är just detta utnyttjande av marken som markägarna starkt och mycket kritiskt motsatt sig. Reslu

Fredagen den 16 juni 1978

Slutförhandlat om mark i Saxdalen Expropriationsförslag läggs fram

— Vi har lagt förslag om expropriation av den aktuella fastigheten och detta skall tas upp i nästa kommunstyrelsesammanträde och därefter i fullmäktige.

Detta avslöjade Ludvika kommuns fastighetschef Sune Johansson i samband med att kommunens representanter på onsdagskvällen informerade saxdalenborna om förslaget till områdesplan för Saxdalen.

Informationen i Folkets hus kom till stor del att handla om den till synes olösliga markaffär som hör samman med planerna på uppförandet av ett servicehus i centrala Saxdalen. I områdesplanen finns inritat ett område där bland annat servicehuset enligt planen skall ligga. Men marken är i privat ägo.

SKARP PROTEST

Kommunen vill köpa men markägarna säger nej. De har i skrivelser till kommunen klart deklarerat att man inte frivilligt går med på försäljning. För övrigt upplästes under informationsträffen ännu en skarp protest av en av markägarna, Per Pettersson.

Från kommunen har man nu skärpt tonen ytterligare ett steg i denna affär. Majoriteten i Saxdalen vill ha ett servicehus placerat på den omstridda tomten.

— Vi har konstaterat att vi inte kan klara av att nå en frivillig uppgörelse. Vi har förhandlat med berörda markägare för att hitta en annan lösning i stället för expropriation, sade fastighetschefen.

Men nu anser man sig alltså ha förhandlat nog och därför nu mer eller mindre nödgas ta till expropriation. Ett sådant ärende tar dock lång tid men kommunen kan få tillstånd till förhandstillträde innan expropriationsdom är klar.

— Men man kan ju kanske under den tid expropriationsärendet handläggs finna en lösning så att expropriationsbeslutet blir klart, påpekade Sune Johansson med adress Per Pettersson, vilken alltså deltog i sammankomsten.

BYGGSTARTEN OVISS

På frågan om när ärendet kan ha kommit så långt att man kan börja bygga servicehuset och villor, vilka också placeras i samma område, svarade fastighetschefen att det är vanskligt att uttala sig om detta. Han underströk dock att det naturligtvis skulle komma igång snabbare om man kan nå en annan lösning än expropriation.

— Vi måste i första hand ha fram mark för en affär, men har också behov av mark för bostadsbyggande. Det är vad vi siktar in oss på.

MEST HAGMARK

Stadsplanetekniker Per Andersson menade att det är väldigt litet av den aktuella marken som är jordbruksmark. Den är mer av karaktär hagmark.

— Men jag håller med om att området är vackert. Läget är också idealiskt, mitt i Saxdalen, för både butik och bostäder, sade Per Andersson.

Han presenterade förslaget till områdesplan och visade också diabilder från några av de platser som enligt planförslaget kommer att förändras. Det är förutom det nämnda markområdet i centrala Saxdalen ett område intill Malbacksvägen och ett annat söder om centrum.

Per Pettersson, som alltså inte går med på att sälja marken i centrala Saxdalen, presenterade ett motförslag till nybyggnationen mitt i byn. Däribland framhöll han att det finns en lämplig tomt intill gruvmässen och med goda parkeringsmöjligheter vid slamhavet.

Den farligaste utfarten i kommunen. Det anser man i Saxdalen om Malbacksvägens anslutning till Grangärdevägen. Uppförsbacke och dålig sikt vill man ha ändrat på, vilket påtalades för kommunrepresentanterna under informationen om områdesplanen.

— Vi klarar inte att nå en uppgörelse med markägarna och lägger därför förslag om expropriation, säger fastighetschef Sune Johansson. Här pekar han ut det omstridda området för Roland Andersson, Per Andersson, Margareta Gard och Benny Hunemark.

VÄGSTRÄCKNINGEN

I samband med diskussioner om nybebyggelse i malbackenområdet kom man in på vägsträckningen. Framförallt Malbacksvägens anslutning till Grangärdevägen. Trafik från Malbacken har stopplikt vid Grangärdevägen. Kommer man Malbacksvägen är det en brant uppförsbacke ända fram till genomfartsvägen och sikten är mycket dålig.

— Uppfarten till stora vägen är den farligaste som finns inom hela kommunen menade Einar Haag.

— Varför har ingen ändring gjorts på detta i områdesplanen. Den södra vägen har ni ändrat på i planen, men inte den norra, som är betydligt farligare, frågade Haag.

Byggnadsnämndens Roland Andersson, ordförande under sammankomsten i Saxdalen, svarade.

— Det skulle kanske gå att korrigera utfarten. Men det finns också tankar på att fylla igen dalen som vägen går i för att få bort uppförsbacken.

BADPLATS OCKSÅ

Badplats finns också inritad i planförslaget. Den är på plankartan placerad där det s k slamhavet nu ligger och detta föranledde diskussion.

Slamhavet skall rensas så långt möjligt för att få bort gruvslammet. Efter denna rensning kommer sand att fyllas på så att det blir en fin badstrand i stället. Saxdalenborna framförde dock farhågor om att vattnet inte skulle vara lämpligt att bada i, med tanke på utsläppen från gruvan.

Från byborna kom flera förslag. Ett bestod i byggandet av en tempererad bassäng i folkets park, ett annat att bygga en plaskdamm intill branddammen.

Kontentan av badplatsdiskussionen blev att byborna anser det betydligt svårare att få bra badvatten än att finna en bra badplats.

Måndagen den 22 maj 1978

Första segern för Saxdalen

Nu ser det mörkt ut för Smedjebackens BTK sedan laget klart förlorat lördagseftermiddagens hemmamatch mot Saxdalens IF med 4—2 (2—1). Ett resultat som nog får anses som rättvist. Saxdalen ville mest och laget kunde därmed inkassera säsongens första dubbelpoängare. Gästerna började starkt och vesselsnabbe Bror Bergkvist visade redan under inledningen att SFK-försvaret skulle få fullt upp att göra.

Det dröjde till 15:e minuten innan Bror Bergkvist kunde springa igenom och göra 1—0 för Saxdalen. SFK kunde inte få igång något ordnat spel och laget fick gå in för att freda eget mål. Det blev även Saxdalen förunnat att efter dryga halvtimmen öka till 2—0, denna gång antecknades Magnus Johansson för målet. Mot slutet av helvleken kom SSK igång något, och hoppets låga tändes åter då Jan Björnerud i 38:e minuten från nära håll kunde reducera till 2—1.

Samme Jan Björnerud utmärkte sig i halvlekens slutsekunder på ett mindre angenämt sätt, då han utvisades för resten av matchen efter protest mot domslut. Den gode Janne måste vara tyst hädanefter på banan.

HEMMAPRESS

Trots att SFK fick spela resten av matchen en man kort var det smedjebacksgänget som fick ett litet tryck på Saxdalen. Hasse Kilström hade ett lurigt skott som Mål-Karlsson hade stora problem att klara. Det blev trots SKF-övertag Saxdalen som i den 63:e matchminuten kunde öka sin ledning till 3—1. Ett riktigt snyggt mål. Magnus Johansson sköt ett skruvat inlägg som försvarsresen Håkan Andersson nickade i nät.

Minuterna efter fick även gästernas Björn Hardstål lämna banan för protest och i samma moment reducerade Hasse Kilström på frispark från nära håll till 3—2 och ännu hade SFK chansen till poängutdelning. Saxdalen red dock ut stormen utan större besvär och det var logiskt när gästerna kunde avsluta tillställningen med att skjuta en straffspark i mål. Stig Lindkvist fälldes och Rolf Påhlsson gjorde inget misstag, 4—2 för Saxdalen.

SKF har inte fått någon vidare start. En pinne på de tre inledande matcherna är en mager utdelning. Även skadelistan har blivit oroväckande lång. Jan Hurnasti i försvaret Bengt Eklund samt Birger Tuominen var SFK:s bästa. Laget får dock skärpa till sig betydligt.

Saxdalen kom snabbt igen efter botteninsatsen mot Humlan. Försvaret spelade överlag bra med Stig Lindkvist, Rolf Påhlsson och Håkan Andersson som resar. Magnus Johansson, Jan-Gunnar Karlsson samt hyperfarlige Bror Bergkvist var andra bra namn.

Målen: 0—1 Bror Bergkvist, 0—2 Magnus Johansson, 1—2 Jan Björnerud, 1—3 Håkan J Andersson, 2—3 Hans Kilström på frispark, 2—4 Rolf Påhlsson på straff.

Domaren Lars Tapper från Krylbo var i petigaste laget.

KM avgjort för Saxdalsknattar

78

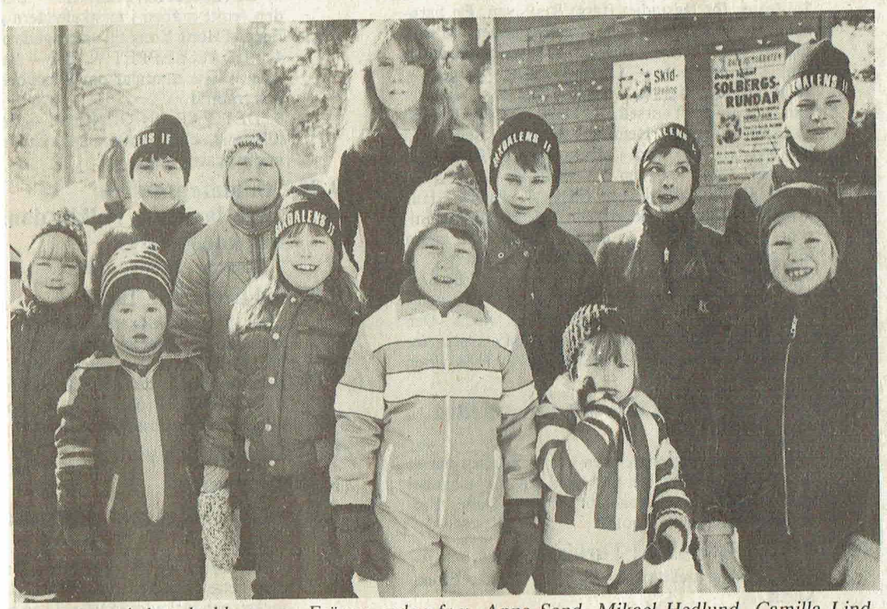

Segrarna i de tolv klasserna. Främre raden fr.v. Anna Sand, Mikael Hedlund, Camilla Lindström, Jörgen Isaksson, Erika Holm och Magnus Persson. Bakre fr.v. Anne-Marie Dobos, Erik Sand, Carina Eriksson, Jan Lundeberg, Marianne Hellgren och Jan Råtts.

Trots inledning på sportlov med tillhörande resor, ställde hela 50 barn och ungdomar upp i Saxdalens IF:s kombinerade knattelopp och klubbmästerskap på skidor i söndags. Start och mål vid Saxdalens skola.

Det betyder att det är fler ungdomar som är med och tävlar, än det är som tränar. Varslar gott, eftersom många kanske får blodad tand och vill gå in för sporten.

Tur med vädret hade man naturligtvis också i Saxdalen. Solen lyste lika intensivt som ansiktena på de tävlande. Nervositeten stog i vanlig ordning åskådarna (= föräldrarna) för.

Fina priser delades ut till alla tävlande. Prisutdelare var Bengt-Emil Johnsson.

Eldsjälen bakom SIF:s skidsektion, Rune Heij, konstaterar att de resultat som presterades under tävlingen är beundransvärda. — Se bara på ungdomarna i äldsta klassen, 13-14 år där det är flera stycken som åkte 3,9 km på 14-15 minuter.

H 13-14, 3,9 km: 1. Jan Råtts 15,04, 2. Per-Åke Hellgren 15,09, 3. Kristian Hult 15,37, 4. Mikael Persson 18,27, 5. Mikael Johansson 18,44, 6. Klas Johnsson 19,40.

D 13-14, 3,9 km: 1. Carina Eriksson 3,25, 2. Patrik Dobos 3,46, 3. Johan Jakobsson 3,47, 4. Patrik Hedlund 3,59, 5. Fredrik Rehn 4,12, 6. Daniel Kiskinen 4,42, 7. Tony Wahlander 4,55.

D 7-8, 800 m: 1. Camilla Lindström 3,31, 2. Sara Johnsson 3,40, 3. Åsa Holm 3,47, 3. Kristina Runkvist 3,47, 5. Eva Holm 4,04, 6. Petra Nilsson 4,10.

H 5-6, 800 m: 1. Jörgen Isaksson 4,24, 2. Peter Björk 4,50, 3. Mattias Eriksson 5,24, 4. Niklas Andersson 10,17.

D 5-6, 800 m: 1. Anna Sand 4,17, 2. Tove Bråthen 4,31, 3. Marie-Louise Vanninen 4,35, 4. Jenny Nyström 6,41, 5. Rita Mullo 6,42, 6. Ros-Marie Örth 8,51, 7. Erika Hult 9,56, 8. Sara Påhlsson 10,56.

P 3-4, 300 m: 1. Mikael Hedlund 2,48, 2. Glenn Nilsson 11,20.

F 3-4, 300 m: 1. Erika Holm 7,30.

H 11-12, 3,9 km: 1. Jan Lundberg 17,02, 2. Krister Heij 18,02.

D 11-12, 3,9 km: 1. Marianne Hellgren 15,30, 2. Viveca Hult 17,28.

H 9-10, 2,2 km: 1. Erik Sand 12,42, 2. Roger Eklund 14,11, 3. Magnus Rosén 14,53, 4. Tommy Persson 15,01, 5. Stefan Norgren 15,39.

D 9-10, 2,2 km: 1. Anne-Marie Dobos 12,13, 2. Marit Nyström 14,28, 3. Lena Mullo 14,29, 4. Elisabeth Rundkvist 15,05.

Nu väntar vi bara på snön

Nu längtar många efter snö — bl.a. Saxdalens IF som hade sin skidupptakt på lördagseftermiddagen i skolan. Ett 40-tal ungdomar hade mött upp. Dessa informerades om vinterns tävlingar och träningsdagar. Vidare talades det en hel del om utrustning.

Avslutningsvis gick hela sällskapet elljusbanan (2,6 km) med stavar i händerna. En första kontakt med det som komma skall, med andra ord.

På bilden poserar samtliga som mötte upp till lördagens upptakt. Den enda som fattas är snön!

Bilvandaler i Saxdalen

1978

När fordonsägaren skulle ta bilen och åka hem var båda framljusen sönderslagna liksom reflektorerna. Dessutom var lacken i bilens framparti repad. Det var i lördags kväll som detta inträffade i Saxdalen. Ägaren till den relativt nya bilen deltog i idrottsföreningens fest i Folkets hus.

Bilen stod parkerad utanför Folkets hus under kvällen, men det var först när det var dags att åka hem som vandaliseringen upptäcktes. På parkeringsplatsen stod ett stort antal bilar parkerade, men det var bara en som hade blivit utsatt för skadegörelse.

1978

DAGENS BLOMMA

vill Cecilia Hedlund ge till de tanter i Saxdalens IF:s damsektion som gjorde att hon och många andra barn hade en jätterolig torsdagseftermiddag.

Vill på det hjärtligaste tacka för de vackra blommorna och de vär-

Älgjägarna i Saxdalen vill öka avskjutningen

1978

Älgstammen är stark i Västerbergslagen och krav har ställts på ökad avskjutning för att minska antalet djur. Både ur trafiksynpunkt och med tanke på skogsskador.

Saxdalens jaktvårdsförening har också på sina jaktmarker om ca 1.250 hektar mycket god tillgång på älg. I fjol hade man licens på nio djur men till älgjakten i höst har begärts att man får fälla tretton älgar.

Årsmöte hade Saxdalens jaktvårdsförening i Folkets hus i lördags. Förutom den goda tillgången på älg fanns positiva rapporter i årsberättelsen även om hare och rådjur. Däremot är tillgången på fågel sämre.

Beträffande älgjakten fortsätter man att ha ett område på ca 50—60 hektar på Stackarberget öster om sjön Saxen fredat från jakt på älgko med kalv.

Till styrelse valdes ordförande Edvin Danielsson, sekreterare Stig Haglund, kassör Lennart Jansson, vice ordförande Hans

Författarparet Gummerus: Beredda betala högt för vårt sätt att leva

— Det är en styrka för oss att bägge skriver. Vi har förståelse för varandras arbete och vet bägge två hur det känns medan en bok växer fram. Eftersom livet också går så fort vill vi tillbringa den korta tid som är så mycket som möjligt tillsammans. Vi är beredda att betala ett högt pris för att kunna leva som vi nu gör.

Detta säger Barbro och Teddy Gummerus som i många år skrivit noveller, debattinlägg och frilansat som journalister.

Deras egentliga författardebut skedde dock så sent som förra året då både Teddy och Barbro kom ut med varsin roman.

— Vi får ta den ekonomiska otrygghet det innebär att leva som författare. Privilegiet att få vara tillsammans och att ha förståelse för varandras jobb överväger nackdelarna.

Sedan elva år bor författarparet på Lövkullens gamla skola utanför Saxdalen.

MÅNGSYSSLARE

Båda hade hunnit syssla med en hel del innan dom från Göteborg flyttade till Lövkullen.

— Jag har haft många olika jobb ända sedan tonåren — allt från sjöman och skogsarbetare till vårdare på mentalsjukhus och ledare på ungdomsgård. Skrivit har jag gjort så länge jag kan minnas, säger Teddy och fortsätter:

— Jag arbetade också som frilansjournalist innan jag 1964 började Journalisthögskolan i Göteborg. "Det skadar inte att utbilda sej inom det yrket", tänkte jag då. Sedan blev jag erbjuden fasta jobb som journalist, men tackade nej. Jag ville leva fritt och inte känna mej uppbunden av olika hänsyn.

Barbro har inte gått samma väg. Hon funderade tidigare på att bli socialassistent och arbetade bl a på barnavårdsbyrån i Göteborg. Under tiden skrev hon romaner och noveller för en veckotidning.

— På den tiden hade jag inga litterära ambitioner. Det var först senare som lusten att verkligen skriva växte fram. Jag insåg då också att jag inte ville utbilda mej inom det sociala. Där finns för mycket paragrafer och för få reella möjligheter att hjälpa.

"HÄR FINNS OCKSÅ EN VERKLIGHET"

Vid den här tiden beslöt sej Barbro och Teddy för att flytta ut på landet. Teddy hade varit i södra Dalarna och därför bosatte de sej i den gamla skolan någon mil utanför Saxdalen — något de inte ångrat.

— En del tycker det är en flykt att bosätta sej på landet, men livet här är också en verklighet, säger Barbro. Teddy instämmer:

— Många gånger tycker jag tvärtom att stadslivet utvecklar en attityd, en skenverklighet — en artificiell värd. Jag föredrar livet här på landsbygden. Vi har underbara grannar som visat oss en väldig förståelse. De har mycket att ge med enorma resurser och stor levnadsvisdom. Vi har mött verklig mänsklighet av dom!

NY UTGIVNING I HÖST

Efter debuten 1977 med Barbros roman "Hånskrattet" och Teddys "Romanen om Jorg" har de minst av allt varit overksamma, något de för övrigt inte skulle kunna tänka sej att vara.

Makarna Gummerus har nu bott utanför Saxdalen i elva år. Tidigare bodde dom i Göteborg men föredrar nu att leva på landsbygden: — Vi trivs bra och har underbara grannar. Här har vi mött verklig mänsklighet.

Teddy hann också komma ut med en uppföljare till "Jorg" förra året — "Romanen om Amos" — vilket var en slags fortsättning på första boken.

I år har han hittills skrivit två barnböcker och en roman, "Nago". Likaså kommer han i höst med en bok om konstnären Mårten Andersson. I höst ger också Barbro ut sin nya roman "Kvävningen".

Paret är redan inne på nya böcker, så dom lär inte drabbas av någon större sommarlättja. Dessutom arbetar Teddy med ett beställningsjobb för radion där han tar upp en framtidsvision för landsbygden. Utom att själva författa arbetar bägge två som bokrecensenter och Teddy ingår dessutom i konsttidningen Palettens redaktion.

DEN KORTA TID SOM ÄR

Hur går det då att leva som författare.

— Först kan vi ju konstatera att rika kommer vi aldrig att bli. Det är inte heller det vi strävar efter. Men faktum är att det går att klara sej, även om det ibland sker med ett nödrop. Vi får skära ner på den materiella standarden. Ändå kan vi inte säga att vi egentligen saknar något direkt. Jo, kanske en sak — att vi inte har råd att göra Teddy hann också komma ut med en uppföljare till "Jorg" förra året — "Romanen om Amos" — vilket var en slags fortsättning på första boken.

— Den ekonomiska otrygghet en är det pris vi får betala för att dels kunna leva som författare, dels för det stora privilegiet att leva tillsammans här hemma, kommenterar Barbro.

— Nu när vi har barn också — Anna fem år — känns det extra viktigt att få följa hennes utveckling. Det är synd att det är så få som egentligen kan göra det, fortsätter Teddy.

HÅRT ARBETE

Kommer då inspirationen flygande som en gudagåva från ovan?

Teddy:

— Nej minsann. Det är ett hårt arbete som kräver stor självdisciplin och envishet. Det gäller att inte ge upp när det blir motigt. Det tar tid att lära sej hantera språket. Jag vet inte hur många halvfärdiga romaner jag har liggande som jag aldrig fullföljt eftersom jag vid närmare eftertanke inte ansett dom vara tillräckligt bra för att ge ut. Ändå är dessa halvfärdiga böcker ett steg i utvecklingen.

Kan det inte lätt bli en ganska trång värld, dvs finns det inte risk att isolera sej som författare?

Teddy: — Nej, det anser vi inte. Ingen kan fly från samhället, alla fungerar vi som en del av det. Vi kan alla påverka, även om massmedia många gånger skapar en

Telefontrassel i Saxdalen

1978

Bells uppfinning, telefonen, har fått en hel del saxdalsbor att ilskna till. Visst är telefonen bra när den fungerar rätt, men sedan några veckor tillbaka har uppfinningen i varje fall i Saxdalen blivit en källa till stor irritation. Där fungerar det nämligen numera mycket sällan. Det har blivit ett äventyr att använda telefonerna.

Det var för cirka tre veckor sedan som eländet började. I ungefär halva Saxdalen märkte abonnenterna plötsligt att allt inte stod rätt till. Skrapningar och knäpp var det mesta man hörde i luren under samtalen. Och dessa störningar finns kvar ännu. Men det är alltså bara under pågående samtal som knäpp och rassel stör.

Betydligt mycket värre är ett annat fenomen som drabbat telefoninnehavarna i byn. Det händer nämligen också, mycket ofta, att telefonen ringer och när man tar luren för att svara hörs ingenting annat än de nämnda ljuden. Det är helt enkelt ingen som vill någonting. På något mystiskt sätt kopplas ringningen in utan att det är samtal på gång.

Det ringer på det här sättet gång på gång. Hos de flesta både dagar och nätter, så man kan förstå att ilskan breder ut sig i byn.

— De gånger som telefonerna används händer också andra märkliga saker, berättar en drabbad saxdalsbo.

— Under samtal de senaste veckorna har helt plötsligt en massa röster hörts i luren utöver den man ringer till. Ibland blir det hela grupper av folk som kan prata med varandra.

Ingen i Saxdalen vet vad det här beror på. Ett vet man dock — det var likadana problem för cirka ett år sedan. I byn befarar man nu att telefonkrånglet ger utslag på telefonernas samtalsmarkering. I så fall, om alla samtal som egentligen inte är några samtal markeras, kommer folket i Saxdalen att drabbas av skyhöga telefonräkningar så småningom. Något sådant vill man naturligtvis inte vara med om.

— Nej, verkligen inte. Det är nog att det har krånglat så här länge utan att någonting gjorts för att rätta till det, menar en av de uppretade i byn, och tillägger:

— Skärpning nu, Televerket.

Saxdalen slog håglöstHumlan

780918

Saxdalen var det klart bästa laget när man slog Humlan med 2—0 på Tunets idrottsplats. Det blåste visserligen fruktansvärt hårt under matchen men viljelöst som Humlan uppträdde i denna match är nästan skamligt. Lagets uppträdande försvarades av lagledningen, som ville göra gällande att det hela så att säga var över. Man hade tagit en plats i nästa års div V.

Men man kan i alla fall begära lite mer av laget. Det är ju dock fotboll grabbarna sysslade med.

Därför var Saxdalens 2—0-seger helt välförtjänt.

Med lite mer tur hade målskörden kunnat varit det dubbla. Saken var nämligen den att de chanser som skapades, på planen skapades av Saxdalen. Krister Fredlund var den som visade vägen med att fastställ halvtidsresultatet genom att göra 0—1.

I andra halvlek tilldömdes Saxdalen en straff som Kenneth Södermark slog men inte bättre än heter lyckades ändå Magnus Johansson peta bollen i mål. Därmed fastställde han slutresultatet. För Södermark blev inte matchen särdeles rolig, dels missade han straffen, dels blev han utvisad i matchens slutskede. Han var varnad för ojust spel men sedan spelade han "munspel" på ett sådant sätt att domaren tog fram det röda kortet.

Torsdag 28 december 1978

Anders Zorn-pris till saxdalslyriker

Bengt Emil Johnsson får 20.000 kronor

— Det här är min bästa julklapp någonsin, men också min största framgång som poet.

Bengt Emil Johnson, 42 — saxdalsson som sedan 1965 är bosatt i Stockholm, tummar glatt på det brev som dagarna före jul ramlade ner i brevlådan i hemmet i Spånga. I samband med Svenska Akademiens högtidsdag tillerkändes nämligen Bengt Emil 1978 års Anders Zornpris på 20.000 kronor, för sin litterära verksamhet.

Priset är ett av de bästa erkännanden en lyriker kan få här i landet.

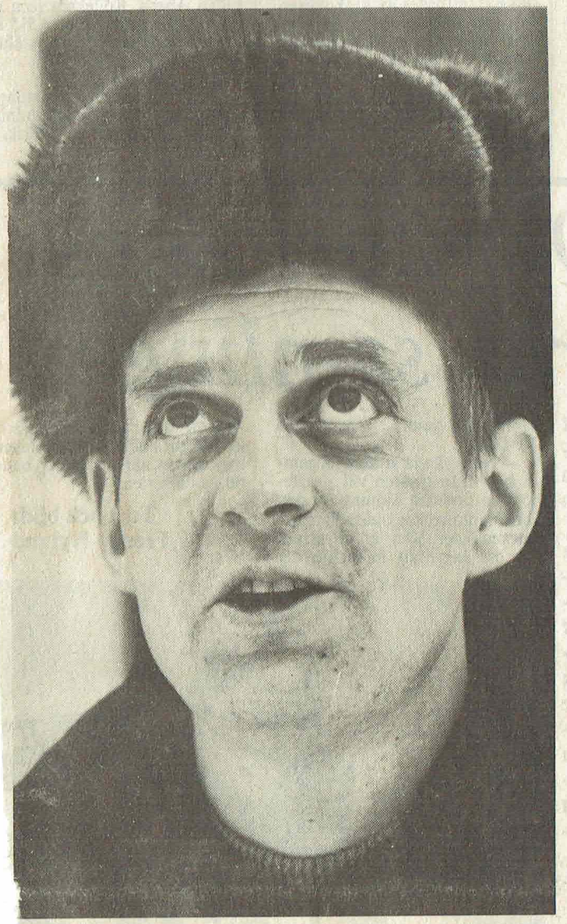

Bengt Emil Johnson tittar upp mot skyn, där andra stjärnor lyms.

För Bengt Emil, som firar jul i Saxdalen, kom utnämningen helt överraskande, för andra var priset mera väntat, medan det för ledamöterna i Akademien med ständige sekreteraren Lars Gyllensten i spetsen var givet, solklart!

Konstutveckling

Bengt Emils högst varierande produktion sedan debutsamlingen ''Hyllningar'' har hela tiden inneburit en konstnärlig utveckling. Hans senaste verk ''Efter vanligheten'', som utkom i höstas fick genomgående ett mycket positivt och uppskattat mottagande.

Totalt har Bengt Emil presenterat nio diktsamlingar. Fem av dessa har tillkommit under 70-talet. De senaste böckerna är präglade av upplevelser från Saxdalen och omgivningarna däromkring och innehåller en blandning av kultur- och naturlyrik.

Hans poesi var till en början högst experimentell och kanske också lite kontroversiell. Hans diktsamling ''Tal till folket' är exempelvis mycket språkkritisk. Eller som Zornpristagaren själv uttrycker det:

— En närmast burlesk språkparodi, där byråkratins och överhetens talesätt ställs i kontrast med ''vanliga' människors Bengt Emil flinar gott innan han tillägger:

— Det fina med poesi är att man aldrig i förväg vet vad man skall göra.

Även kompositör

Bengt Emil är inte enbart poet. Han komponerar även musik och har som sådan sin utkomst förlagd till Sveriges Radio, där han sedan 1966 jobbar inom musikradion. Hans huvudsakliga arbetsuppgifter är planeringsarbete och presentation av ny musik.

Julvistelsen i Saxdalen, där förutom träning till det 10:e Vasaloppet tillhör dagsrutinerna ingår även ett uppdrag från Sveriges Radio att komponera ett verk för svensk musikradio i tävlingen om Prix Italia. Ett jobb som Bengt Emil de närmaste månaderna helt kommer att ägna sig åt och som han alltså nu som bäst lägger grunden till.

Men redan på nyårsaftonen kommer vi att få höra Bengt Emil i etern.

Nyårsdikt

De senaste åren har som bekant olika författare svarat för nyårsdikten i samband med 24-slaget. Den här gången är det saxdalspoetens tur.

Har gjort ett beställningsjobb som han själv kommer att läsa.

Så här börjar hans verk:

''Så mycket ljus
som ruvar på vinternatten...
Så nära intill oss tidpunkten
då året går i dagen
och det förvittrade minnes enas
med det annalkandes vittringar''.

— Jag har svårt att skilja på arbete och hobby, fortsätter Bengt Emil. Som ännu inte bestämt sig vad han skall använda prispengarna till. Helst (han hoppas tanken är realiserbar) önskar han ta ledigt från radiojobbet och enbart ägna sig åt det konstnärliga. Om det sen blir i diktform eller musik spelar mindre roll. För Bengt Emil är intressena intimt sammanknippade.

Pianolektioner

Däremot har han helt kopplat bort pianot. Den minnesgode kommer säkert ihåg Bengt Emils talanger bakom pianot. Hur han i början på sin karriär regelbundet åkte mellan hemmet i Saxdalen och Stockholm för privatlektioner hos kompositören och pianisten Knut Wiggen. På den tiden gav Bengt Emil för övrigt flera konserter i bl.a. Stockholm. Men han hann också med föreningslivet i Saxdalens IF där han var ledamot i både huvudstyrelse och skidsektion. Idrotten har nämligen hela tiden legat Bengt Emil varmt om hjärtat, vilket inte minst hans insatser i Vasaloppsspåret skvallar om.

Mellan 60-70 mil räknar (hoppas) han ha i benen innan Mora-Nisse flaggar i väg 1979 års upplaga av skidklassikern. Men det kan ha sina problem för Bengt Emil då det i hans arbetsuppgifter också ingår resor. Veckan innan jul bevistade han nämligen en musikkonferens i Finland och tidigare i höst har han bl.a. varit i Warszawa där kompositörer från alla världens hörn strålade samman. Bengt Emil hade förverkat det stora nöjet (och äran) att då få ett av sina verk uppförda. Med andra ord Bengt Emil Johnson är i ropet som aldrig förr!

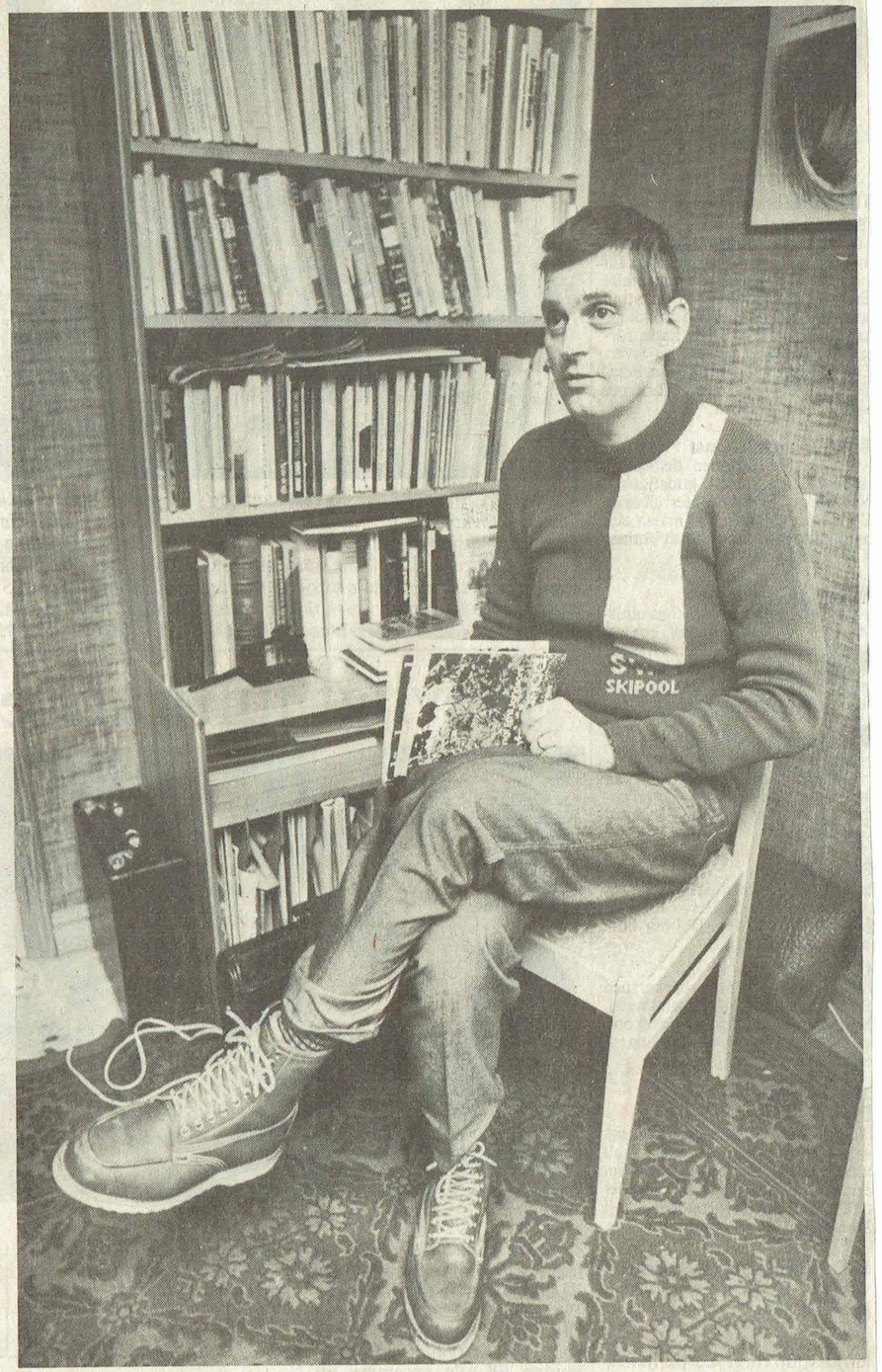

Bengt Emil Johanson med några av sina diktsamlingar. Totalt har det under årens lopp blivit nio stycken.

Text:
K G KARLQVIST

Foto:
HÅKAN STRANDMAN

Torsdagen den 6 juli 1978

Kvicken, Lusgubben och Karamellmina... — Erik minns Laxsjön för 50 år sedan

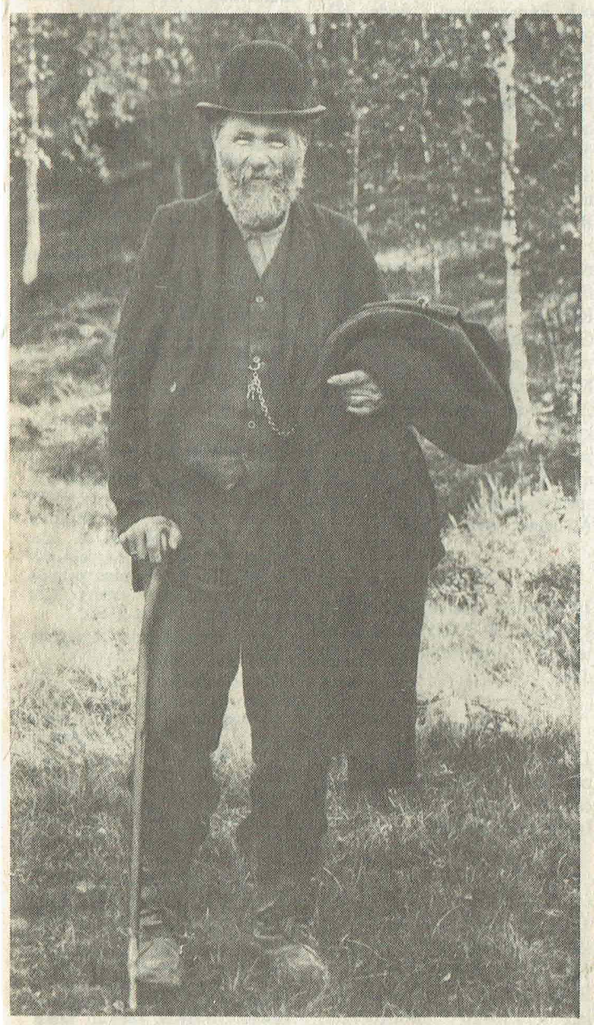

Eriks mor berättade om luffaren Tun-Jan-Erik, han som alltid släpade med sig sin vinterrock. Dan Andersson kallar honom i sina dikter "Jan från Tuna".

Laxsjön är en liten avsides liggande by mellan Tuna Hästberg och Nyhammar. Rester av tidigare bebyggelse hittar man litet varstans, bara några få familjer bor kvar. Men en gång fanns här både skola och affär, och byn var faktiskt en liten "tätort", kransad av byarna Storslätten, Långmyren och Grangärde Hästberg.

Laxsjö hytta torde ha varit i gång sedan 1600-talet och driften upphörde 1882. Då hade Domnarvet startat 1978, vilket medförde att ett flertal hyttor nedlades i dessa trakter. Därefter avfolkades byn efter hand, hyttan revs men ruiner finns kvar, speciellt efter kolhuset, där stenpelarna står i rader och för tanken till en medeltida klosterbyggnad.

I byns centrum står de båda stora slaggstensbarackerna, en gång i tiden bostäder för arbetarn vid hyttan. Nu har De Kristna Samfundens Nykterhetsförbund, DKSN, och föreningen Råd I Alkholfrågor, RIA, köpt husen för en billig penning. Här skall bli ett konvalescenthem för sargade människor, med alkhol- och narkotikamissbruk i sjukdomsbilden.

★

I gamla baracken bodde i min ungdom Per-Anderses Mina eller "Karamellmina" som hon också kallades, en gammal ungmö som hankade sig fram under mycket små förhållanden och förtjänade några ynkliga ören på att tillverka polkagrisar som såldes för ett öre styck. Vi ungdomar satt ofta hos henne om kvällarna, och hennes kök blev faktiskt något av en "ungdomsgård". Mina var glad i besök och ville gärna höra litet skvaller. Hon var ofta gäst hos mina föräldrar, och hon kom gärna när det drog ihop sig till kaffedags. Jag minns hur upprörd jag blev när jag en gång hörde någon kalla henne för skvallerkärring. Det var ju ett negativt uttryck som absolut inte passade in på vår visserligen mycket nyfikna men mycket rara Karamell-Mina.

★

Byn hade en "ungdomsgård" till, för de något äldre ungdomarna. Knut, ett original av stora mått, inbjöd ibland ungdomar till sitt enkla spisrum, till en "mindre trevlig kaffehippa" som han något olyckligt formulerade sin inbjudan, och där kunde det vara överfullt under dessa "samkväm". Knut var bl.a. fåraherde på Bergslagets egendom, hade ofta trasiga byxor och kunde utgöra en chockerande bild, spec. för byns kvinnor. Han var, som man sade, "försiktig med arbete", levde på korv, limpa och kaffe och var, trots sina egenheter, totalt oförarglig. Inga märken finns nu kvar efter hans lilla stuga.

★

Byns enda industri var sågen, där timpenningen då var 60 öre. Arbetstakten var ej särskilt hög, hela anläggningen var mycket gammalmodig. I "kvarnkammaren" spökade det, likaså på den gamla herrgården. I vilket fall hade Matsers-Karl-Erik sett hur dansen gått på gårdsplanen där en mörk natt, damerna hade bl.a. fina krinoliner. Och i Limgruvan kunde man ibland höra jämmer, vilket skulle bero på att en flicka på herrgården en gång "råkade i olycka" och dränkte sitt barn där.

Vid ett tillfälle, när vi tog vår rundliga kafferast, kom skogvaktaren, en nyanställd och något petig tjänsteman, på besök. Han yttrade då något om att vi tog en rundlig siesta, ett uttryck som vi nog aldrig hör i Laxsjön och som jag gissade var något fult.

★

Pojkarna i byn skramlade till en fotboll, vi gav femtio öre var och sen höll vi till på en liten ojämn åker i skogen vid "Röbäcken". När fotbollen gick sönder gick vi till farbror Emil som utom att han var snickare och sågare också hade en skomakarmaskin, och han lagade bollen gratis åt oss.

★

Luffare kom då och då till byn, jag minns Kvicken och Lusgubben bl.a. Min mor berättade också om Tun-Jan-Erik, hos Dan Andersson benämnd Jan från Tuna, som ibland dök upp och skrämde de hemmavarande kvinnorna genom sin förvirrade uppenbarelse, ringande på en klocka och sommar som vinter bärande på en tjock överrock.

★

Dan Anderssons far var f.ö. en tid skollärare i Laxsjön som då hade ambulerande skolgång. Man höll till i den nyare av barackerna under mycket primitiva förhållanden. Så berättar han t.ex. i sina dagböcker "kom 1978 till Laxsjön, där var så ymnigt med vägglöss att de satte sig i brödets pigghål".

★

Tidigare hade en nykterhetsförening funnits i byn, och pingstvännerna har fortfarande viss verksamhet där i ett litet kapell. Skogs- och flottningsarbetarförbundets avdelning i Laxsjön var också rel. livlig, och författaren till dessa rader fick t.o.m. ett stipendium av avdelningen för studier vid Brunnsviks folkhögskola.

★

Lönerna var små och det var ont om kontanter. De flesta handlade "på bok" hos fru Halén i handelsbon och betalade när löningen kom, eller bytte åt sig livsmedel mot smör och ägg. Och vi som inte hade kor köpte mjölken hos lantbrukarna. Ofta satt det en parvel och sov på kökssoffan medan han väntade på att separatorn skulle sluta brumma så han kunde få gå hem med mjölkkrukan till mor.

Namnen Fäbodtjärn, Limbastmora och Pellebybodarna minner om tidigare fäbodliv i trakten. Grangärde Hästbergs klack var en omtyckt samlingspunkt om somrarna, ett säreget, vackert berg som är gräsbevuxet ända upp till toppen. Här svärmade paren när doften av nattviol och konvaljer låg tung i ljusa sommarnätter, och många äktenskap — och barn också för den delen — har säkerligen klacken att tacka för sin tillkomst. Missionsföreningens årliga gökottor där var alltid livligt besökta, kanske inte så mycket för gudsordet utan för att träffa bekanta och njuta av den vackra utsikten.

★

Och nu, drygt 40 år sedan jag lämnade Laxsjön, har jag vandrat runt i "min barndoms by" och deltagit i invigningen av Laxsjögården. Och en inte så ung men gladlynt och sprallig "tjej" rycker mej i rocken och säjer "kommer du inte ihåg mej"? Och visst kom jag ihåg dej förbodstintan från Stockgropens fäbod, där vi pojkar ofta gick och friade, hon som sedan gifte sej med en av pojkarna i byn. Men det är förstås en annan historia!

ERIK LINDBLOM

En "ny" visa från Pärlby

Nog känner de flesta gamla Grangärdebor till en visa som originalet Tun-Jan-Erik brukade sjunga och som började "En visa vill jag sjunga om Pärlby fattiggård . . ." Allmänt kallas den visan just "Pärlby-visan". Enligt olika sagesmän är visan skriven av en skräddargesäll på Ställberget och lärare Tjäder i Nyhammar. Det må vara hur det vill med den saken, men nu har man hittat en annan "Pärlbyvisa" efter Jan-Erik. Fil.kand. Nils Holmdahl har fått den i Bringsjöberg hos en flicka som var godvän med Tun-Jan-Erik. Ämnet för visan är, liksom i den förra, hur dåligt ställt med vård och mat det var på Pärlby. När man hör den här visan (texten) får man ett intryck av att Jan-Erik på något sätt strävade efter att få ta över föreståndarsysslan vid den dåvarande fattiggården och hela Sverige f.ö. Detta skedde genom att han delade ut en cirkulationslista för underskrift.

Här följer texten:

Emedan jag på listan redan har
fått många bifall att bli landets far
ser det nog ut som jag skall målet nå
att föreståndare snart bliva få

Jag får mahända, liksom Josef fick,
envar nog vet hur det för honom gick
igenom djupt förtryck — och nöd ibland —
han dock fick bliva herre i ett land.
Min vers om honom skulle bli för lång
Ni har väl hört om honom i en sång
Kanhända även jag kan äran få
lik Josef herre över landet stå
Bli herre över Pärlby fattiggård
att ge dom fattiga en bättre vård
Det stundar mej nu kanske ren i år
att träda i en fallen stolthets spår
och om jag skulle nå ett högre mål
så skall jag ej vid Pärlby bliva snål
Deskola både mat och kaffe få
så länge sockermedlen därtill nå
och av min lön jag gärna bidra till
att dom skall få allt vad dom hava till
Då får dom alt som tillhör dagligt bröd
om ej i stort men ej i ymnigt överflöd
Med allmänhetens kännedom alltmer
på önskelistan vill jag ha

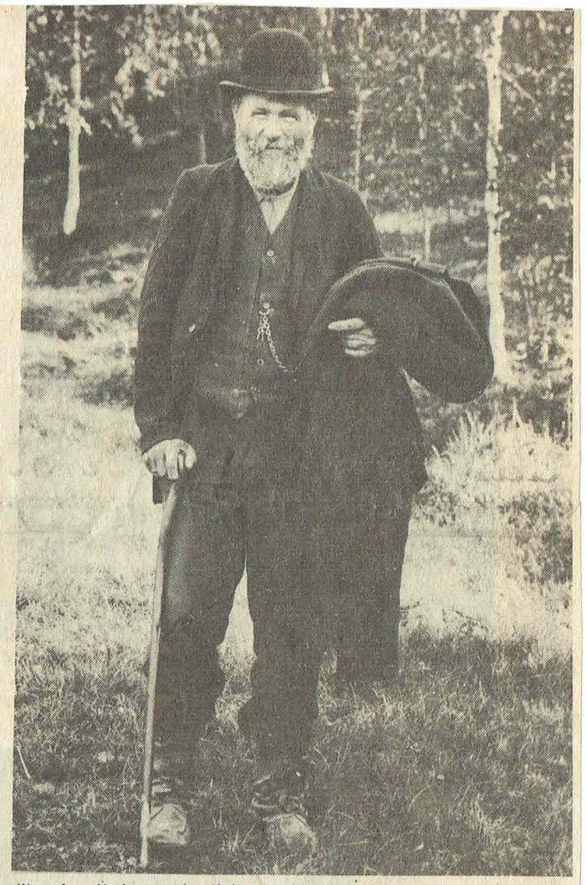

Tun-Jan-Erik, mindre "skröpp toku" än full i fan?

Allmänt ansågs nog Tun-Jan-Erik vara "skröpp toku", men ni kanske håller med Nils Holmdahl när han — efter att ha läst den här texten — frågar sig "— Var inte karlen mest full i fan ! ?"

Bertil Danielsson

Nu får jag sluta men till sist jag vill
kungöra er vem listan hörer till

Ombyggnad påbörjad av saxdalstvätten

Efter många turer och problem, det främsta har varit att få en lösning på penningproblemen, är allt nu klart för byggstart vid tvättstugan i Saxdalen. Så sent som veckan före påsk fick man klart med pengar, den om- och tillbyggnad som skall göras beräknas kosta fyra miljoner kronor. Då forslades arbetsbodar till tvättstugan och i morgon börjar de invändiga arbetena i den befintliga tvättstugan.

— Det har varit hit och dit i olika vändningar länge. Vi är verkligen glada att man nu kan komma igång, säger tvättmästare Åke Johansson vid Grängesbergstvätten.

Johansson hoppas att arbetena med att bygga om och till tvättstugan i Saxdalen skall vara klar någon gång under perioden oktober—december detta år.

När så är fallet, innebär detta samtidigt att Grängesbergs tvättstuga försvinner och personalen får i stället sysselsättning vid den utvidgade tvätten i Saxdalen. Personalstyrkan blir cirka 15 personer i Saxdalen. Detta innebär ingen förändring av antalet sysselsatta vid de nu två tvättstugorna.

När man nu fått loss pengar till bygget är det efter lång väntan och därmed har man kunnat starta projektet redan nu. I dag kan Saxdalens husmödrar för sista gången på en tid använda Saxdalens tvättstuga. Redan i morgon börjar rivningen för ombyggnad av den befinliga lokalen.

Onsdagen den 29 mars 1978

I slutet av förra veckan kom arbetsbodar på plats vid tvättstugan och i dag är sista tillfället för Saxdalens husmödrar att tvätta här på en tid. Efter månader av väntan kan man börja utvidga tvättstugan i Saxdalen.

När allt är klart någon gång i slutet av innevarande år är dessa lokaliteter ombyggda och inrymmer personalutrymmen och husmoderstvätt.

En ny lokal skall också byggas i anslutning till den befintliga. Denna nya del blir 38 meter lång och drygt tolv meter bred. Tvättstugan får en helt ny maskinuppsättning och kapaciteten blir 200 kilo per timme. Per år beräknas Saxdalens tvättstuga efter ombyggnationen klara 400 ton tvätt. Saxdalens tvättstuga och Grängesbergs tvättstuga har i dag en kapacitet per år på 230 ton tillsammans.

Först beräknades byggstart ske i oktober förra året, men planerna höll inte. Nu är dock arbetena i gång och om ett drygt halvår är tvättstugan i Saxdalen klar att tas i bruk.

Saxdalen utan chans

1978

Islingby hade ungefär så stort besvär med Saxdalen som väntat. Hemmalaget kunde på Idunvallen notera en seger med 3—0, en seger som spelmässigt kunde varit ännu klarare, ty i andra halvlek hade Islingby mest att säga till om och skapade de flesta farligheterna.

Islingby inledde dock lite trevande och ledde med endast 1—0 i pausen men längre orkade inte Saxdalen hålla emot utan Islingby fick starkare grepp om matchen ju äldre den blev och om 3—0-segern är inte mycket att säga.

Rolf Pålsson, gamlingen i Saxdalen, håller än och var tillsammans med Håkan Andersson och Björn Hardstål bäst i Saxdalen.

I Islingby var de bästa Göran Haglind, Anders Stor och Jan Norrström.

Målen: 1—0 Lars-Erik Granath, 2—0 Per Hillerström, 3—0 Jan Norrström.

Måndagen den 22 maj 1978

Första segern för Saxdalen

Nu ser det mörkt ut för Smedjebackens BTK sedan laget klart förlorat lördagseftermiddagens hemmamatch mot Saxdalens IF med 4—2 (2—1). Ett resultat som nog får anses som rättvist. Saxdalen ville mest och laget kunde därmed inkassera säsongens första dubbelpoängare. Gästerna började starkt och vesselsnabbe Bror Bergkvist visade redan under inledningen att SFK-försvaret skulle få fullt upp att göra.

Det dröjde till 15:e minuten innan Bror Bergkvist kunde springa igenom och göra 1—0 för Saxdalen. SFK kunde inte få igång något ordnat spel och laget fick gå in för att freda eget mål. Det blev även Saxdalen förunnat att efter dryga halvtimmen öka till 2—0, denna gång antecknades Magnus Johansson för målet. Mot slutet av helvleken kom SSK igång något, och hoppets låga tändes åter då Jan Björnerud i 38:e minuten från nära håll kunde reducera till 2—1.

Samme Jan Björnerud utmärkte sig i halvlekens slutsekunder på ett mindre angenämt sätt, då han utvisades för resten av matchen efter protest mot domslut. Den gode Janne måste vara tyst hädanefter på banan.

HEMMAPRESS

Trots att SFK fick spela resten av matchen en man kort var det smedjebacksgänget som fick ett Kilström hade ett lurigt skott som Mål-Karlsson hade stora problem att klara. Det blev trots SKF-övertag Saxdalen som i den 63:e matchminuten kunde öka sin ledning till 3—1. Ett riktigt snyggt mål. Magnus Johansson sköt ett skruvat inlägg som försvarsresen Håkan Andersson nickade i nät.

Minuterna efter fick även gästernas Björn Hardstål lämna banan för protest och i samma moment reducerade Hasse Kilström på frispark från nära håll till 3—2 och ännu hade SFK chansen till poängutdelning. Saxdalen red dock ut stormen utan större besvär och det var logiskt när gästerna kunde avsluta tillställningen med att skjuta en straffspark i mål. Stig Lindkvist fälldes och Rolf Påhlsson gjorde inget misstag, 4—2 för Saxdalen.

SKF har inte fått någon vidare start. En pinne på de tre inledande matcherna är en mager utdelning. Även skadelistan har blivit oroväckande lång. Jan Hurnasti i försvaret Bengt Eklund samt Birger Tuominen var SFK:s bästa. Laget får dock skärpa till sig betydligt.

Saxdalen kom snabbt igen efter botteninsatsen mot Humlan. Försvaret spelade överlag bra med Stig Lindkvist, Rolf Påhlsson och Håkan Andersson som resar. Magnus Johansson, Jan-Gunnar Karlsson samt hyperfarlige Bror Bergkvist var andra bra namn.

Målen: 0—1 Bror Bergkvist, 0—2 Magnus Johansson, 1—2 Jan Björnerud, 1—3 Håkan J Andersson, 2—3 Hans Kilström på frispark, 2—4 Rolf Påhlsson på straff.

Domaren Lars Tapper, från

Lördagen den 28 januari 1978

Tvättstugebygge i Saxdalen försenas
Kommunen får inte låna fyra miljoner

Svårigheterna att låna pengar är i nuvarande ekonomiska läge betydande. Det har Ludvika kommun fått erfara. I november ifjol var det meningen att byggstarten skulle ske för den blivande kommunala tvättstugan i Saxdalen och som beräknas kosta ca fyra miljoner kronor. Avsikten var att låna de miljonerna.

Det kommunala tvättbolaget Grängesbergs Tvätt AB har dock ännu inte lyckats placera lånen i någon bank. Nu gör man ett nytt försök genom att gå in med skrivelse för att låna pengar ur statliga AP-fonden.

Redan nu är dock tvättstugebygget försenat med tre månader enbart av den anledningen att man inte fått loss några pengar.

Tvättmästare Åke Johansson, Grängesberg: — Byggstarten hänger helt på när vi kan få låna pengar. Bankerna där vi hittills försökt låna säger att man inte har några pengar att låna ut.

lån gått till AP-fonden och Folksam.

— Igångsättningstillstånd för tvättstugan i Saxdalen hade vi redan från den 1 november ifjol. Byggentreprenören Helge Karlssons Byggnads AB i Fredriksberg var då klar att sätta igång.

När lånen inte beviljades kunde tvättbolaget inte heller starta bygget och i mitten av december gick tiden ut för igångsättningstillståndet.

Åke Johansson:

— Vi har dock begärt förlängt tillstånd för tvättstugan. Byggentreprenören står även beredd att sätta igång så fort vi får fram pengarna och kan ge klarsignal.

— Vi hade hoppats att tvättstugan i Saxdalen skulle vara färdig i juni i år. Nu kan det bli tidigast under hösten, säger tvättmästare Åke Johansson.

TVÄTTSTUGA FÖR 4 MILJ KRONOR

Den nya tvättstugan i Saxdalen beräknas kosta ca fyra miljoner kronor. Avsikten är att lägga ner Grängestvätten i Grängesberg och flytta över all tvättverksamhet till Saxdalen. Gentemot nuvarande kapacitet på 230 ton tvätt per år för de båda tvättstugorna i Saxdalen och Grängesberg får den nya tvättstugan i Saxdalen en årskapacitet

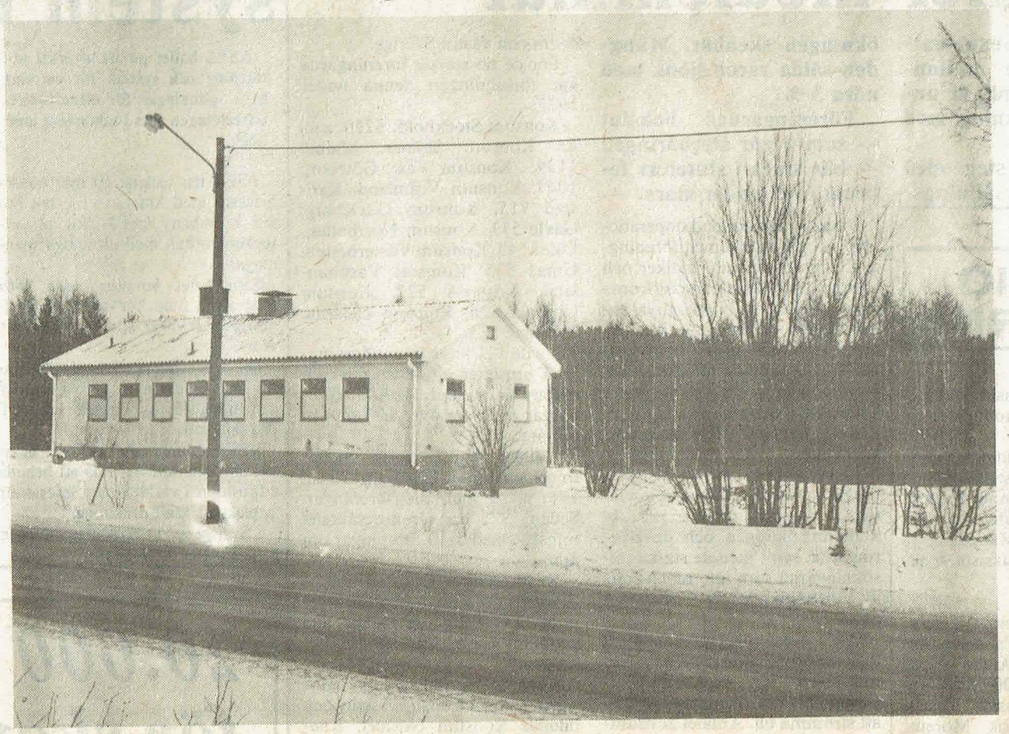

Invid gamla tvättstugan i Saxdalen skulle nu ha pågått en livlig byggverksamhet som till sommaren gett en modern tvättstuga för ca fyra miljoner kronor.

tvättstugan i Saxdalen skall ske en nybyggnad på 520 kvm i en byggkropp som blir ca 38 meter

i timmen.

Den nuvarande gamla tvätts-

tugan i Saxdalen kommer i fort-

gättningen att användas enbart

På ytterdörren till tvättstugan i Saxdalen sitter idag en skylt som talar om att det är stängt på grund av ombyggnad och att

samhet kan dock inte skönjas vid tvättstugeområdet. Allt hänger på de fyra miljoner som skall lånas.

Tvätteriet i Saxdalen tar form

Vid genomfartsvägen i Saxdalen kan man se den blivande tvätten växa fram. Bygget, som påbörjades omkring första april i år, har nu fått stomme och tak, och återstår gör nu bara själva inredningsarbetet. Jobbet går som planerat, och man beräknar vara inflyttningsklara till nyår.

Från bygget i Saxdalen hörs taktfasta hammarslag. Bygget — med en total byggnadsyta på 720 kvadratmeter är den blivande tvätten, vars ombyggnad och nybygge varit igång sedan omkring första april i år.

Det ser svettigt ut i värmen när huset långsamt växer fram. Stommen och taket är nu klart, återstår gör själva inredningsarbetet som beräknas vara färdigt vid jultiden med inflyttning i mellandagarna och strax efter nyår.

SPARAR 100 000 PER ÅR

Den blivande tvätten i Saxdalen kommer att bli ett slags "centralort" för de nu nedlagda tvätterierna i Sunnansjö och Nyhammar och även för Grängestvätten som kommer att läggas ned när bygget är klart i Saxdalen.

Att det blir just i Saxdalen beror framför allt på här finns en egen vattenbrunn som beräknas kunna spara cirka 100 000 kronor per år.

Förutom nybyggnad blir det nu alltså också en ombyggnad av de gamla tvättlokalerna som förut varit nedslitna.

Med den nya tvätten planeras förutom personalskötta maskiner också en självtvättstuga där folk själva kan tvätta sina kläder. Men än så länge är bygget på framväxande och får bli ett slags julklapp till Västerbergslagen.

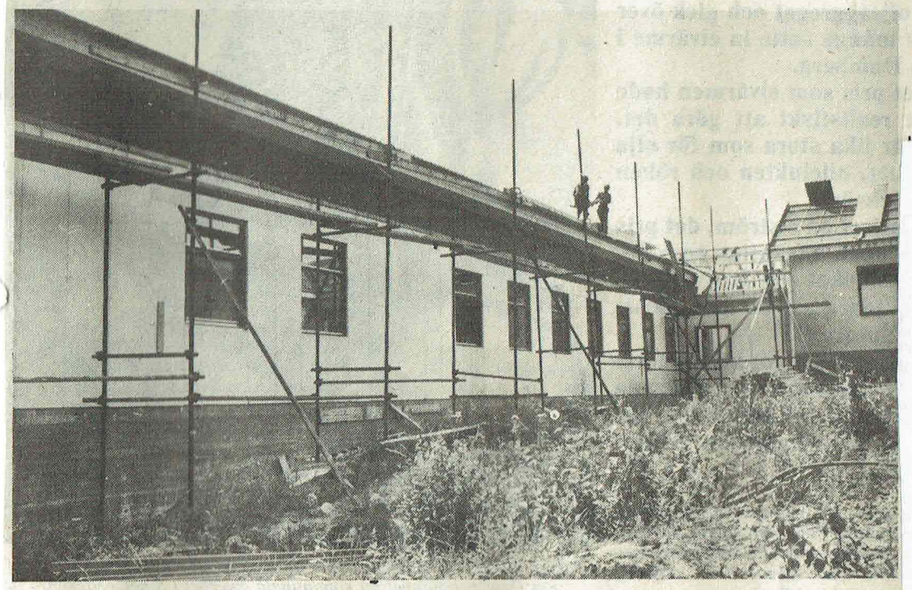

Stommen och taket är nu klart på Saxdalens blivande tvätt som beräknas bli färdig kring nyår.

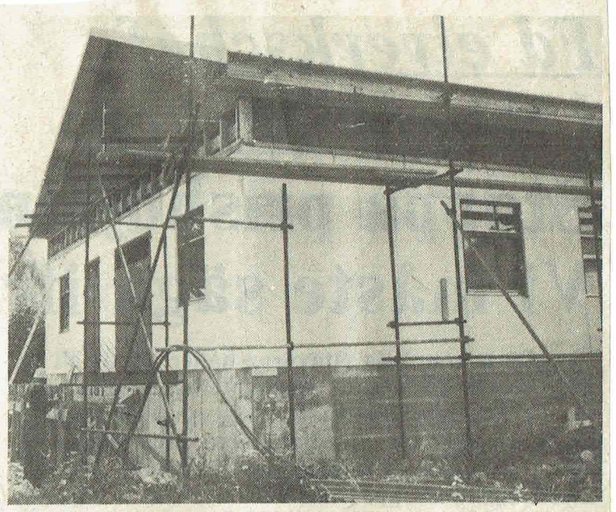

Här växer lastbryggan fram under snickarnas skickliga händer.

Esbjörn ersätter Lasse i SIF-målet

Det blir Esbjörn Kull som kommer att ersätta Lasse Johansson i Saxdalens fotbollsmål. Esbjörn som under fjolåret vaktade Harnäs nätkasse, har fostrats i IFK Ludvikas färger, där han innan sammanslagningen av ludvikafotbollen framstod som ett mycket stort målvaktslöfte. Han stod då också flera matcher i representationslaget i div. IV.

Esbjörn Kull som i fortsättningen kommer att representera Saxdalens IF.

I och med att Saxdalens IF nu verkar ha löst målvaktsfrågan på ett tillfredsställande sätt torde det bli fritt fram för Lasse Johanssons övergång till Ludvika FK, vilket vi tidigare redogjort om.

Lasse vaktade för övrigt ludvikaklubbens mål i lagets framgångsrika turnering i Falun nyligen och blir av allt att döma en svår konkurrent till i första hand Göran Lindberg om ordinarie målvaktsposten.

Klämd till döds i Saxbergsgruvan

781125

Den 38-årige bergarbetaren Gunnar Danielsson klämdes till döds i Saxbergsgruvan i Saxdalen på torsdagskvällen. Olyckan skedde i samband med lastningsarbete någon gång mellan klockan 17—18.

Danielsson arbetade ensam på 545-metersnivån då hans arbetskamrat var sjuk på torsdagen. C:a 40 meter ifån honom höll man på med diamantborrning.

Då Danielsson saknades vid matrasten klockan 18 gick förmannen för att undersöka orsaken. Han fann då Danielsson fastklämd mellan lastmaskinen och trucken.

Han fördes livlös och utan tecken på yttre skador till Ludvika lasarett där man bara kunde konstatera att han troligen ljutit en ögonblicklig död.

Gunnar Danielsson var en vanbergarbetare och anställd hos Boliden sedan 1966. Han var för tillfället sysselsatt md stigortsdrivning i Saxbergsgruvan, annars bosatt i Vilhelmina.

Polisen och yrkesinspektion undersöker nu omständigheterna kring dödsolyckan. Den åttonde i de mellansvenska gruvorna i år.

Senast omkom en ung gruvarbetare i Blötbergsgruvan. Också han klämdes ihjäl av en lastmaskin.

Fotbollsprogrammet för Västerbergslagen spikat

På onsdagskvällen samlades representanter för fotbollklubbarna i Västerbergslagen för att fastställa vårens och höstens spelprogram i ungdomsserierna. Samlingsplats var Ludvika Fotbollklubbs kansli och ordförande för sammankomsten satt Sten-Ove Jansson. Tidigare säsonger har det varit vissa problem att få en helhet i seriespelet men nu spikar man speldagar. Liknande sammandragningar genomförs nu över hela Dalarna.

Omstridd fastighet i Saxdalen

Frivillig uppgörelse eller expropriation, vilken variant det nu än blir, så skall Ludvika kommun fullfölja sina planer om köp av den omstridda fastigheten med beteckningen Rävvål 7:1 i Saxdalen. Det gäller ett markområde på 27.000 kvm 100 meter norr om byns "centrum".

Bakom förslaget om köp, vilket tillstyrktes av kommunstyrelsens arbetsutskott vid veckans möte, ligger det uttryckta behovet av byggnation av affärshus och bostadshus i området.

De berörda markägarna har vid upprepade tillfällen förklarat att den aktuella marken definitivt inte är till salu, allra minst för byggnation. Markägarna har skriftligen meddelat sin ståndpunkt.

Med den bakgrunden ligger expropriationen "i luften". Med arbetsutskottets tillstyrkan till köpet, tog man således ett steg mot detta.

Plusgrader och blötsnö

Skolmästerskapet på skidor blev ordentligt kraftprov

I sämsta tänkbara väder med plusgrader och blötsnö genomfördes på torsdagen årets upplaga av skolmästerskapet på skidor för Saxdalsskolan samt förskolan.

Ett 60-tal elever trotsade förhållandena och gav sig i kast med uppgiften, som för många blev ett ordentligt kraftprov. Det var svårvallat — och bakhalt. Tidsdifferenserna blev också därefter — de var stora på några få undantag.

Samtliga som fullföljde harangerades i anslutning till skolmåltiden för sina insatser. Det blev hederspriser till alla. Dessutom erhöll de tre främsta i varje klass medaljer.

Resultat: Flickor -73 o. sen. (300 m): 1) Marie Gustavsson 1.48, 2) Camilla Lindström 1.58, Kristina Runkvist 1.58, 4) Petra Nilsson 2.13, 5) Åsa Holm 2.30, 6) Eva Holm 2.42, 7) Ulrika Svahn 2.47, 8) Sandra Mainhardt 3.05.

Pojkar -73 o. sen. (300 m): 1) Magnus Persson 2.04, 2) Mikael Timonen 2.05, 3) Tony Wåhlander 2.06.

Flickor årskurs 1 (800 m): 1) Marit Nyström 4.25.

Pojkar årskurs 1 (800 m): 1) Thony Läräng 4.20, 2) Magnus Rosen 4.38.

Flickor årskurs 2 (800 m): 1) Elisabeth Runkvist 4.08, 2) Åsa Karlsson 4.28.

Pojkar årskurs 2 (800 m): 1) Roger Eklund 4.20.

Flickor årskurs 3 (1,6 km): 1) Helen Gustavsson 7.58, 2) Marianne Hellgren 8.39, 3) Ingrid Lorenzotti 10.55, 4) Ingrid Byström 12.21, 5) Gunilla Eklund 13.01, 6) Susanne Andersson 14.52.

Pojkar årskurs 3 (1,6 km): 1) Stefan Nilsson 9.48, 2) Tommy Persson 13.59, 3) Nicklas Andersson 15.55.

Flickor årskurs 4 (2,6 km): 1) Viveca Hult 15.51, 2) Karin Wikström 19.03, 3) Anne-Lie Hellsing 20.55, 4) Emma Karlsson 22.12.

Pojkar årskurs 4 (2,6 km): 1) Christer Heij 16.26, 2) Thomas Tillman 18.48, 3) Anders Gardsjö 29.25.

Helen Gustavsson stod som väntat inte att stoppa bland flickor årskurs 3. Här ser vi henne tillsammans med loppets tvåa Marianne Hellgren, som också hon åkte bra och distanserades med endast 32 sekunder.

Christer Heij var överlägsen bland pojkar årskurs 4.

Marie Gustavsson och Camilla Lindström belade de två första platserna i klassen flickor födda 1973 och senare.

Flickor årskurs 5 (2,6 km): 1) Karin Karlsson 13.31, 2) Ann-Charlott Jakosson 14.27, 3) Karin Byström 16.27, 4) Marit Mullo 18.34, 5) Anette Strömberg 18.45, 6) Helena Eriksson 19.50, 7) Annelie Holma 19.52.

Pojkar årskurs 5 (2,6 km): 1) Jan Edström 22.12.

Flickor årskurs 6 (2,6 km): 1) Carina Eriksson 10.58, 2) Marie Lundeberg 19.59, 3) Ann-Helen Bråthen 15.53, 4) Ann-Sofie Rosen 18.35, 5) Ann-Chatrin Jakobsson 19.29.

Pojkar årskurs 6 (2,6 km): 1) Jan Råtts 11.09, 2) Jörgen Wiksten 12.22, 3) Per-Åke Hellgren 12.35, 4) Kristian Hult 12.54, 5) Ronny Heij 14.25, 6) Sten-Ove Hammar 16.46.

Segrarna i Saxdalens IF:s knattelopp. Främre raden fr.v Tove Bråthen, Mathias Eriksson, Kristina Runkvist, Mikael Timonen, Marit Nyström, och Roger Eklund. Bakre raden fr.v Helen Gustavsson, Jan Lundeberg, Marie Lundeberg, Örjan Lundberg, Jaana Mullo och Simon Lorenzotti.

80 KNATTAR I SAXDALENLOPP

Ett 80-tal ungdomar i åldern 3—14 år ställde upp, när Saxdalens IF i lördags avslutade sin skidsäsong med det traditionella knatteloppet med start och mål förlagt till skolan. Tolv klasser gjorde upp om ett fint prisbord.

Överlag blev det favoritsegrar i mildföret. Följande åkare vann sina klasser: Tove Bråthen, Mathias Eriksson, Kristina Runkvist, Mikael Timonen, Marit Nyström, Roger Eklund, Helen Gustafsson, Jan Lundeberg, Marie Lundeberg, Örjan Lundberg, Jaana Mullo och Simon Lorenzotti.

Resultat:

D 4 år 300 m: 1. Tove Bråthen 4.20, 2. Mari-Louise Vanninen 4.43, Anna Sand 8.22, 4. Helena Norgren 8.46, 5. Jenny Nyström 12.26, 6. Maria Karlsson 17.48.

H 4 år 300 m: 1. Mathias Eriksson 4.14, 2. Peter Björk/Andersson 5.45, 3. Peter Hedström 5.57, 3. Leo Persson 5.57, 5. Andreas Westerlund 6.56, 6. Daniel Läräng 8.40, 7. Anders Strömberg 8.50.

D 5—6 år 300 m: 1. Kristina Runkvist 2.46, 2. Mari Gustavsson 2.47, 3. Camilla Lindström 2.58, 4. Sara Johnsson 3.23, 5. Ulrika Svahn 3.32, 6. Petra Nilsson 4.53.

H 5—6 år 300 m: 1. Mikael Timonen 2.51, 2. Tony Wåhlander 3.18, 3. Fredrik Rehn 3.59.

D 7—8 år 650 m: 1. Marit Nyström 6.01, 2. Bodil Nordenström 6.04, 3. Karin Söderlund 6.18, 4. Elisabet Runkvist 6.21, 5. Åsa Karlsson 7.14, 6. Marja-Leena Mullo 8.38, 7. Anne-Lie Andersson 9.04.

H 7—8 år 650 m: 1. Roger Eklund 6.32, 2. Stefan Norgren 7.05, 3. Tony Läräng 7.25, 4. Erik Sand 7.30, 5. Magnus Rosén 7.32, 6. Robert Göransson 8.36, 7. Karl-Olov Persson 9.16, 8. Magnus Carnborg 11.44.

D 9—10 år 650 m: 1. Helen Gustavsson 4.20, 2. Viveca Hult 4.53, 3. Ingrid Byström 5.17, 4. Ingrid Lorenzotti 5.36, 5. Marianne Hellgren 5.37, 6. Karin Wikström 5.42, 7. Anne-Lie Hellsing 6.38, 8. Inger Hansson 7.02.

H 9—10 år 650 m: 1. Jan Lundeberg 4.36, 2. Christer Heij 5.00, 3. Anders Jansson 5.32, 4. Tomas Tillman 6.17, 5. Stefan Nilsson 7.06, 6. Tommy Persson 8.33.

D 11—12 år 1500 m: 1. Marie Lundeberg 6.40, 2. Ann-Charlotte Jakobsson 6.41, 3. Carina Eriksson 6.46, 4. Anne Sofie Gustafsson 6.48, 5. Karin Karlsson 7.08, 6. Ingrid Berg 7.35, 7. Karin Byström 8.16, 8. Ann-Helen Bråthen 8.42, 9. Lena Söderlund 9.13, 10. Eva Lena Brix 10.41, 11. Anette Strömberg 11.53.

H 11—12 år 1500 m: 1. Örjan Lundberg 7.14, 2. Kristian Hult 7.17, 3. Jan Råtts 7.28, 4. Clas-Göran Andersson 7.40, 5. Sten-Ove Hammar 8.42, 6. Jan Edström 8.50, 6. 7. Rickard Falk 9.08, 8. Mikael Nilsson 9.39, 9. Ronny Heij 9.45, 10. Per-Åke Hellgren 9.53, 11. Klas Johnsson 11.16.

D 13—14 år 2500 m: 1. Jaana Mullo 13.38.

H 13—14 år 2500 m: 1. Simon Lorenzotti 10.17, 2. Per Wikström 11.08, 3. Jörgen Wiksten 11.56, 4. Håkan Persson 15.10.

Mycket folk på söndagsauktion nära Saxdalen

På söndagsförmiddagen var det liv och rörelse i Olsjön utanför Saxdalen. Långa bilkaravaner stod längs den smala skogsvägen och från den öppna platsen där en auktion pågick hördes en energisk stämma — tio kronor... tolv kronor bjudet.

Auktionerna har blivit en stor attraktion och många passade på att ta söndagsutflykten just till Olsjön. Det gällde att passa på också nu när vädret var "på solskenshumör".

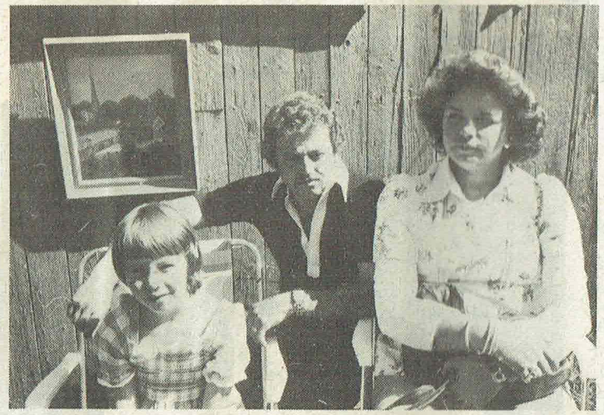

Familjen Sig-Britt, Roland och Ulrika Söderberg ropade in lite småsaker, bl a en vas.
— Vi har nyss börjat gå på auktioner. Det är roligt, och billigt blir det oftast också.

Folk sitter på traktorer, i gamla soffor och grongräset, tar en kopp kaffe och går kanske en sväng för att se vad det är som säljs.

Och det är en hel del. Idag är det lösöresauktion med koppar, mässing, porslin och möbler. För att inte tala om allt annat som också finns. Det är familjerna Liljestedt och Pettersson som säljer ut och auktionsutropare är Pettersson och Björk från Iviken utanför Ludvika. Det är en stor ring runt utroparna och några hittar Saken, prylen dom länge velat ha och som dom nu hittar för ett betydligt billigare pris än de skulle ge i en affär.

Efter ett par timmar är det nästan renskrapat på alla grejor. Kaffet är urdrucket och många har med sig hem ett trevligt minne från auktionen.

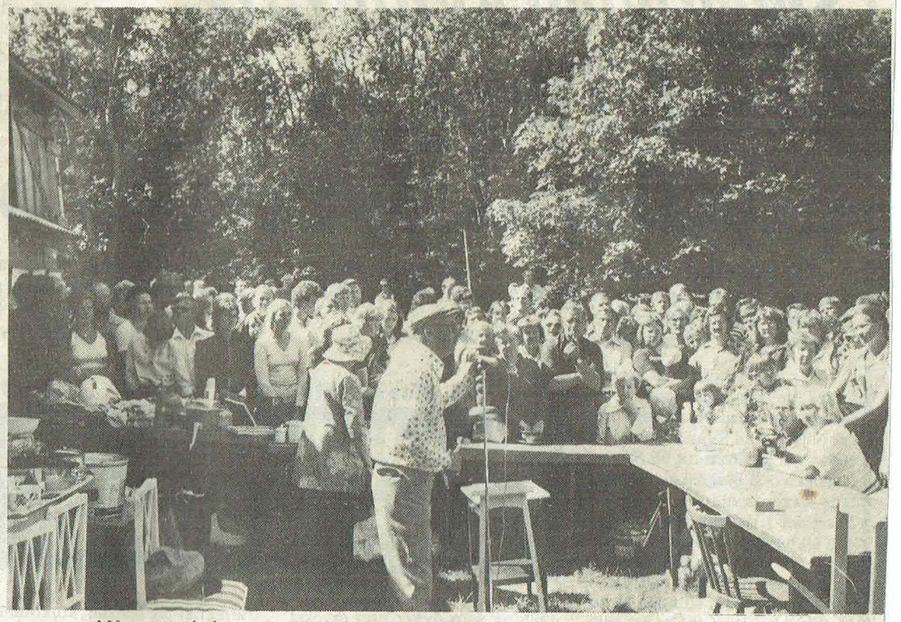

Många samlades runt utroparna och en och annan hittade Saken de länge letat efter.

10—15 jobb bort i Saxbergsgruvan Ungdomar drabbade

1978

För helt kort tid sedan kunde lämnas glädjande bulletin mitt i gruvkrisen att Bolidenbolagets Saxbergsgruvan utökat driften och körde kontinuerligt tvåskift och driften i anrikningsverket kontinuerligt treskift med jobb även på lördagar och söndagar. Nu kommer emellertid beskedet att från nyåret skall det på nytt bli indragning. Verket kommer att stoppas över helgerna och det kontinuerliga treskiftet tas bort. Det kommer att drabba 10—15 ovanjordsarbetare.

Vad är då orsaken till den snabba omsvängningen? Jo, Saxbergsgruvan kan komma upp i en brytningd på bara ca 100.000 ton per år trots att man gjort ansträngningarna med kontinuerligt tvåskift. Anrikningsverket däremot har en kapacitet på 220.000 ton. Tidigare har anrikningsverket tagit emot malmen även från Gränsgruvan och Silvergruvan i Hällefors men nu har Gränsgruvan lagts ned och malmen är utbruten i Silvergruvan och då blir malmtillströmningen till anrikningsverket för liten för att man skall kunna köra för fullt.

En arbetsgrupp ser över organisationsplanen och genom MBL-förhandlingar har man nu nått en uppgörelse om att driften i verket dras ned från årsskiftet. 10—15 man beräknas bli över och närmast skall göras upp en turordningslista efter anställningstid vilka som får gå. Visserligen säger man från företagsledningen att de skall erbjudas andra jobb inom koncernen men som varesig Vassbo eller Garpenberg behöver fler skulle det betyda Norrlandsflytt och det är förstås inte så attraktivt.

Gruvchefen dir. John Hindrum i Garpenberg säger att man måste räkna med att det blir 10—15 man för många med den förändringen i verket och att man inte haft annat val när nu malmtillförseln till verket inte kan hållas uppe i önskvärd utsträckning.

Gruvs avdelningsordf. i Saxberget Gunnar Karlsson säger att man haft på känn att det här måste bli följden när beskedet kom för några månader sedan att Grängesgruvan skulle slå igen. Han ger inte mycket för erbjudandet att de som måste avskedas skall få jobb på andra håll i koncernen då han knappast tror att det erbjudandet kan gälla annat än till gruvorna i norr. Han är med i den arbetsgrupp som nu skall se över organisationen och får vara med i det känsliga uppdraget att göra upp lista på de som får gå.

— Tyvärr blir det de unga som drabbas då man kommer att gå efter anställningstiden men att det skall bli så många som 10—15 man av hela styrkan på 100 som blir över vill han inte stå för utan den uppgiften anser han får stå för dir. Hindrums räkning.

Sista skiftet vid Gränsgruvan:

Det här blir värsta semestern någonsin

Bland alla som i går började en efterlängtad industrisemester, var det med dystra miner den fyrtio man starka arbetsstyrkan vid Gränsgruvan norr om Ludvika på fredagskvällen lämnade sin arbetsplats. Sista gruvskiftet genomfördes i går. Efter semestern återstår bara en del städningsjobb. Gränsgruvans anställda vid Boliden-gruvan, är de första som praktiskt drabbas av gruvkrisens bannstråle. I april kom varslet. I juni sades samtliga anställda upp.

— Det här blir den värsta semester vi någonsin upplevt, säger en hårt drabbad familj, makarna Kåre och Ingeborg Bogsveen i Saxdalen. Framtidsutsikterna är så dystra de kan bli. En semester vi får ägna oss åt att skaffa nytt jobb, hade vi för något år sedan inte kunnat drömma om.

Fram till i går var Kåre Bogsveen lastare vid Gränsgruvan, sen sex åt tillbaka. Hans hustru Ingeborg var spelstyrare vid gruvan sen några år.

I går gjore de det sista riktiga gruvskiftet. Tillbaka till Gränsgruvan går de sista juli, men bara för det definitiva slutet och friställningen.

För två år sedan flyttade familjen Bogsveen in i nybyggd villa i Saxdalen. Den dagen var en stor, och för framtiden mycket ljus stund. Makarna och deras fem barn hade uppfyllt drömmen om eget.

I dag är bilden en annan. Friställda om ett par månader, och ytterst svåra framtidsutsikter att få jobb i hemtrakterna. Det ser mörkt ut för den stora familjen att få bo kvar.

— Chansen är väl att insatserna som görs för att skaffa ersättningsindustrier till ... Bogsveen.

TRAGISKT

— Men nog är det tragiskt, fortsätter Kåre. Inte minst därför att malm finns det gott om i Gränsgruvan. Malm som man nu bara tvingas lämna, av kostnadsskäl. Nog är det illa för en gammal gruvbygd med bergsbruk sedan många hundra år tillbaka. Och en naturtillgång som blir kvar i jorden.

Boliden-bolaget har som bekant en gruva också i Saxdalen. Men där finns inte en chans till ... se allt mer illa ut också i Saxberget. Jag undrar just hur länge dom ska kunna fortsätta driften där, säger Kåre med dyster min.

HAR INTE PLANERAT

Medan grannar och vänner runt omkring i vanlig ordning planerat och längtat efter semester, har Kåre och Ingeborg Bogsveen, i Saxdalen, inte för en sekund kunnat ägna tänkarna åt det hållet.

—Det får väl bli någon kortare ...

Men någon rejälare semester för hela familjen kan det inte bli tal om. Barnen Karl-Erik, 17, Ann-Christin 15, Liv, 14, Carina 11 och Agneta 10 år, kan knappast få göra några större utsvävningar.

Pappa Kåre är 47, Ingeborg 44 år. — Vi är i dom svåraste åldrarna för att utan vidare få nytt jobb, säger Ingeborg. Det blir besvärligt framöver. Att tänka på en glad och ledig semester är rena omöjligheten.

För 2 år sedan flyttade familjen Bogsveen in i nybyggd villa i Saxdalen. Nu är framtiden oviss och den påbörjade semes-

Saxdalens pensionärer firade 30-årsjubileum

Saxdalens Pensionärsförening firade i helgen att man funnits till i 30 år. Jubelfesten ägde rum i Saxdalens Folkets hus. Ordföranden Osacar Carlsson hälsade välkommen ett 80-tal gäster, däribland PRO-distriktets ordförande Erik Hjulström och många representanter från grannföreningarna. Oscar jubilerar själv i år. Han har skött ordförandesysslan under de senaste tio åren.

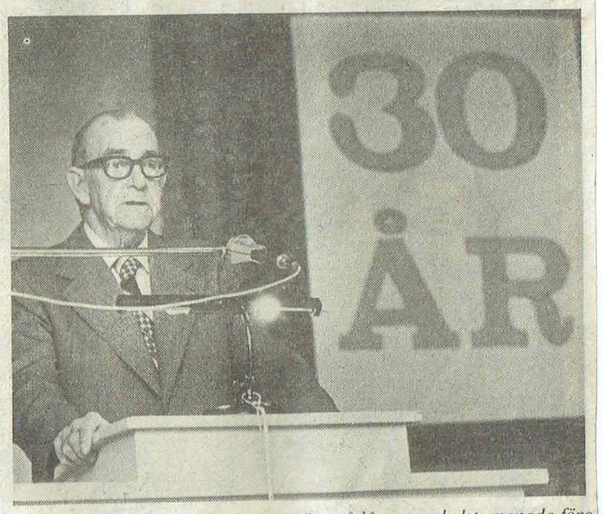

— En historik skulle man kunna göra så lång som helst, menade föreningens ordförande Oscar Carlsson när han besteg talarstolen. Oscar firar förövrigt själv jubileum i år. Tio år har han hittills skött klubban.

I den historik som Carlsson återgav framgick att föreningen under de 30 åren har haft två ordföranden före den nuvarande. Dessa har alltså uppburit ordförandeposten i genomsnitt tio år och detta får anses vara ovanligt långa perioder.

Petrus Gröning blev föreningens förste ordförande. Han efterträddes av C O Lind, vilken vid 82 års ålder överlämnade klubban till Oscar Carlsson efter hela 13 års ordförandeskap.

• HISTORIK

— En historik kunde göras hur lång som helst, menade Oscar Carlsson när han inledde redogörelsen över vad föreningen haft för sig sedan den oktoberdag år 1948 då interimsstyrelsen valdes.

Samtliga mötesprotokoll finns bevarade och därigenom kan man få en fullständig bild över verksamheten genom åren.

Två månader efter föreningsbildandet var man 19 medlemmar, 1953 hade skaran växt till 80 och för 20 år sedan var siffran uppe i 112 medlemmar. Det var en mera än man har i dag.

1948 var medlemsavgiften tre kronor per år för man, man hade olika avgifter för män och kvinnor på den tiden. Medlemsavgiften till föreningen är faktiskt varken mer eller mindre nu 30 år senare. omtalade Oscar Karlsson.

Visserligen betalar medlemmarna nu 15 kr/år, men av detta skall PRO ha 12. Återstår alltså tre kronor till den egna föreningen.

• BLOMMOR

I jubileumshögtiden ingick uppvaktning av de personer som varit med i föreningen 25 år eller mera. Fyra personer fick blommor. Marta Pettersson blev med i föreningsgemenskapen redan 1952. Året efter blev Ida Vesterberg, Johan Åkerström och Johan Vesterberg med.

Jubileumsfestens huvudpersoner kan man säga om den här trion. Saxdalens pensionärsförenings ordförande Oscar Carlsson tillsammans med jubileumstalaren, distriktsordföranden Erik Hjulström, och Grängesbergsföreningens ordförande Algot Hjalmar. Det var Grängesföreningen som gav råd när pensionärerna i Saxdalen bildade föreningen 1948.

• GRATULANTER

Först att gratulera den jubilerande förening var PRO:s ordförande i Daladistriktet, Erik Hjulström. Efter sitt tal, i vilket han bl a belyste pensionärernas villkor idag i jämförelse med hur det var för 30 år sedan, överlämnade han från distriktet en check på 500 kr till föreningen.

Senare i programmet följde flera gratulanter, representanter för kommunens övriga pensionärsföreningar samt från Saxdalens föreningar.

Vissångerskan Inga Sjökvist, Slogåsen, bidrog till trevnaden i jubileumshögtiden med ett antal visor. Ludvika pensionärsförenings orkester fanns också på plats och underhöll i sammankomstens inledning. När uppvaktningar. jubileumstal, historik och kaffe avverkats spelade samma mannar upp till dans.

Pensionärer i Saxdalen reste i norr

GRÄNGESBERG (DD). I helgen kom Saxdalens pensionärsförening hem igen, efter att ha företagit en femdagarsresa med slutmål i Sollefteå. Det var 37 resenärer som for förra måndagen. Rutten gick mot Gävle, kustvägen till Söderhamn, Hudiksvall, Sundsvall, Härnösand över Kramfors till Sollefteå, där man bodde på hotell. 1978

Andra dagen åkte man till Gudmundrå kyrkogård, där besök gjordes vid graven för Ådalskravallernas offer 1931. Vidare mot Sandöbron och "Höga kusten", besök uppe på Sörleberget, en av landets vackraste utsiktsplatser. I Arnes sjöbod vid Bönhamn gjordes rast för kaffedrickning. Resan fortsatte till Omne tunnbrödsbageri där resenärerna fick köpa tunnbröd. Efter besök vid Nordingrå kyrka med en kyrkoruin anträddes återfärden till Hallstaberget.

Tredje dagen ställdes färden mot Forsmo och Junsele, i Näsåker besågs Pelle Molins stuga, i Nämnforsen studerades 4000-åriga hällristningar och kraftverkets utsläpp av vatten i forsen, ett praktfullt skådespel. Resan fortsatte mot Junsele med djurpark och hembygdsgård.

Fjärde dagen gjordes en rundtur i Sollefteå med omnejd på förmiddagen. Under samtliga färder medföljde guiden Hjalmar "Jalle" Hellberg, en utmärkt guide med stor berättartalang samt god humor.

Humören i bussen var på toppen med allsång, ledd av Greta Eriksson från Kolviken, historier berättades och skratten skallade. På fredagen anträddes så återfärden hem till Saxdalen efter några minnesrika dagar. Resan hem gick till största delen på nya vägar i inlandet.

Resenärerna tackade genom Ester Falk bussbesättningen för en trevlig resa.

Knatteloppet i Saxdalen 1978.

Främre raden fr v Jenny Nyström, Mathias Eriksson, Tove Bråthen, Daniel Läräng. Mittraden fr v Christer Heij, Marit Nyström, Erik Sand, Stefan NIlsson. Bakre fr v Helen Gustavsson, Simon Lorenzotti, Karin Karlsson, Carina Eriksson.

SAXDALEN (DD). Saxdalens IF anordnade i lördags sitt årligen återkommande evenemang för ortens skidungdomar, "Knatteloppet" som samlade 90 deltagare i det vackra vädret. Tävlingarna gick snabbt undan och arrangörerna får högsta betyg för såväl banor som tidtagning och resultatgivning.

Resultat, D 4 år 300 m: 1. Jenny Nyström 5.00. 2. Helena Norgren 6.05. 3. Sara Pålsson 9.05. 4. Erika Hult 9.08.

H 4 år 300 m: 1. Daniel Läräng 4.22.

D 5-6 år 300 m: 1. Tove Bråthen 3.22. 2. Anna Sand 3.45. 3. Mari-Louis Vanninen 4.34. 4. Theresia Andersson 6.06.

H 5-6 år 300 m: 1. Mathias Eriksson 3.05. 2. Fredrik Rehn 3.21. 3. Johan Jakobsson 3.23. 4. Mikael Timonen 3.36. 5. Leo Persson 4.33. 6. Mathias Timonen 4.34. 7. Peter Björk 4.35.

D 7-8 år 600 m: 1. Marit Nyström 4.06. 2. Marie Gustavsson 4.10. 3. Christina Runkvist 4.44. 4. Camilla Lindström 5.10. 5. Petra Nilsson 5.32.

H 7-8 år 600 m: 1. Erik Sand 3.47. 2. Jens Nordmark 4.17. 3. Magnus Rosén 4.17. 4. Tony Läräng 4.36. 5. Patrik Dobos 4.54. 6. Tony Wåhlander 5.29.

D 9-10 år 1,5 km: 1. Helen Gustavsson 5.46. 2. Marianne Hellgren 6.15. 3. Ann Mari Dobos 6.45. 4. Ingrid Lorenzotti 6.56. 5. Eva Svensson 7.03. 6. Ingrid Byström 7.14. 7. Helena Forsell 7.19. 8. Karin Söderlund 7.29. 9. Åsa Karlsson 7.39. 10. Elisabet Runkvist 7.44.

H 9-10 år 1,5 km: 1. Stefan Nilsson 6.54. 2. Roger Eklund 7.35. 3. Stefan Norgren 8.02.

D 11-12 år, 2,5 km: 1. Karin Karlsson 11.07. 2. Viveca Hult 11.24. 3. Karin Byström 11.48. 4. Anne-Lie Helsing 13.07.

H 11-12 år 2,5 km: 1. Christer Heij 12.08. 2. Jan Edström 12.20.

D 13-14 år 2,5 km: 1. Carina Eriksson 10.11.

H 13-14 år 2,5 km: 1. Simon Lorenzotti 9.19. 2. Jan Råtts 10.22. 3. Christian Hult 10.24. 4. Jörgen Wiksten 10.30. 5. Sten Ove Hammar 14.23. 6. Ronny Heij 15.08.

D 15-16 år 5 km: 1. Karin Andersson 17.47.

Lördagen den 25 november 1978

Krockade med mc Saxdalenbo dömd

En saxdalenbo var på fredagen instämd vid tingsrätten sedan han åtalats för vårdslöshet i trafik. Mannen hade krockat med en motorcykel i Saxdalen.

Den åtalade var ute och åkte bil den 3 oktober i år och skulle företaga en vänstersväng. Det är som bekant en farlig manöver i trafi-

bättre än att en motorcyklist som kom efter huvudleden körde in i den svängande bilen. Motorcyklisten skadades och fick föras till sjukhus.

Den åtalade nekade till brottet och ansåg att olyckan inte hade hänt om motorcyklisten inte hade kört så fort som han nu gjorde. Rätten ansåg emellertid att man måste se sig för och dömde man-

Gunnar Åhslund med dottern Simona, 7, och André, 5 år, går den skolväg som Simone med flera barn måste gå dagligen. Dammen ligger som synes helt öppen för lekande barn.

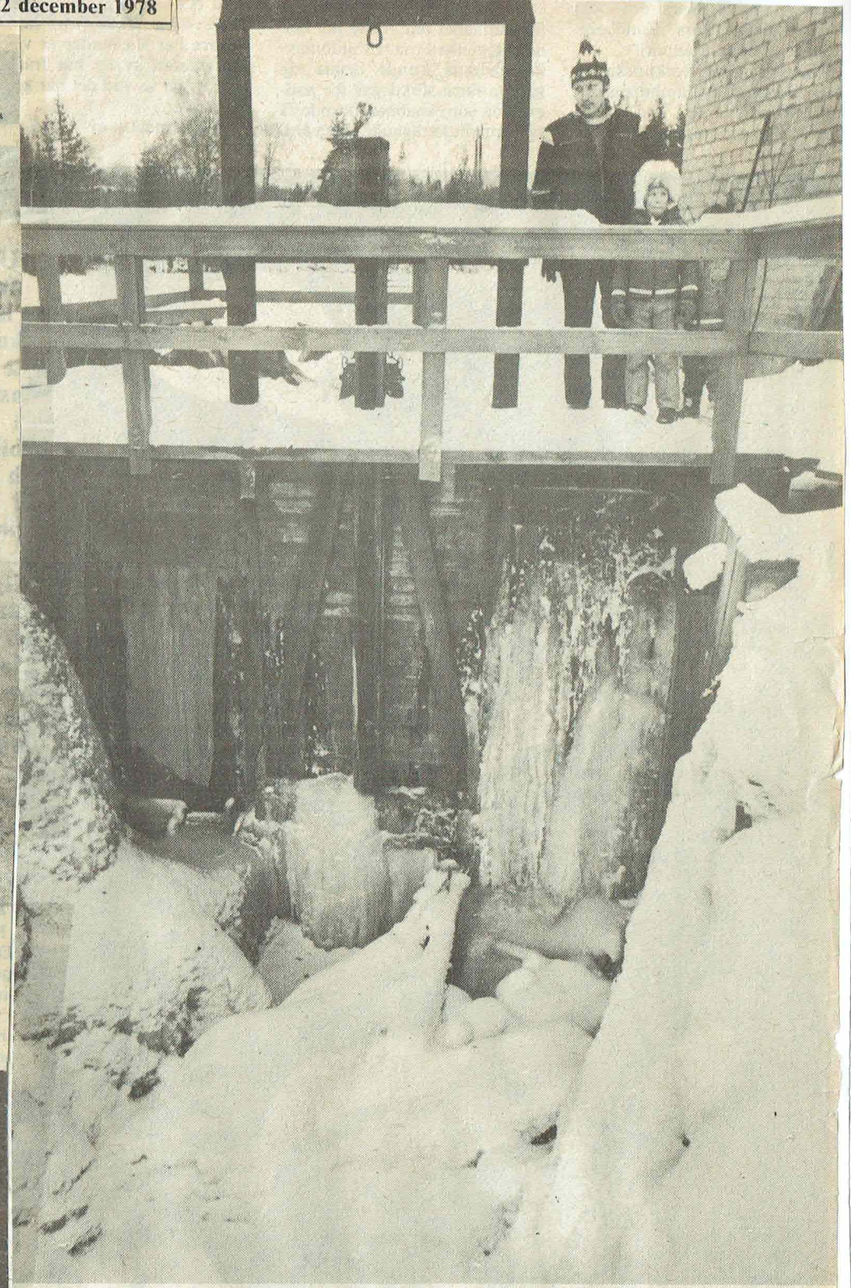

Dammen är helt oskyddad. Ett träräcke kan inte anses tillräckligt för att hålla barnen borta, menar Gunnar Åhslund. Ett barn skulle kunna slå ihjäl sig. Men gruvan och kommunen skyller ansvaret för dammen på varandra och därmed blir det ingen ordentlig inhägnad.

Föräldrar i Saxdalen:

Gör något åt våra barns livsfarliga skolväg!

Skall småbarnen behöva ha en skolväg som är kantad av rena dödsfällor? Skall dessutom vägen i sig själv få vara livsfarlig? Frågorna ställs av barnfamiljerna som flyttat in i villaområdet "Momsen" i Saxdalen. Omkring 60-talet barn bor i det relativt nya villaområdet och de som är i skolåldern lever farligt varje dag. Vägen till skolan är inte lång, men barnen måste passera två korsningar med skymd sikt.

Helt nära villaområdet finns också en dammanläggning som är minst lika farlig. Förutom ett träräcke finns det ingenting som förhindrar att, om olyckan skulle vara framme, ett barn faller ner i den steniga fåran vid dammluckan. Ett fall på 4—5 meter.

FÖRÄLDRAKRITIK

Aili och Gunnar Åhslund har gått i spetsen för att få skolvägen ofarlig och den oskyddade dammen inhägnad ordentligt. Vad gäller de farliga korsningarna erkänner myndigheterna att de verkligen är riskabla — i övrigt har inget hänt. Och i frågan om dammen är det ingen som ansvarar för den (!)

Den uppfattningen har Aili Åhslund fått. Hon ringde till kommunen. Svar: "Det är inte vår, vänd er till ansvariga på Saxbergsgruvan". Aili Åhslund följde rådet, tog kontakt med gruvföretaget. Svar: "Det är

INGEN ANSVARAR

Dammanläggningen finns där, men av svaren som fru Åhslund fått måste slutsatsen bli att ingen har något ansvar för den. Och därmed finns heller ingen som kan göra den barnsäker. Vem är ansvarig om det skulle inträffa en olyckshändelse, frågar sig småbarnsföräldrarna i "Momsen".

Dammvallen är försedd med ett skyddsstängsel. Vid närmare undersökning visade sig dock detta vara en ren kuliss. Stängslet på dammvallen sträcker sig bara utmed den del av vallen som går intill gamla byvägen

men. Vid denna tid på året är dock detta sistnämnda inte så farligt.

Men när vårfloden kommer blir det värre. Den för tillfället anspråkslösa bäcken blir till en stor och strid å. I vårfloden förra året skars vägen av intill dammen. Vatten lockar småbarn och i Saxdalen har barnen i villaområdet "Momsen" stora möjligheter att råka i olycka. Ingen ansvarar för dammen och att någon skulle sätta upp stängsel utmed bäcken från dammen tycks lika svårt som att inhägna dammanläggningen ordentligt.

Om det skulle ske, vilket ma-

Ut på gamla byvägen kommer skolbarnen som bor i villaområ-

Onsdagen den 25 januari 1978

KIK-segrar i VB-serie

Källbottens IK hade en bra dag när den andra deltävlingen i VB-serien på skidor på lördagen genomfördes i Saxdalen. Källbotten blev bästa klubb i klassegrar räknat med sina fem förstaplaceringar. Inte långt efter kom sedan Ludvika Ffi med fyra segrar. Saxdalens IF som alltså var värdklubb denna gång fick bara enseger, men att SIF:s satsning på ungdomssidan har gett bra utslag framgår av att flera hemmaåkare återfanns i toppskiktet.

Duktiga Helen Gustavsson, Saxdalens IF, tävlande i D 9-10, har redan tidigare visat sina medtävlare ryggen många gånger och så gjorde hon även denna gång. Helen är ett av SIF:s främsta löften på flicksidan och blev nu populär segrare på hemmaspåret.

240 skidåkare startade i tävlingen som hade samlat mycket publik. SIF hade arbetat mycket hårt inför tävlingen och lyckades göra det hela så publikvänligt som möjligt. Publiken hade god uppsikt över tävlingen. De äldsta klasserna åkte 10 kilometer och varvade vid skolan. När de så kom in mot målet kunde publiken följa skidlöparna flera hundra meter.

I milbanans slutdel fanns en sugande backe och då banan blev tämligen tungåkt på andra varvet krävde den att man hade kraftreserver att ta till. Lennart Åkerström IFK Grängesberg klarade den här banan bäst och gick i mål som segrare i H 21. Han hade 14 sekunders marginal till Saxdalsåkaren Bo Gustafsson.

Resultat:

Klass D 7-8: 1 Lotta Örnhagen LFFI 5.02, 2 Britt Marie Furunäs IFKG 5.16, 3 Åsa Hultgren LFFI 5.32, 4 Karin Söderlund SIF 5.45, 5 Charlotta Olsson NSK 5.52, 6 Camilla Johansson KIK 6.21, 7 Marit Nyström SIF 6.23, 8 Åsa Karlsson SIF 6.47.

H 7-8: 1 Peter Andersson KIK 4.21, 2 Magnus Hagberg IFKG 4.30, 3 Stefan Larsson LFFI 4.40, 4 Robert Mattsson NIF 5.36, 5 Lars Persson KIK 5.38, 6 Bengt Blomkvist LFFI 5.39, 7 Bengt Nelson LFFI 5.44, 8 Stefan Norgren SIF och Per Levin NIF 6.14, 10 Tony Läräng SIF 6.22, 11 Anders Danielsson NSK 6.28, 12 Lars Åke Strömberg NSK 6.59, 13 Roger Eklund SIF 7.08.

D 9-10: 1 Helen Gustavsson SIF 6.49, 2 Ulrika Örnhagen LFFI 6.58, 3 Annette Larsson LFFI 7.18, 4 Lena Lernebo KIK 7.27, 5 Susanne Runnberg IFKG 7.44, 6 Pernilla Hedlund NIF 8.01, 7 Viveka Hult SIF 8.04, 8 Ann Eriksson LFFI 8.11, 9 Satu Nasila IFKG 8.42, 10 Cilla Vallin NIF 8.50, 11 Annette Grund NIF 8.58, 12 Susanne Linder NSK 9.03, 13 Helena Ragnarsson LFFI 9.05, Åsa Lundgren IFKG 9.05, 15 Ingrid Lorenzotti SIF 9.07, 16 Marianne Hellgren SIF 9.19, 17 Åsa Otterberg NSK 9.25, Helene Lewin UIK 9.25, 19 Annelie Lundberg NSK 11.01.

ensson NSK 10.50, 7 Maria Johansson NSK 11.11, 8 Monica Johansson IFV 11.37, 9 Marika Barkensjö NSK 11.44, 10 Katarina Nyström SIF 12.01, 11 Jaana Mullo SIF 12.41, 12 Katarina Segerström KIK 12.49, 13 Cecilia Broström KIK 12.50, 14 Caroline Agerman LFFI 13.17, 15 Christina Nelson LFFI 13.20.

H 13-14: 1 Per Malmrud KIK 9.19, 2 Roger Melin NSK 9.21, 3 Mikael Borg IFKG 9.38, 4 Mats Stefansson IFKG 9.40, 5 Tomas Otterberg NSK 9.46, 6 Lars Bagger IFV 9.47, 7 Anders Wikman KIK 9.48, 8 Jari Kookkola IFKG 10.03, 9 Jari Riihijärvi NSK 10.09, 10 Sven Inge Eriksson NIF 10.24, 11 Magnus Einarsson KIK 11.01, 12 Per Wikström SIF 11.10, 13 Benny Eriksson KIK 11.17, 14 Simon Lorenzotti SIF 11.28, 15 Håkan Persson SIF 11.40, Anders Rönngren LFFI 11.40, 17 Jörgen Wiksten SIF 11.52, 18 Per Danielsson SIF 13.02, 19 Jan Wik SIF 13.05.

D 15-19: 1 Johanna Ekström UIK 20.36, 2 Anneli Holmgren LFFI 20.49, 3 Marie-Louise Drougge UIK 24.44.

H 15-16: 1 Lars Malmrud KIK 17.12, 2 Ulf Åkerblom UIK 17.18, 3 Göran Ferm KIK 18.05, 4 Johan Agerman LFFI 18.26, 5 John Hedberg LFFI 18.51, 6 Rolf Konttaniemi UIK 18.54, 7 Rauno Rantaniemie IFV 19.10, 8 Peter Håxell LFFI 19.22, 9 Torleif Skutnäs IFKG 19.31, 10 Hans Hjulström LFFI 19.38, 11 Jorma Riihijärvi NSK 19.46, 12 Håkan Forsberg LFFI 20.31, 13 Jonny Flink NSK 20.59, 14 Ove Backelin LFFI 21.11, 15 Jonas Linder NSK 21,14, 16 Håkan Persson KIK 21.51.

H 17-20: 1 Lars Bergström LFFI 34.13, 2 Anders Finn NSK 39.33, 3 Peter Tonemalm IFV 42.03.

D 20-: 1 Marita Norgren LFFI 18.24, 2 Kyllikki Junkala IFKG 21.45, 3 Gun-Britt Gustavsson SIF 23.13, 4 Mirjam Bråthen SIF 23.30.

H 21: 1 Lennart Åkerström IFKG 31.36, 2 Bo Gustavsson SIF 31.50, 3 Rolf Jakobsson LFFI 32.22, 4 Gunnar Boman IFV 32.43, 5 Sven Erik Hammar IFKG 33.01, 6 Nils Spjuth KIK 33.29, 7 Ove Andersson KIK 33.35, 8 Olavi Nieminen IFKG 33.59, 9 Stefan Andersson LFFI 34.23, 10 Bengt Ahlbäck NSK 35.18.

11 Lars Erik Thorberg IFKG 35.43, 12 Jaukko Kookkola IFKG 35.47, 13 Øystein Krutå SIF 36.41, 14 Leif Stefansson IFKG 36.46, 15 Harry Högberg IFKG 36.59, 16 Hans Boman IFV 37.02, 17 Bengt Hjorth LFFI 38.08, 18 Sture Johansson KIK 38.18, 19 Seppo Vanninen SIF 38.22, 20 Lars Frisk SIF 38.54, Karl Olov Eriksson KIK 38.54, 22 Gunnar Lundberg SIF 39.10, 23 Håkan Persson KIK 41.10, 24 Ronny Wiksten SIF 41.59, 25 Hans Pettersson KIK 42.07, 26 Esbjörn Andersson KIK 42.17, 27 Lars Wikman KIK 45.25, 28 Harry Enberg KIK 46.40.

H 35: 1 Knut Nordkvist NSK 32.29, 2 Åke Lundeberg SIF 33.03, 3 Niilo Ohtamaa NSK 34.18, Helmer Furunäs IFKG 34.18, 5 Mikko Rantaniemi IFV 34.19, 6 Tarmo Junkala IFKG 35.50, 7 Lars-Ove Nilsson IFV 36.46, 8 Yngve Boström KIK 37.14, 9 Göte Engberg IFV 37.28, 10 Sven Eriksson KIK 38.07, 11 Lars-Erik Larsson LFFI 39.50, 12 Kjell Hallgren NSK 41.02, 13 Curt Karlsson KIK 41.59, 14 Ingvar Norman KIK 44.58, 15 Ingemar Johansson IFV 45.28.

H 9-10: 1 Anders Håkansson KIK 6.35, 2 Torbjörn Nilsson LFFI 6.48, 3 Erik Stål NSK 6.53, 4 Per Envall LFFI 7.00, 5 Tomas Larsson LFFI 7.01, 6 Jens Gustavsson NSK 7.09, 7 Per Olov Persson NSK 7.22, 8 Peter Bergkvist KIK 7.27, 9 Jan Lundeberg SIF 7.29, 10 Anders Garfvé LFFI 7.32, 11 Mikael Högberg IFKG 7.34, 12 Johan Söderlund IFKG 7.40, 13 Krister Bjärud IFV 7.41, 14 Peter Eriksson IFV 7.42, 15 Joakim Norgren NSK 7.51, 16 Henrik Ragnarsson LFFI 7.52, 17 Magnus Nordqvist NSK 8.15, 18 Göran Andersson KIK 8.24, 19 Riccy Johansson KIK 8.42, 20 Hans Ove Strömberg NSK 8.58, 21 Krister Heij SIF 9.01.

D 11-12: 1 Lena Sjöberg KIK 11.08, 2 Ann-Sofie Gustavsson SIF 11.12, 3 Mari Lundeberg SIF 11.36, 4 Lena Nilsson IFKG 11.45, 5 Ann-Charlott Jakobsson SIF 11.50, 6 Åsa Arnoldsson KIK 12.07, 7 Karin Karlsson SIF 12.16, 8 Carina Eriksson SIF 12.20, 9 Ingrid Berg SIF 12.22, 10 Mari Pergenius NSK 12.30, 11 Ann-Helén Bråthen SIF 12.42, Monica Bagger IFV 12.42, 13 Åsa Garfve LFFI 13.27, 14 Helena Linder NSK 13.35, 15 Anneli Svensson UIK 13.46, 16 Eva-Lena Wikman KIK 13.52, 17 Marie-

H 11-12: 1 Stefan Larsson LFFI 10.00, 2 Göran Lernebo KIK 10.12, 3 Tomas Angelin IFKG 10.15, 4 Johan Ragnarsson LFFI 10.24, 5 Jari Nasila IFKG 10.38, 6 Per Ferm KIK 10.44, 7 Mikael Rosenthal IFKG 11.02, 8 Kent Låås UIK 11.13, 9 Jörgen Hallgren NSK 11.15, 10 Karl Erik Broström KIK 11.20, 11 Jörgen Forsberg KIK 11.25, 12 Tommy Larsson LFFI 11.38, 13 Mats Pettersson NSK 11.41, 14 Peter Björkman NIF 11.46, 15 Kennet Nordqvist NSK 11.56, 16 Jan Råtts SIF 12.01, 17 Anders Jansson NIF 12.02, 18 Ronny Andersson KIK 12.15, 19 Örjan Lundberg SIF 12.16, 20 Karl Ekström UIK 12.49, 21 Kristian Hult SIF 12.50, 22 Kjell Bjärud IFV 13.03, 23 Leif Persson IFKG 13.08, 24 Ronny Andersson IFV 13.30, 25 Jan Edström SIF 13.35, 26 Stefan Andersson LFFI 13.51, 27 Per Åke Hellgren SIF 14.15, 28 Anders Nelson LFFI 15.00, 29 Vicke Gustavsson IFV 15.03, 30 Sten Ove Hammar SIF 20.20.

D 13-14: 1 Ingela Hasbo UIK 10.23, 2 Karin Andersson SIF 10.34, 3 Cecilia Örnhagen LFFI 10.35, 4 Lilian Gransell NSK 10.47, 5 Ylva

Fredagen den 10 november 1978

Kommungubbarna påmindes om löften som ej har infriats

Undermålig vägbelysning, utslitna anslagstavlor, skattehöjningen och planerna för det gamla reningsverket i Saxdalen är ett axplock av vad som behandlades när Saxdalens befolkning fick tillfälle att ställa kommunrepresentanterna mot väggen på torsdagskvällen. Ett 30-tal bybor kom till kommundelsträffen. Från kommunen medverkade kommunalrådet Lennart Grankvist, Bruno Berglund från fritidskontoret samt ordföranden i sociala centralnämnden Folke Andersson.

Det var många både små och stora frågor som diskuterades och herrarna från kommunen fick både kritik och beröm från saxdalenborna. Det har förekommit träffar av det här slaget tidigare och i flera fall påminde byfolket om löften som då givits men som ännu inte infriats.

• BÄTTRE?

Lennart Grankvist fick också frågan om hur det gått om inte kommunsammanslagningen blivit av.

— Hade vi klarat oss bättre, frågade Gottfrid Persson.

Lennart Grankvists svar blev ett tveklöst nej.

— Det är i Grängesberg som vi kommer att få de största problemen och jag vet inte hur vi skulle ha klarat det inom Grangärde kommun. Den storlek vi i dag har på Ludvika kommun är ganska bra. Det hade varit svårt för Grangärde, Säfsnäs och Ludvika som skilda kommuner i dag, menade Grankvist.

Inledningsvis talade kommunalrådet om den svåra situation som kommunen befinner sig i idag, förklarade nödvändigheten att höja skatten och den lika stora nödvändigheten att prioritera i den rad av angelägna projekt som finns. Skattehöjningen ger utrymme för en satsning på att ge ungdomen sysselsättning.

— Vi kommer att få några magra år och måste spara. Jag är optimist av naturen och tror det finns en ljusning bakom mörkret. Det finns tecken på att en svängning är på gång, sade han. Därefter gavs byborna ordet och man hade en hel rad synpunkter och frågor.

• PÅMINNELSER

1976 utlovades att en ny väg skulle byggas från Björnhyttan via Blötberget till Gonäs.

— Jag har tittat efter den vägen men hittar den inte, anförde Rune Heij. All den tunga trafik som nu går genom Blötberget innebär en fara, vägen går alldeles intill skolan.

— Det är otillfredsställande, höll Grankvist med om.

— Men det är inte vårt fel utan vägverkets. De har lovat att vägen skulle vara klar i höst. I vår koncession för sopstationen i Björnhyttan ingår vägen som en förutsättning.

Rune Heij fortsatte med ytterligare påminnelser.

— För några år sedan ville vi ha en sarg till isplanen vid skolan och vi lovades att få en bandysarg året efter. Ännu har vi inte fått något trots att det inte kan kosta mycket.

Bruno Berglund, fritidschefen, svarade att man i Ludvika har lagt ner två rinkar på grund av att man inte har råd att driva dem. Någon sarg till Saxdalen ställdes inte i utsikt.

Frågeställaren kvitterade ironiskt.

— Vi får väl åka till Ludvika och hämta en sarg själva då, för här sitter det inte fast inte.

Vägbelysningen i Saxdalen är under all kritik på flera ställen, bl a i Sörbyn och Malbacken. Det finns en särskild nämnd som handlägger sådana här ärenden och som har 150.000 att fördela och även här måste man prioritera. Nu skall i varje fall en av vägarna få belysningspunkter. Det är en sträcka mellan Karlströms—Vattenverket.

• SERVICEHUSET?

I diskussionerna utlovade Grankvist att nya anslagstavlor skall nu sättas upp i byn. Också detta ett löfte som man fått för flera år sedan, men än finns de gamla kvar.

På frågan vad det gamla reningsverkets lokaler skall användas till — i Saxdalen finns en grupp motorintresserade ungdomar som söker någonstans att vara — framhöll Grankvist att det under alla omständigheter krävs en ombyggnad för att göra lokalerna användbara. Eventuellt skulle det kunna placeras någon mindre verkstad eller industri där.

Ännu har dock inte kommunen beslutat vad lokalerna skall brukas till.

Varmbad i Saxdalen är något som skulle kunna genomföras. Ångpannan i tvättstugan skall vara dimensionerad för att klara att kopplas in på detta i framtiden, svarade Bruno Berglund på en fråga.

Naturligtvis kom man även att beröra planerna på servicehus i Saxdalen och hur långt detta segslitna ärende, där kommunen nödgats till markexpropriation, kommit.

— Från kommunen har vi nu gjort vad vi har kunnat, förklarade Lennart Grankvist. Expropriationshandlingar är inlämnade. Nu är det andra myndigheter som har tagit över och det får helt enkelt ta den tid det tar.

• KATTSKATT

Mona Karlsson kom med ett förslag som hon menade skulle kunna ge kommunen råd att förse Saxdalen med både ordentlig vägbelysning, en badplats, sarg kring isplanen med mera.

— Ta ut skatt på katter i kommunen. Förslagsvis lika stort belopp som hundskatten, 100 kr, anförde hon som en lösning på de ekonomiska problemen som lägger hinder i vägen för en del av saxdalsbornas önskemål.

I kommundelsträffen medverkade kvartetten Anna-Greta och Tor Montelius, Siv Andersson och Ingrid Gustavsson med en stunds blandad underhållning i inledningen. Kommunrepresentanter och byfolk värmdes upp med sång, sketch och diktläsning innan frågestunden började.

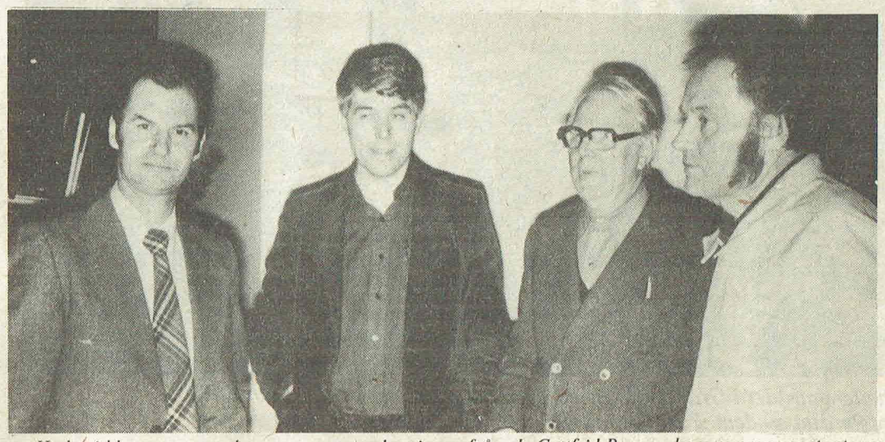

— Hade vi klarat oss utan kommunsammanslagningen frågade Gottfrid Persson kommunrepresentanterna Lennart Grankvist, Bruo Berglund och Folke Andersson.

— Vi fixade segern! Ett glatt Mjölkkannelag från Blötberget efter stafett- och totalseger i konkurrens med fem andra skollag. Nu går det här laget vidare i den riksomfattande tävlingen mellan tiomannalag från landets andra övriga sjätteklasser.

Blötbergets sjätteklassare vidare i Mjölkkannetävlan

Sjätte klass vid Blötbergets skola går vidare i den riksomfattande tävlingen Mjölkkannan. Blötbergets skolas lag vann nämligen i den utgningstävling som genomfördes bland skorna i västra rektorsområdet på Åvalla i Nyhammar på torsdagen. Mjölkkannan ingick som en del i en skoltävling mellan årskurserna tre till och med sex från Blötberget, Sunnansjö, Saxdalen, Sörvik, Nyhammar och Fredriksberg.

Sammanlagt drygt 400 elever deltog i tävlingarna, som till en början stördes av ihållande hällregn. Elevernas prestationer var mot bakgrund av regn, och dessutom tämligen låg temperatur, utmärkta. Ett exempel på detta var sexornas kulstötning för pojkar. Magnus Andersson, Sunnansjö, tog en säker seger med längden 10,34 meter. Drygt två meter bättre än tvåan.

Men det var alltså Blötbergets dag detta. Inte nog med Mjölkkannesegern, samma skola blev dagens segerrikaste också i övrigt.

KRISMÖTE

Regnet på morgonen höll på att stjälpa hela tävlingen. Först efter ett krismöte kom man överens om att inte ställa in. I stället gjorde man så att alla blöta och frusna elever kunde söka sig till Nyhammars skola för att få värme. Detta medförde att några skolor inte kunde ställa upp lag till den avslutande stafetten.

Resultat: (Su = Sunnansjö, Sö = Sörvik, Blö = Blötberget, Fre = Fredriksberg, Sax = Saxdalen, Ny = Nyhammar).

Åsa Andersson gav Fredriksbergsskolan en av guld-medaljerna genom seger i löpning.

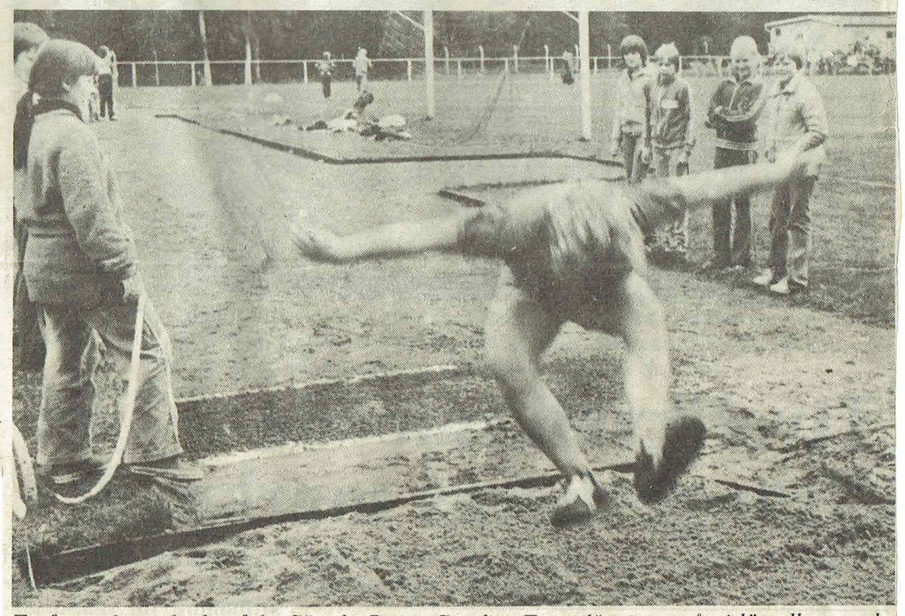

En framgångsrik elev från Sörvik, Roger Sundin. Etta i löpning, tvåa i längdhopp och

Mjölkkannan: 1. Blötberget, 2. Sörvik, 3. Fredriksberg, 4. Nyhammar, 5. Sunnansjö, 6. Saxdalen.

Kula åk 6 pojkar: 1. Magnus Andersson, Su, 10.34, 2. Roger Sundin, Sö, 8.27, 3. Håkan Jansson, Fre, 8.13.

Kula åk 6 flickor: 1. Lena Kjellgren, Blö, 6.64, 2. Marie Andersson, Ny, 6.52, 3. Anette Norström, Blö, 6,42.

Kast åk 3 flickor: 1. Helene Levin, Fre, 21.15, 2. Sabina Henkel, Ny, 18.60, 3. Marie Olsson, Ny, 18.40.

Löpning åk 3 pojkar: 1. Christer Bjärud, Blö, 10.0, 2. Jens Larsson, Su, 10.2, 3. Jan Lundeberg, Sax, 10.2.

Stafetter åk 3: 1. Saxdalen, 2. Blötberget, 3. Sörvik.

Åk 4: 1. Nyhammar, 2. Saxdalen och Fredriksberg, 4. Blötberget.

Åk 5: 1. Blötberget, 2. Sörvik, 3. Fredriksberg.

Åk 6: 1. Blötberget, 2. Sörvik, 3. Fredriksberg.

Kast åk 6 fl: 1. Carina Eriksson Sax 35.30, 2. Maria Resare Fre 24.75, 3. Ann-Helene Bråthen Sax 22.70.

Kast åk 6 po: 1. Roland Timonen Ny 50.20, 2. Jan Rååts Sax 48.15, 3. Roberto Sanden Blö 48.00.

Längd åk 6 po: 1. Peter Gustavsson Blö 4.04, 2. Roger Sundin Sö 4.01, 3. Ove Häger Sö 3.83.

Längd åk 6 fl: 1. Marie Lundeberg Sax 3.47, 2. Marie Andersson Ny 3.43, 3. Maria Norberg Ny 3.43.

Löpning åk 6 po: 1. Roger Sundin Sö 8.7, 2. Peter Gustafsson Blö 8.9, 3. Jörgen Bolander Blö 8.9.

Löpning åk 6 fl: 1. Anita Andersson Su 9.4, 2. Katrin Andersson Su 9.5, 3. Marie Andersson Ny 9.5.

Löpning åk 5 po: 1. Tony Olsson Fre 9.1, 2. Stefan Nilsson Blö 9.4, 3. Peter Lindberget Blö 9.5.

Löpning åk 5 fl: 1. Ann-Sofie Gustafsson Blö 9.3, 2. Marit Mullo Sax 9.4, 3. Eva Saras Sö 9.5.

Kast åk 5 po: 1. Magnus Hallgren Fre 46.90, 2. Tony Olsson Fre 41.90, 3. Peter Lindberget Blö 41.20.

Kast åk 5 fl: 1. Monika Rosendal Blö 31.00, 2. Marit Mullo Sax 27.40, 3. Ann-Sofie Gustafsson Blö 27.00.

Längd åk 5 po: 1. Stefan Nilsson Blö 3.60, 2. Jörgen Joha Fre 3.30, 3. Tony Olsson Fre 3.27.

Längd åk 5 fl: 1. Ann-Sofie Gustafsson Blö 3.56, 2. Karin Karlsson Sax 3.12, 3. Eva Saras Sö 3.09.

Längd åk 4 fl: 1. Lena Wilhelmsson Fre 3.06, 2. Anette Jurka Sö 3.05, 3. Åsa Andersson Fre 2.98.

Längd åk 4 po: 1. Robert Barkman Ny 3.25, 2. Magnus Engdahl Ny 3.20, 3. Anders Jansson Sax 3.04.

Kast åk 4 po: 1. Peter Eriksson Blö 40.45, 2. Anders Jansson Sax 37.85, 3. Salli Kinnunen Ny 35.85.

Kast åk 4 fl: 1. Maria Gezelius Blö 29.70, 2. Henriette Gustafsson Blö 26.15, 3. Malin Jansson Blö 25.40.

Löpning åk 4 p: 1. Magnus Engdahl Ny 9.8, 2. Robert Barkman Ny 9.9, 3. Peter Eriksson Blö 10.2.

Löpning åk 3 fl: 1. Helene Gustafsson Sax 10.1, 2. Malin Nilsson Sax 10.2, 3. Susanne Nilsson Blö 10.3.

Löpning åk 4 fl: 1. Åsa Andersson Fre 9.9, 2. Viveca Hult Sax 10.0, 3. Ann-Christin Witteberg Sö 10.1.

Längdhopp åk 3 po: 1. Anders Sundbye Sö 3.02, 2. Stefan Nilsson Sax 2.85, 3. Christer Bjärud Blö 2.80.

Kast åk 3 po: 1. Per-Johan Karlsson Ny 43.10, 2. Anders Sundbye Sö 40.45, 3. Kaj Ottosson Ny 39.25.

Längd åk 3 fl: 1. Anneli Gustafsson Su 2.83, 2. Cecilia Laritz Su 2.74, 3. Helene Gustafsson Sax 2.70.

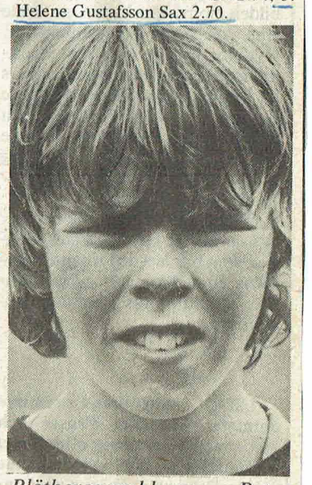

Blötbergsgrabben Peter Gustavsson tar i allt han kan i längdhopp. Resultatet blev därefter, fyra meter och fyra centimeter. Dagens längsta.

Onsdagen den 19 februari 1975

Spela bordtennis i skolkorridorerna? Ja, det är ett friskt initiativ av Unga Örnar i Saxdalen. På skolan finns sedan tidigare en fin anda och lokalerna måste utnyttjas. På bilden ser vi Per Råtts, t v och Lars Ruus på andra sidan bordtennisbordet.

Unga Örnar fyller ett stort behov Men Saxdalen önskar en fritidsgård

SAXDALEN (DD). Unga Örnar i Saxdalen har fått en fin start och av intresset att döma var behovet av fritidssysselsättningar stort bland barnen. Saxdalensektionen sorterar under Grängesbergs Unga Örnar, och hela avdelningen dras med ledarproblem.

— Det verkar som om föräldrarna inte vill hjälpa till att ge barnen en meningsfylld fritid, säger man från Unga Örnar.

I Grängesberg är det Siv Hjalmar som strävar och i Saxdalen Mona Runnkvist.

— Ledarbristen gör att vi får neka många ungdomar till våra verksamheter, säger Mona Runnkvist.

Det var i oktober som Unga Örnar återupplivades i Saxdalen sedan verksamheten legat nere i några år. I början av februari startade de första grupperna, och idag har man följande aktiviteter på programmet.

Två pysselgrupper i stiftelsehusets källarlokal för åldrarna tre — fem år och sex — åtta år, en filmklubb på skolan med 40-talet barn och sedan bordtennis i skolans övre korridor med ca 15 deltagare från åtta år.

Ledarna i Saxdalen är förutom Mona Runnkvist även Sonja Edström, Karin Vidigsson, Kaj Lakso och Krister Fridlund, de båda senare ansvarar för bordtennisen. Men mera plats finns det för er som skulle vilja hjälpa till...

Ingen fritidsgård

Saxdalen har sedan länge varit dåligt servad med ungdomsaktiviteter. Föräldrarna, ja, de spelar bingo i Folkets Hus. Fanns inte Unga Örnar eller bibliotekes sagostunder för förskolebarn, skulle ungdomarna helt vara tvingade till lek utomhus.

Skolan i Saxdalen har fyra klasser från åk 1 till åk 6, och sedan måste eleverna till högstadiet i Grängesberg. Men högstadieeleverna bor kvar hemma i Saxdalen och återvänder varje kväll, utan någon möjlighet att samlas. Man har egentligen inte ens en kiosk att hänga kring. Mopedungdomarna blir istället en sanitär olägenhet i byn liksom rundkörningen med bilar.

Ge Saxdalen en fritidsgård eller åtminstone en lokal där man själva får greja iordning, tycker många. Behovet har funnits i flera år men kommunen har blundat för faktum. För en tid sedan demonstrerade ungdomarna för att få det bättre.

— Hade vi inte fotbollen, vet vi inte vad vi skulle göra, är en allmän kommentar bland Saxdalens ungdom.

Saxdalens IF bedriver en fin ungdomsverksamhet med träning året om. Folkdanslaget likaså. Men det är inte alla ungdomar som är intresserad av sport och dans.

— När behovet av en fritidsgård finns, skall vi också verka för att problemen löses, sade kommunalråd Arne Jansson vid en s-kväll i Saxdalen för en tid sedan, men det är som alltid en fråga om prioritering.

Den gången var det också ungdomarna som kom med en vädjan. Efter kommunalrådets svar lämnade smtliga ungdomar demonstrativt Folkets Hus-lokalen.

Fredagen den 30 juni 1978

Efter 50 år i Blötbergsgruvan:

Jag önskar att någon ung kunde ta jobbet efter mig

— Det känns ledsamt och hemskt besvärligt att gruvindustrin inte har någon framtid, säger Ernfrid Trygg, 65, som i går pensionerades efter att på några månader när ha jobbat i femtio år vid gruvorna i Blötberget.

— Det skulle kännas fint att veta att en ung kille tog över mitt jobb nu när jag går i pension, fortsätter Ernfrid. Men eftersom det är anställningsstopp blir det väl interna omplaceringar...

Som tioåring — 1922 — började Ernfrid jobba inom branschen. Vulcanus hette bolaget då. Timlönen var 38 öre. Och utvecklingen gick vidare — via 63 och 70 öre blev timlönen 1.25. Plus två dagars semester.

— Vi visste inte vad vi skulle göra med så lång ledighet.

— Det känns lite lustigt att tjäna mer i minuten nu än vad man gjorde i timman på den tiden.

Enfrid Trygg får blommor av fackets representant Lennart Näckborn, från Gruv avdelning åtta.

TRE BOLAG

Ernfrid har hunnit med att jobba under tre olika bolag under sin tid i gruvorna. Först Vulcanus, sen Stora Kopparberg och nu slutligen SSAB.

Under perioden 1930—36 blev det uppehåll. Vägarbete i Kolsvatrakten och skogs- och sågverksarbete åt Domänverket hann Ernfrid med under denna period.

Från 1936 har Ernfrid dock varit bolaget troget. Det var nära att han slutade en gång för femtontalet år sedan — han ansåg lönen för dålig — men gjorde upp det själv med gruvledningen. Under sina år i gruvorna har han hunnit med att vara ordförande i byggnadsföreningen och sekreterare i facket. Och biografföreståndare.

Men allt som allt har det bara blivit två års jobb under jord.

— Jag har gjort det mesta här på företaget. Varit fastighetsskötare, jobbat på byggnadsavdelningen, skött pannavdelningen, förrådet och transportdelen. Så nog kan jag det här företaget utan och innan.

Ernfrid Trygg har hunnit arbeta under många förmän genom åren.

— Tänk hur det var förr, erinrar han sig. Det var titeln först när man skulle tilltala en förman.

— Som tur är är den tiden förbi. På senaste tiden tycker jag att vi fått ett mycket bättre samarbete förmän och jobbare emellan. Folk som talar om den gamla goda tiden förstår jag inte alls...

I går var det avtackning. Arbetskamrater, fack och företagsledning lämnade blommor och presenter. Ernfrid har hunnit bli en mycket populär person under åren.

En av anledningarna är att han är en historieberättare av Guds nåde. Ett exempel:

— Det var Stockholmsdamerna som var på landet. När de gick förbi kohagen där korna stod och idisslade sa den ena: — Det måste vara dyrt för bonden att ge alla korna tuggummi.

Det var bara en av många som Ernfrid hann med under avtackningen.

De senaste två åren har Ernfrid haft delpension. Så någon direkt chock att sluta blir det inte. Efter sista skiftet knäppte han av sig verktygsbältet — som hängt med sedan 1936 — och sa:

— Som tur är har jag inte långt från Saxdalen och in till jobbet. Nog kommer jag att komma hit och dricka kaffe med arbetskompisarna.

— Nu blir det att sköta hemmet i Saxdalen och mina grönsaksodlingar tillsammans med gumman Britta.

— Jag hoppas att SSAB och facket kan komma överens om att hålla igång driften i det längsta. Gruvdriften hör Västerbergslagen till, avslutar nyblivne pensionären Ernfrid Trygg.

TEXT OCH BILD: BENGT OLSSON

Socialidrott:

Saxdalens IF bjöd in till träff utan både tävling och tidtagarur

Måndagen den 27 februari 1978

Idrottsrörelsen har ett stort socialt ansvar i dagens ibland sönderstressade samhälle. En debatt är på väg om idrottsföreningarnas betydelse och möjligheter för aktiviteter utanför idrottsarenor och utan tidtagarur, måttband och domare. På något håll ifrågasätts även om samhället/skattebetalarna längre skall ge bidrag till den alltmer kommersialiserade och proffsbetonade elitidrotten. Man vill i stället satsa mer på breddidrotten och idrottens kringverksamhet med dess utmärkta möjligheter till kontakt för många människor.

Saxdalens IF hade i lördags något av ett första försök med den "nya socialidrotten" med föreningens allra yngsta.

Inte så att man hade varken djuplodande tankar kring idrottens grundteser eller högtflygande planer på att vara föregångare för den "nya idrotten".

Nejdå. Inte alls. I festkommittén hade man i stället helt enkelt beslutat ordna en träff för 75-talet barn med varm korv och mos, film, lekar, diskotek.

Men det var första gången man hade en sådan här träff. Ingen upptaktsträff eller avslutning för någon idrottsgren. Ingen prisutdelning. Inget snack om vem som var bäst eller sämst och inget inslag i programmet som hade något med tävling att göra. De yngsta som var i Folkets hus på eftermiddagen fick i stället stort tidsutrymme till att skoja och stoja och roa sig själva på olika sätt.

På eftermiddagen kunde festkommittén glädja sig åt närvaron av 40-talet barn i åldrar från ett till nio år. Då visades bl.a. filmerna Mullvaden och ägget samt Livet på landet. Vid 18-tiden var det avlösning till de något äldre — 10—16 år — och då fanns 35-talet ungdomar i Folkan, som under sina ungefär tre timmars samvaro bl.a. roade sig med en stunds diskoteksdans.

Festkommittén. Ja, det var Lena Karlsson, Irene Läräng och Mona Runkvist som höll i att det hela funkade.

Kanske var ändå den här upptakten för den nya "socialidrotten" för Saxdalens del?....

Festkommittén inom Saxdalens IF Lena Karlsson, Irene Läräng och Mona Runkvist såg i lördags eftermiddag till att 75-talet barn trivdes i Folkets hus utan tävling och fight om vem som var bäst. Här sköter trion korvståndet.

Ibland måste man vila sig en stund, tyckte tydligen Ulrika Svahn oc Cecilia Hedlund.

Lucia lyste upp för Saxdalens IF

1978

Här tågar lucian in i salen åtföljd av sina 22 tärnor.

SAXDALEN (DD). Saxdalens IF:s energiska damsektion har i dagarna två anordnat basar i Folkets hus för att ekonomiskt stödja föreningen och vid avslutningen på söndagen tågade lucian Carina Eriksson in i salen och upp på scenen åtföljd av inte mindre än 22 tärnor.

Under basaren har damsektionen anordnat lotterier och försäljning av förfärdigade alster, samtidigt som en affärsman på orten haft varuförsäljning i salen. Siv Rosén i damsektionen är nöjd med resultatet och tillslutningen av folk.

På lördagen var det ej så många som kom, säger Siv, men söndagens besökssiffra är ej att klaga på.

Luciatablån har övats in av damsektionen och under basaren har man också haft en fiskdamm, dock utan ekonomisk vinning, den var till enbart för att roa barnen.

Saxdalen klart bäst i grinigt VB-derby

Smedjebackens FK lyckades inte förbättra sin situation i division V-fotbollen. Söndagens motståndare, Saxdalens IF, var klart bättre och vann fullt rättvist på Furuliden med 2—0 efter samma siffror i halvtid. Smedjebacken hade väldigt svårt att få ut något konstruktivt spel och fick finna sig i att bli tillbakapressade större delen av matchtiden av ett SIF som svarade för en av de bästa matcherna i år på hemmaplan, om man undantar sista kvarten där

Karlsson, Kennet Söderback, 16-årige Christer Persson och Conny Fridlund. De stöttades främst i backlinjen av Håkan Andersson och Rolf Pålsson. I kedjan var både Peter Stephan och Christer Fridlund alerta.

I Smedjebacken var det tunt med bra insatser. Målvakten Jan Hedlund var dock duktig och backen Jan Hurnasti rensade rent ganska bra.

1—0 sköt Christer Fridlund på en fin passning av Peter Stephan.

Slutresultatet fastställde Håkan Andersson som tog tillvara en retur på ett fint volleyskott av Stig Lindkvist.

Domaren Thomas Carlsson från Borlänge hade det ganska hett om öronen. Känslorna var i

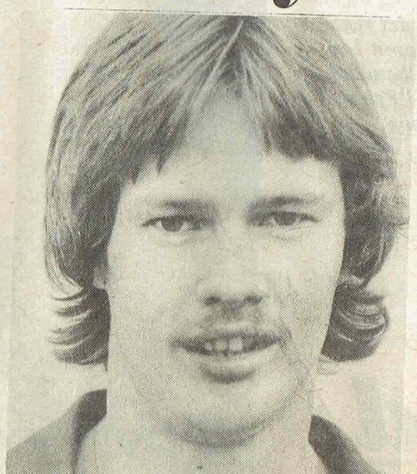

Christer Fridlund gjorde ett av Saxdalens mål när hans lag slog Smedjebacken med 2—0. Christer gav Saxdalen ledningen med 1—0 och när Håkan Andersson spädde på till

Torsdag 10 mars 1977

RT • SP

Bra premiär för Saxdalen

Det blev en premiär med mersmak för nya div. IV-laget Saxdalens IF när man på bortaplan mötte Norberg, som trillade ur 3-an i höstas, och spelade 3—3 och faktiskt hade segern på gaffeln. Men Norberg kvitterade i slutminuten.

Norberg började annars bäst, men ju mer matchen led kom Saxdalen igång, och med så pass stort spelarmaterial man har till årets serie ser det faktiskt lovande ut. Lasse Johansson i målet saknades och kanske hade klarat åtminstone en av de bollar som smet in. Av backarna var Stig Eriksson bäst medan Jan-Gunnar Karlsson och nyförvärvet Christer Arnell var nyttigast på mitten. Framåt var det 2-målsskytten Bror Bergqvist som var den tongivande men bra betyg också till Per-Åke Berg

Vårstädning i Saxdalen 1978

Nu är det städat och vårsnyggt runt omkring Folkets hus i Saxdalen. Under måndagen företog Saxdalens Pensionärsförening sin traditionella vårstädning här. De här veteranerna vet också hur det skall se ut i markerna när städpatrullen gått fram...

Arton medlemmar med Oscar Carlsson i spetsen ställde upp. När man sedan hållit på några timmar blev det en stunds kaffepaus inne i Folkets hus innan det åter bar av ut till lövhögarna.

Nu är allt klappat och klart för vårens ankomst i Saxdalen!...

Som vanligt fanns det mycket löv att kratta ihop när Saxdalens Pensionärsförening vårstädade runt om Folkets hus i byn.

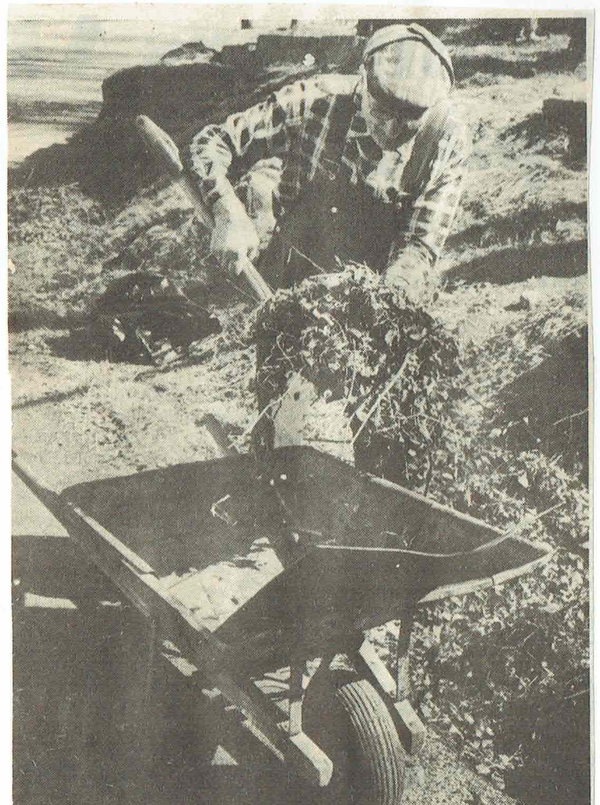

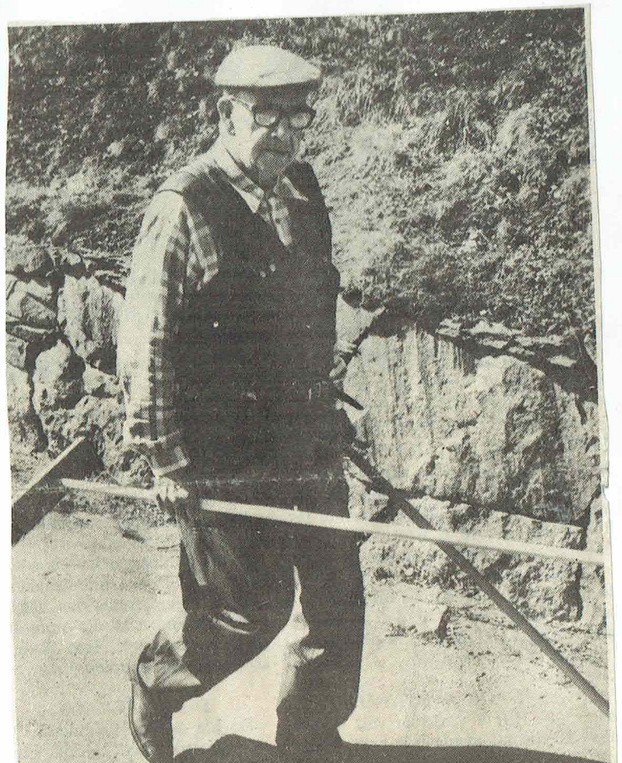

Maskerad i Saxdalen fulltträff för örnungar

En så'n maskerad! Ungarna kände inte ens igen sina bästa kompisar när det i helgen arrangerades maskerad för Unga Örnargrupperna i Saxdalen och Grängesberg. Maskeraden, som Unga Örnar på de två platserna arrangerar gemensamt varje år, hade man i fjol för första gången och succén den gången upprepades.

Barnen, mellan 3—12 år gamla hade själva fått tillverka lösnäsor och hattar under träffar för örngrupperna och för dräkttillverkningen hade föräldrarna anlitats.

Från Grängesberg kom flera av Unga Örnars barngrupper utklädda till Saxdalen och förutom barngrupperna i Saxdalen deltog därifrån även ungdomar från kvartersgården, vilken Unga Örnar ansvarar för där.

Det var ett 80-tal barn och vuxna som deltog i festen i Folkets hus. Maskeringen var det som nämnts inga fel på. Inte heller hade det fattats idéer. Trots att så många barn deltog i festen var det inte många som hade valt att klä ut sig till det samma. Alla tänkbara figurer fanns med på maskeraden. Från tuff cowboy med lättåtkomlig revolver till trollkarl och prinsessa.

Här fanns också en söt brud som till och med hade fått låna mors brudklänning dagen till ära.

Något egentligt program hade man inte. Saftkalaset är förstås en stående och självskriven programpunkt, men utöver detta improviserade man under några timmar på eftermiddagen. Barnen sjöng, både solo och i grupper, och naturligtvis levde man om ordentligt med massor av roliga lekar. Barnen fick också meta i en fiskdamm innan festen avrundades.

Närmast på programmet för de många örnungarna i Saxdalen och Grängesberg står julfesten. Den kommer att äga rum i januari och då är det Unga Örnar i Grängesberg som håller i trådarna.

Massor av maskerade örnungar deltog i festen i Saxdalen på söndag eftermiddag. Som synes hade det inte fattats uppfinningsrikedom och idéer inför maskeraden. Här fanns alla tänkbara figurer och det var en del som maskerat sig så skickligt att inte ens bästa kamraterna kunde se vem som dolde sig bakom masken.

1978

Upprustning av Saxdalsvägar för 137.000 kr

Saxdalens Vägförening beräknar en upprustning av vägnätet i år för 137.000 kr varav på asfaltering faller 55.000 kr. Kommunalt anslag har begärts med 89.155 kr. Förra vinterns snöröjning kostade föreningen 22.284 kr och vårflodens härjningar medförde extrakostnader med 5.500 kr. Det framgick vid vägföreningens årsmöte där också en kassaanslutning på 34.641 kr redovisades och ett underskott på

Erland är nästan blind – Vasaloppet bra motion

6/3-78

Lördagen den 4 mars 1978

Det var ett 25-tal saxdalsbarn som deltog i tipspromenaden på fredagen. Bäst lyckades trion Karin Karlsson, Ronny Heij och Katarina Nyström som ses till höger på bilden.

Tipspromenad sista lovinslaget för Saxdals-ungdomar

I går avslutades det "riktiga" sportlovet i Västerbergslagen. Efter helgen börjar skolan igen efter en sportlovsvecka med genomgående dålig väderlek. I Saxdalen avrundades på fredagen lovveckan med ett extra inslag för skolbarnen. I Saxdalens IF:s regi arrangerades en tipspromenad i byn och med tanke på det dåliga vädret blev deltagandet gott. Ett 25-tal barn gick på promenad och tippade.

Starten för promenadtipset var förlagd till SIF:s skidstuga och där utanför var det ordnat med en värmande brasa och korvgrillning. Men först fick man alltså gå på rundtur och svara på tipsfrågor. Saxdalens IF:s Lennart Karlsson, Rune Heij och Ingvald Runkvist hade ordnat ett tips med hela 15 frågor.

Mest handlade det om idrottsfrågor på det lokala planet, men det fanns också en hel del litet mera svåra saker att tippa om. Till exempel frågan hur många barn som går i skola i Saxdalen.

— Omöjligt att svara på, var första omdömet om den frågan. Men när någon kom på att räkna upp namnen på skolkamraterna, då blev det genast litet lättare att komma fram till rätt svar. De som inte gav upp kom så småningom fram till att skolan har 73 elever.

Bäst tippade trion Karin Karlsson, Katarina Nyström och Ronny Heij som samtliga lyckades klara tolv rätt av 15 möjliga — utan garderingar. Åsa Karlsson och Merit Nyström prickade in varsina elva rätt. Tio rätt på tipsraden fick kvartetten Ann-Sofie Rosén, Roger Eklund, Christer Heij och Jörgen Wiksten.

Erland Wennerberg är gravt synskadad men åker ändå vasaloppet. Själv säger han att han behöver röra på sig.

De nio här uppräknade fick priser för sina goda kunskaper. Vid rättningen konstaterade arrangörerna av sportlovstipset att det blev förhållandevis bra resultat på tipset. De allra flesta av barnen hade lyckats få mera än halva antalet frågor rätt besvarade.

Efter promenaden smakade det bra med varm korv och varm saft tyckte barnen och lät sig väl smaka.

Som avslutning på detta sista sportlovsarrangemang i Saxdalen fick barnen se en demonstration som väckte eftertanke. Ingvald Runkvist, som till vardags är brandman, stod för demonstrationen.

Täckjackor är mycket vanliga bland ungdomen nu för tiden, men få vet hur lätt man med oförsiktighet kan råka ut för allvarliga olyckor. Ingvald Runkvist hade tagit med sig en uttjänt täckjacka för att visa hur lätt en sådan brinner. Inte minst för de personer som brukar valla skidor innebär täckjackan en klar risk. Vid demonstrationen användes en vanlig gasolvärmare, som används vid vallning, för att tända jackan.

Det tog inte många sekunder förrän lågan fått ordentligt fäste i

Torsdagen den 1 augusti 1974

Mellersta Dalafemman:

VB-derby i Saxdalen

Västerbergslagsderby handlar det om när div V Mellersta i kväll drar igång höstsäsongen. Och derbyt, det är Saxdalen—Nyhammar. När lagen möttes på Nyhammars hemmaplan i sista vårmatchen vann Saxdalen med 3—0. För Saxdalen gäller det att vinna i kväll om laget ska hänga med i toppstriden. Lika viktiga poäng är det för Nyhammar, som ligger och kämpar i bottenregionerna. Kvällens match börjar kl. 18.30 och spelas på Furuliden i Saxdalen.

— Nog måste vi vinna på hemmaplan. Åke Lundeberg, spelande tränare för SIF-gänget, låter segerviss.

— Vi kommer mycket väl förberedda till höstomgången. Något egentligt träningsuppehåll har vi inte haft. Man kommer snarare sanningen närmare om man säger att vi hållit igång hela sommaren. Dessutom har vi sluppit undan skador. Jag hoppas verkligen att vi under hösten kan blanda oss på allvar i slutstriden.

— I dag ligger vi en poäng efter serieledande Insjön. Det måste gå att ändra på . . .

I kväll handlar det inte enbart om derby utan också om två mycket viktiga poäng.

För den tredje VB-representanten i serien, IK Heros, stundar Ulfshyttan på bortaplan. Motståndare som normalt inte bör vålla poänghungriga smedjebackspojkar några större problem.

— Nej, normalt inte, säger Lars Sjögren i Heros fotbollstyre och optimist inför nypremiären.

Segrar över Ludvika FfI (6—3), Hedemora (4—3) och Fagersta AIK (3—1) har inte minst stärkt självförtroendet.

— Det är klart att vi så smått hoppas, tillstår Lars. Serien är ju mycket jämn med Insjön överst på 14 poäng och sedan hela fyra lag på 13 poäng, däribland vi och Saxdalen.

— Vi mönstrar starkast möjliga lag i kväll, det vill säga ordinarie, slutar en förhoppningsfull Sjögren.

— I fjol till exempel gick vi obesegrade genom hela höstprogrammet. Vi tappade endast en poäng och det var mot Vansbro AIK, då vi var flotta och bjöd på ett poänggivande självmål.

Att Åke hoppas på en liknande höst igen torde knappast behöva tilläggas. Till seriens mest svårflörtade konkurrenter räknar han Heros.

— Ja, Smedjebackslaget blir farligt. Vi har dom först i sista matchen och då hoppas jag serien skall vara avgjord, annars blir det svårt . . .

VB-tävlingen i Olsjömossen

78

Vad är det som inte Rune Heij och co i Saxdalens IF:s skidsektion klarar av. Trots minimal snötillgång har man bestämt sig för att programenligt genomföra den första VB-tävlingen på skidor på lördag. Man tvingas dock flytta arrangemanget från skolan i Saxdalen till Olsjömossen.

I terrängen där omkring har man hittat ett lämpligt underlag, vilket för övrigt IFK Grängesbergs skidåkare utnyttjat för sin tränare sedan lenvädren sopade undan spåren på Öraberget och Björkås. Det enda som torde kunna sätta ett krokben för arrangörerna är kölden. Redan vid minus tolv grader ställer man in för de yngre klasserna, medan seniorer och oldboys eventuellt också juniorer

”Vi har haft mycket roligt”

1978.

Saxdalens pensionärer jubilerade

Det var dukat för 94 gäster i Saxdalens Folkets hus. (Foto: Håkan Strandman).

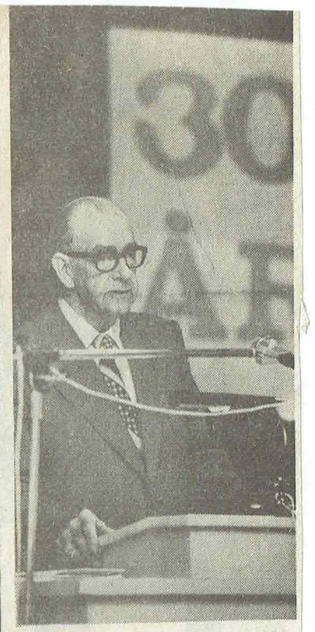

Oskar Karlsson, ordförande i Saxdalens pensionärsförening som på lördagen firade sitt 30-årsjubileum.

— Vi har och har haft mycket trevligt i den här föreningen genom åren. Vi har varit på många resor och haft annat roligt för oss, berättade Oskar Karlsson, ordförande i Saxdalens Folkpensionärsförening som på lördagen firade sitt 30-årsjubileum.

Oskar själv firar förresten tioårsjubileum som ordförande. Festligheterna hölls i Saxdalens Folkets hus där Ludvika pensionärsföreningens orkester inledde med gamla godingar.

Oskar Karlsson besteg talarstolen och hälsade alla välkomna.

Föreningen har idag 111 medlemmar och man hade dukat upp för 94 gäster.

Efter Oskars inledningsanförande höll distriktsordföranden i PRO, Erik Hjulström, ett tal till föreningen.

När Oskar för andra gången besteg tribunen var det för att genom kort historik över föreningen som bildades den 4 november 1948.

Därefter sjöng Inga Sjödin flera uppskattade sånger. Kaffe, tilltugg och trevlig samvaro följde därpå.

När Björn ligger i vinner Saxdalen

1978

Fjolårets kollegor i Dalafyran — Saxdalens IF och Dala-Järna IK, numera skiljer det som bekant en division mellan de båda klubbarna, möttes på långfredagen i en hal och snörik match på Lorensberga. Vid full tid stod Saxdalen, numera i femman, som segrare med 3-2 (2-1). Med tanke på Dala-Järnas spelövertag i första halvlek hade ett oavgjort resultat nog varit mera rättvist. Saxdalen tog dock bättre vara på sina chanser, vilket alltså belönades med seger.

1-0 till Saxdalen kom efter 5 minuters spel. Det var lagets första anfall (!) som resulterade. Målskytt Jan-Gunnar Karlsson. Innan dess hade Esbjörn Kull, nyförvärv i SIF-målet, svarat för en utomordentlig räddning när järnaforwards kom ensamma.

2-0 fixade Björn Hårdståhl innan Åke Magnusson, som var gästernas främsta kort, reducerade på hörna. Om Dala-Järna hade spelet i den första akten så blev den andra betydligt jämnare, och där Saxdalen stundtals tilläts att dominera.

3-1 kom därför inte överraskande. Det var återigen Björn Hardståhl, som i fjol spelade i Ludvika FK, som höll sig framme. Det var i den 32:a spelminuten. Tre minuter senare fastställde Lars Gyllenvåg slutresultatet till 3-2 sedan han fått alltför fria tyglar. I Saxdalen spelade Esbjörn Kull mycket förtroendeingivande. Samma måste sägas om Håkan Andersson — rese i försvaret, samt Björn Hardståhl. Den senare som gjorde två mål, var alltid på språng.

K-G KARLQVIST

Målskyttar i Saxdalens segermatch mot Dala-Järna var Jan-Gunnar Karlsson (t.v) och Björn Hardståhl.

Delad pott mellan Saxdalen—Säfsnäs

1978.

VB-derbyt i går i Femman slutade oavgjort 1—1 — ett resultat som både hemmalaget Saxdalen och gästande Säfsnäs får vara mycket nöjda med.

Saxdalen därför att laget ända till slutskedet låg under med 1—0 och lika gärna kunde ha förlorat.

Säfsnäs därför att Saxdalen trots en mängd måltillfällen alltså bara lyckades åstadkomma ett mål.

Första halvlek blev mållös. Saxdalen hade det mesta i spelväg. Presterade också två jättechanser. Efter 25 minuters spel hade Christer Fridlund ett skott som

Men i stället skulle det bli Säfsnäs som tog ledningen. Och det i andra halvlekens första minut. Christer Hammarström rann loss på vänsterkanten och fick i väg ett jätteskott. Bollen gick mellan målvakten Lennart Karlsson och stolpen i mål. Knappast rättvist i det läget.

Säfsnäs gjorde en spelmässigt klart bättre andra halvlek. Men även i den andra halvleken var det hemmalaget som skapade chanserna. När domare Alf Engvall från Borlänge pekade på straffpunkten sedan Rolf Nilsson fällts/fallit trodde man det var dags att notera 1—1. Men icke — Björn Hardståhl sköt inte bättre än att Sven-Ingvar Jansson kunde rädda.

Antagligen tänd av straffräddningen kom Sven-Ingvar att bli

Christer Fridlund — som vid tre tillfällen var ensam men vid alla blev snuvad av duktige Sven-Ingvar.

Lite snopet för Säfsnäs kom kvitteringen när bara minuter återstod. Återigen dömde domaren straff. Var den första tveksam — så var den här straffen det i högsta grad. Kennet Söderback slängde sig, alternativt blev omkullknuffad, och den här gången blev det mål. Kennet Söderback sköt själv straffen i mål via målvaktens fingrar.

Snopet för Säfsnäs — men i och med målet skapades rättvisa.

I hemmalaget förtjänar rutinerade rävarna Stig Lindkvist och Rolf Pålsson beröm. Bäst framåt var trots målmissarna alerte Christer Fridlund.

Säfsnäs hade sina bästa spelare

Fredagen den 24 februari 1978

Saxdalen vann årets byalagsstafett på hemmaplan med följande lag. Tryggve Ottosson, Gunnar Lundberg, Lennart Lindqvist, Göte Byström, Seppo Vanninen, Hans Karlsson, Öystein Krutå (saknas på bilden), Jan-Olov Wallman, Åke Lundeberg och Bo Gustafsson. På bilden ses också lagledare Rune Heij.

Populär byalagsstafett körde i 22 minusgrader

Nyhammar lyckades inte försvara fjolårssegern i byalagsstafetten på skidor. En stafett där i år fyra byar var representerade, förutom Nyhammar var det Blötberget, Sunnansjö och Saxdalen som gjorde upp om segern. 40 mannar i skidspåret åkte 2,8 km var under stafetten på elljusspåret i Saxdalen och det blev till sist hemmalaget som tog hem andra segern i byalagsstafetten.

Det var halvt jubiléum för byalagsstafetten den här gången, den femte i ordningen. Tidigare stafetter har vunnits två gånger av Sunnansjö och Saxdalen och Nyhammar varsin gång. Senast alltså Nyhammar, som nu kom för att lägga till ytterligare en seger.

Arrangemanget arrangeras av de medverkande byarna i tur och ordning och nu var det alltså Saxdalens IF som stod för värdskapet och, vilket visade sig, hade stora planer på att bjuda hemmapubliken på någonting speciellt. I förhandsresonemangen har det varit förhållandevis försiktiga uttalanden. Lagen byter manskap från det ena året till det andra och det är svårt att veta deras kapacitet.

I år hade byalagsstafetten också fått ytterligare ett lag med i leken. Blötberget ställde upp för första gången i byalagssällskapet. För övrigt finns flera intresserade som vill komma med. Om det går att lösa organisatoriskt kan byalagsstafetten utan tvekan komma att växa i omfång i framtiden. Kanske även öppnas för damlag, eller i varje fall ett antal damer med i de nuvarande tiomannalagen.

Det blev en kall kväll i Saxdalen den här gången. När första sträckans mannar, Dick Wahlström för Nyhammar, Tryggve Ottosson Saxdalen, Roland Axelsson Sunnansjö och Göte Engberg i Blötbergets lag, startade pekade termometern på 13 minus. Men innan tävlingen var klar hade temperaturen sjunkit till minus 22 grader. En köldhärdad och förhållandevis stor publik följde dock trots detta hela tävlingen.

Nyhammar och Sunnansjö ryckte tillsammans åt sig tätpositionerna från starten. Först in till växlingen kom dock Saxdalens Tryggve Ottosson. Detta lag höll sedan ledningen fram till på fjärde sträckan, då Blötbergets Mikko Rantaniemi gjorde en stark upphämtning. Under femte varvet återställde dock Seppo Vanninen ordningen genom att på nytt ta upp Saxdalen till ledning.

Sedan var det ingen större tvekan om vilket lag som skulle segra. Saxdalen hade i sitt lag samlat essen i slutet på startordningen och de tre sista sträckorna körde Saxdalens åkare på under nio minuter för varje sträcka. Jan Olov Wallman hade på sträcka åtta tiden 8.52, niondesträckans tid blev 8.30 för Åke Lundeberg och som slutman hade Saxdalen Bo Gustafsson. Han gick i mål med sträcktiden 8.11 vilket var dagens bästa. Sluttiden blev för Saxdalen 1.31.27. Lars Åke Blom förde in Nyhammar på andra plats med sammanlagd tid 1.34.16. Trea i årets byalagsstafett blev Sunnansjö med tiden 1.35.07 och fjärdelaget Blötberget hade 1.43.09 som totaltid.

Laget som gav Saxdalen andra segern i byalagsstafettens femåriga historia bestod av följande skidåkare. Tryggve Ottosson, Gunnar Lundberg, Lennart Lindkvist, Göte Byström, Seppo Vanninen, Hans Karlsson, Öystein Krutå, Jan-Olov Wallman, Åke Lundeberg och Bo Gustafsson.

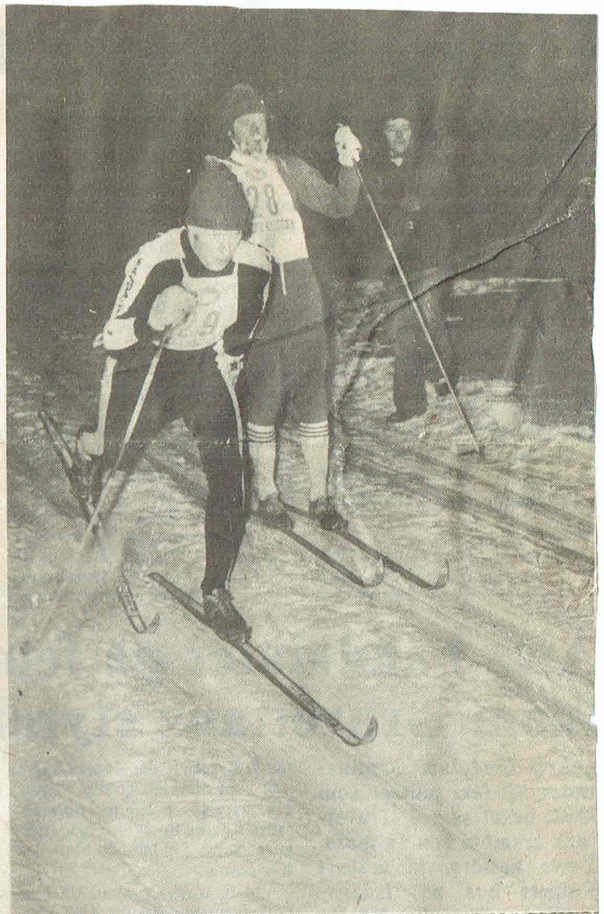

Saxdalens Åke Lundeberg lämnar över till Bo Gustafsson, slutman som körde sträckan på dagens snabbaste tid 8.11.

Jan Olof Wallman Saxdalens 1978 terrängmästare

SAXDALEN (DD). Inte helt oväntat blev det malmiaorienteraren Jan Olof Wallman som tog hem Saxdalens IF:s seniormästerskap i terräng och det på en mycket fin tid.

Saxdalen har mycket bra fart på terränglöpningen och enbart KM lockade 40-talet startande. Resultat:

H 21 9,1 km: 1. Jan Olof Wallman 36.32, 2. Bo Gustavsson 37.21, 3. Rolf Pålsson 37.28, 4. Seppo Vanninen 38.36, 5. Lars Frisk 39.17, 6. Lennart Åkerström 39.19.

Oldboys 9,1 km: 1. Gunnar Lundberg 44.12, 2. Göte Byström, 46.59.

Damer 5 km: 1. Anna Greta Sandh 26.55, 2. Gun-Britt Gustavsson 28.15, 3. Ingrid Jonsson 28.17.

H Motion 5 km: 1. Lennart Lindkvist 23.00, 2. Nils Åke Nilsson 24.45.

D 67—68 2,5 km: 1. Anne-Sofie Gustavsson 12.50, 2. Viveca Hult 15.43, 3. Marita Eriksson 18.10.

D 69—70 1,6 km: 1. Helen Gustavsson 6.10, 2. Marianne Hellgren 6.39, 3. Anne-Marie Dobos 7.05.

D 71-72 0,6 km: 1. Marit Nyström och Simona Åslund, 3. Marie Gustavsson 3.38, 4. Eva Holm 3.47, 5. Åse Holm 3.52.

D 73-74 0,6 km: 1. Ulrika Swahn 3.12, 2. Rosemarie Östh 5.00, 3. Anna Sand 6.14.

H 71-72 0,6 km: 1. Erik Sand och Patrik Dobos 3.17, 3. Johan Tenor 3.29.

H 73-74 0,6 km: 1. Fredrik Rehn 4.02, 2. Conny Wåhlander 4.22.

D 2,5 km: 1. Marianne Frisk 14.10.

Saxdalens terräng KM: Här är Saxdalens klubbmästare framför fr.v. Gunnar Lundberg, Anna Greta Sandh, Jan Olof Wallman, Patrik Dobos, Erik Sand, Fredrik Rehn. Bakre fr.v. Lennart Lindkvist, Helen Gustavsson, Anne-Sofie Gustavsson, Marit Nyström och Ulrika Swahn.

Torsdagen den 16 februari 1978

Lånemiljoner lossnar för nya tvättstugan Byggstart i Saxdalen

— Nu hoppas jag att vi skall kunna komma igång och bygga den nya tvättstugan i Saxdalen redan inom de närmaste fjorton dagarna. Vi har löfte om att få låna 3,4 miljoner av de fyra miljoner kronor som behövs.

Detta positiva besked gav på onsdagen ordförande i det kommunala tvättbolaget Grängesbergs Tvätt AB, Nils Andersson, Grängesberg.

Redan i slutet av förra året räknade man med att kunna starta projektet som beräknas kosta ca fyra miljoner kronor. Avsikten var att låna hela beloppet och detta har hittills inte gått att klara hos olika banker man varit i kontakt med. Bygget är härigenom redan tre månader försenat.

har man dock fått löfte om att få låna 3,4 miljoner kronor. Dessutom väntar man på svar från ett par kreditgivare och här utgår man ifrån att det skall kunna vara möjligt att få låna återstående 600.000 kronor.

Nils Andersson:

— Jag har talat med fastighet-

ten skall kunna ske inom fjorton dagar.

Den uppkomna förseningen torde medföra att någon ny tvättstuga i Saxdalen inte står klar förrän tidigast i slutet av detta år.

Huvudentreprenör för tvättstugan i Saxdalen är Helge Karls-

1979

Tisdag 18 september 1979

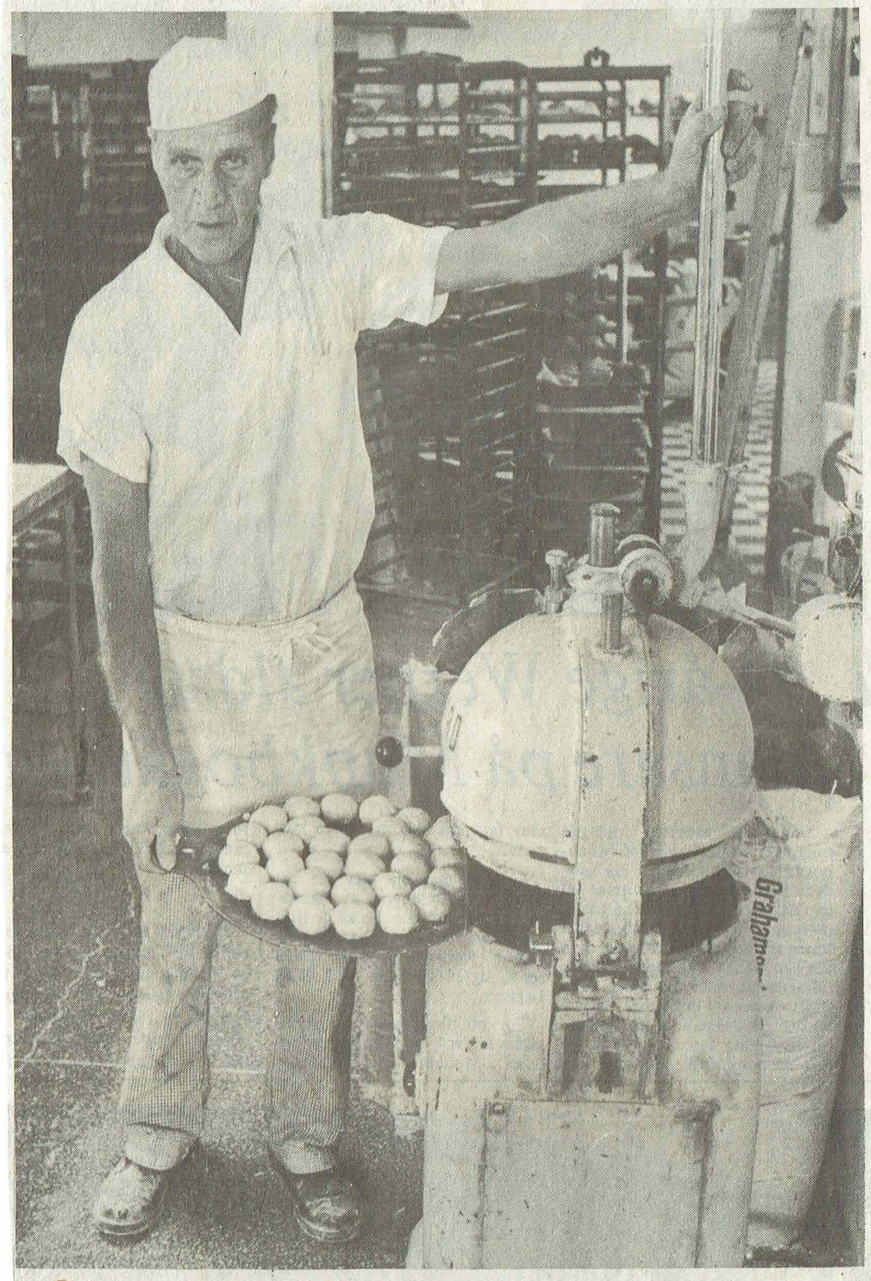

Nils Lindgren från grannbyn Nyhammar har varit många år i firmans tjänst.

En härlig doft av bröd

Varje morgon sprids en härlig bröddoft i centrum av Saxdalen. Där ligger Wickes bageri som totalt sysselsätter nio personer — fem män och fyra kvinnor.

Att man jämförelsevis är ett litet bageri bekymrar inte personalen, som är ett sammansvetsat kollektiv som med tillfredsställelse noterar hur man, trots konkurrens av betydligt större företag inom branschen hävdar sig gott på den öppna marknaden.

År 1977 firade bageriet 30 års jubileum. Så länge har nämligen Harald Wickström ägt de olika baktrågen, ugnarna etc.

Bagerirörelse har det annars varit i lokalerna, som utvändigt är målade i falurött, sedan 1902. Man kan alltså med fog tala om en verksamhet med anor.

Numera sökter Harald kontorsgöromålen och en del av distributionen med sonen Hans, som efter skolan började skrapa plåtar — han har alltså gått den långa vägen, övertagit rollen som bagare — en syssla som han för övrigt delar med ytterligare tre anställda. Dessutom finns en konditor som packar och passar. Redan vid fyra tiden på morgonen, man är uppe ännu tidigare när det handlar om semlor, så gör man degarna och redan vid halvnio tiden är det sedan dags för de första leveranserna.

Hjälp av mjölkbilen

Till de närliggande orterna kör man ut med två egna transportbilar medan man tar hjälp av mjölkbilen och landsvägsbussen när det gäller att få ut brödet till Björsjö, Nyfors, Malingsbo och Fredriksberg.

— Det skulle bli alltför kostsamt att köra så långt, säger Hans under tiden som han plockar ut en nygräddad plåt med limpor.

Totalt bakar man under några hektiska morgontimmar 150 limpor, lika många långfranskor, 300 siktkakor, 900 småfranska och 800 bullar.

Innan skiftet är klart har man också bakat, gräddat och garnerat tårtor samt mixat till ett otal bitar. Sortimentet i sin helhet innehåller ett 60-tal produkter. Wickes bröd skiljer sig från andra brödmärken genom att det är fritt från alla slag av konserveringsmedel — typ färskbrödshållare. En tillsats som gör brödet mjukare längre, men på konstlad väg.

— Det sistnämnda kan förorsaka allergi, vilket alltså är en av orsakerna till att vi inte använder dessa preparat, säger Hans. Men vi behöver det heller inte, då konsumtionen av våra varor sker i en betydligt snabbare takt än våra konkurrenters.

6.000 semlor

Utöver det ordinarie dagsprogrammet levererar man bröd till olika festarrangörer etc.

Också skolorna i kommunen, som tillhör de fasta kunderna kan komma med extra beställningar. I fjol rekvirerade man till exempel närmare 6.000 semlor till sina elever.

— 90 liter grädde gick åt då, säger Hans och tänker tillbaka på masstillverkningen av semlor som innebar extra tidig purrning. Numera värms alla ugnar och jäsutrymmen upp elektriskt mot tidigare då de var vedeldade.

— Mellan 12—15 meter ved brände vi upp i månaden då, berättar Hans som då nästan regelbundet gick från baket till vedbacken, där man sågade långveden i lämpliga bitar. Kvar från den tiden finns numera bara minnen, då också samtliga maskiner bytts ut.

Torbjörn Ludvigsson väger degen medan Nils Lindgren bakar ut den.

Nils Jakobsson med ryggen mot kameran och Hans Wikström gör här klart för en ny plåt, som förs in i ugnen för gräddning på ett sinnrikt sätt.

Proms?

Maskiner som eventuellt kommer att beskattas om socialdemokraterna får igenom sitt förslag på proms men som ändock är så värdefulla att man inte skulle kunna klara sig utan dem.

— Det ensa som inte är helt rationellt är packningen. Tidigare klarade vi oss med tre-fyra påsar totalt. Nu tvingas vi växla allt efter som vi byter produkt, vilket är både kostsamt och arbetsstörande.

Men Hans klagar trolts allt inte. Rörelsen går bättre än någon sin. Personalen har heller aldrig varit större än den är nu.

Harald Wikström med assistens av sonen Hans är med andra ord en småföretagare som trots pålagor klarat sig bra.

Text: K G Karlqvist
Foto: Håkan Östrandman